FORRÁSKÖZLÉSEK 1.

A PÁPAI REFORMÁTUS GYŰJTEMÉNYEK KIADVÁNYAI

KÖBLÖS JÓZSEF

A Dunántúli Református Egyházkerület Levéltárának magyar vonatkozású középkori oklevelei

1265 — 1525

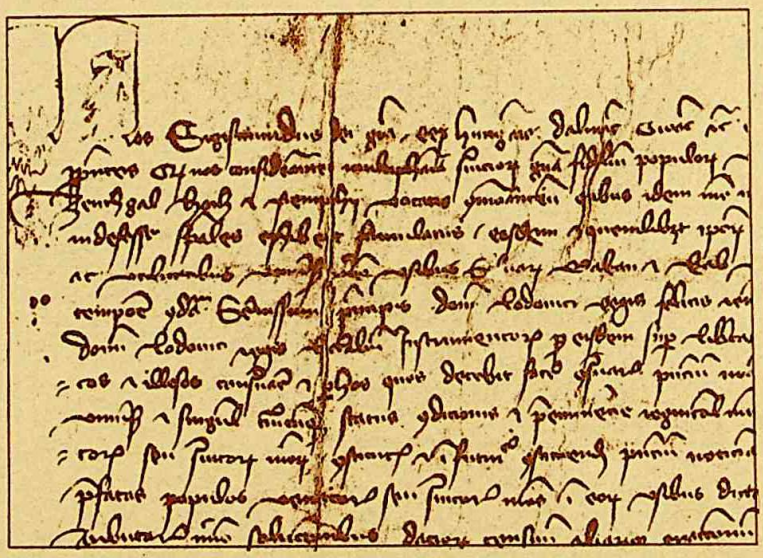

Köblös József

A Dunántúli Református Egyházkerület Levéltárának magyar vonatkozású középkori oklevelei

A PÁPAI REFORMÁTUS GYŰJTEMÉNYEK KIADVÁNYAI

FORRÁSKÖZLÉSEK 1.

SOROZATSZERKESZTŐ

MEZEI ZSOLT

Köblös József

A DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET LEVÉLTÁRÁNAK MAGYAR VONATKOZÁSÚ KÖZÉPKORI OKLEVELEI

1265 — 1525

DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET
TUDOMÁNYOS GYŰJTEMÉNYEI
PÁPA, 1997

A címlapon a **21. számú dokumentum** (Zsigmond király, 1398. május 26. DREL DL 10.) fotómásolatának részlete látható.

LEKTORÁLTA: ÉRSZEGI GÉZA

ISSN 1416 - 891 X

ISBN 963 00 2159 5

Minden jog fenntartva, beleértve a bárminemű eljárással történő sokszorosítás jogát is.

© Köblös József
© Dunántúli Református Egyházkerület
Tudományos Gyűjteményei, Pápa

Felelős kiadó: Köntös László gyűjteményi igazgató
Készült a Jókai Mór Városi Könyvtár
Kötészeti és Sokszorosító Műhelyében 1997-ben.
Felelős vezető: dr. Hermann István

EGY ÚJ SOROZAT ELÉ

Magyarázkodással kell kezdjem: hogyan lehetséges az, hogy egy ilyen nagy múltú intézmény, mint a Dunántúli Református Egyházkerület Tudományos Gyűjteményei, amely magában foglalja az évszázados hagyományokkal rendelkező egykori Főiskolai Könyvtárat és az Egyházkerületi Levéltárat, csak most lát neki voltaképpeni elsőrendű feladatához, az itt őrzött történeti források szisztematikus feltárásához és kiadásához?

Akik közelebbről ismerik Gyűjteményünk történetét, különösen is a II. Világháborút követő évtizedeket, azok számára talán kézenfekvő a válasz: nemhogy forráskiadásokra nem gondolhattunk, örültünk, hogy a Gyűjtemény egyáltalán megmaradt. Nem osztom azt a sokak által hangoztatott nézetet, miszerint egyházunk minden nyomorúsága az elmúlt fél évszázadra vezethető vissza, az viszont kétségtelen, hogy intézményünk esetében jelenlegi állapotunk (sajnos) jól tükrözi mindazt a történelmi hátratételt, melyet kényszerűen el kellett szenvednünk. Csoda, hogy megmaradtunk, s hogy útszélre vetetten ugyan, de képviselhettük a Pápai Református Kollégium történeti folytonosságát. Így hát merőben igazságtalan és méltánytalan lenne ilyen típusú szakmai műhelymunkákat, mint ez az induló sorozat is, számonkérni elődeinktől. Sőt, Isten iránti hálával mondunk köszönetet mindazokért a munkatársakért, akik igen nehéz, sokszor megalázó, és a Gyűjtemények fejlődése szempontjából emberileg kilátástalan körülmények között is őrizték, gondozták az itt található történeti anyagot.

A 80-as évek végén, 90-es évek elején bekövetkezett nagy történelmi változások felkészületlenül értek bennünket. Nemcsak abból a szempontból, hogy ilyen mélyreható és főleg ilyen gyors változásokra sem a magyar társadalom általában, sem az egyházak nem számítottak, hanem abból a szempontból is, hogy nem történhetett meg a szakmai felkészülés a kedvezőbb politikai és anyagi körülmények által immár lehetővé vált műhelymunka továbbfolytatására. Ennek okai egyebek között a latinos műveltségeszménytől való eltávolodás, az évtizedeken keresztül sulykolt egyoldalú történelemszemlélet, az egyházak elzárása a tudományos közé-

lettől, minek következtében ma szomorúan állapíthatjuk meg, hogy egyházunkból teljességgel hiányzik egy olyan klasszikus műveltségű (laikus vagy lelkészi) réteg, amely a szakmai utánpótlás bázisa lehetne. Az égető szakemberhiány sajnos még hosszú időre behatárolja egyébként meglévő lehetőségeinket.

Középkori okleveleink kiadása egyúttal egy új sorozat indítása is, amely, mintegy a fentieket megcáfolandó, mégis csak arra a reménységre épül, hogy fokozatosan sikerül majd behozni sokirányú lemaradásunkat. Igen, reméljük, hogy ezzel az új sorozattal is, mint ahogyan a másikkal is (Kutatási Segédletek, szerk. Mezei Zsolt) hozzájárulhatunk ahhoz, hogy az itt tárolt történeti anyag a szakmai érdeklődés számára még inkább elérhetővé váljék, s hogy a szisztematikus feltárás eredményeként még tisztábban lássuk és láttassuk gyűjteményünket.

Ami pedig a szakemberhiányt illeti: amíg, ha nem is sokan ugyan, de vannak még olyan szakemberek, mint Köblös József történészlevéltáros, akinek magas színvonalú munkája révén e kötet megjelenhet, addig van okunk bizakodásra, helyenként borús hangulatú helyzetértékelésünk ellenére is.

Köntös László
református lelkész,
gyűjteményi igazgató

BEVEZETÉS

A Dunántúli Református Egyházkerület Levéltárának alapfeladata az egyházkerület, az egyházmegyék és az egyházközségek működése során keletkezett iratok gyűjtése, rendezése és kutathatóvá tétele, az itt tárolt iratanyag tehát alapvetően a reformáció koráig nyúlik vissza. Mégis van egy olyan irategység, ami még ennél is korábban keletkezett, ez pedig a Mohács előtti oklevelek gyűjteménye.

Mennyiségét tekintve nincs szó terjedelmes anyagról. Mindössze 15 eredeti oklevél maradt fenn, ezek közül 6 csak fénykép formában, az eredetijük lappang. Ez a 15 oklevél átírásban még másik 6 szövegét tartalmazza. Másolatban fennmaradt 14 oklevélszöveg, mely még másik hetet őrzött meg átírásban. A másolt szövegek közül 11 latin, 3 magyar nyelvű, emellett van egy magyar fordításban fennmaradt okirat is. Így összesen 43 oklevélszövegünk van, melyet kiegészít még egy 62 oklevélregesztát tartalmazó füzet (ezek egy része a meglévő oklevelekről készült). Így állt össze 44 szövegegységből álló forrásközlésünk.

Ha mennyiségileg nem is kiterjedt a középkori oklevélanyag, mégis jelentős történeti értéket képvisel. Az Árpád-koriak kivételével alig van közöttük olyan, amelyik publikálva lenne, beleértve egy másolatban és egy eredetiben fennmaradt korai Zsigmond-kori oklevelet is. Mivel Pápa sajnos meglehetősen kiesik a kutatók "itinerariumából", mindenképpen indokoltnak tűnik, hogy ezek az okmányok nyomtatásban is hozzáférhetők legyenek középkorkutatóink számára.

Ami az oklevelek ide kerülésének módját illeti, a legtöbb okmány családok hagyatékából lett kiemelve, vagy lelkészek ajándékozták a Gyűjteménynek. A század elején a könyvtár őrzött pár száz oklevelet, már ekkor birtokában volt a mai anyag két fő tömbje: a köveskáli Györffy család

hagyatékából származó okmányok, illetve a László József kocsi lelkész által a könyvtárnak ajándékozott családi anyagból kiemelt oklevelek, ez utóbbi csoporthoz szám szerint 42 tartozott.[1] Ezekbe a számokba azonban minden bizonnyal Mohács utáni okiratok is beleértendők, így az 1526 előtti anyag terjedelméről nincsenek pontos ismereteink.

A századfordulón zajló nagy könyvtárrendezés során az O egységet alakították ki a kéziratok számára, az 1901-ben megjelent katalógus[2] azonban egyetlen oklevélről sem tesz említést. Nem tudni, mikor, de végül is javarészt az O.794 (Miscellanea) és az O.1092 (Vegyes iratok) egységek alá lettek besorolva. Az utóbbi évtizedekben zajlott kézirattári rendezés során korábbi helyeikről a Mohács előtti okleveleket kiemelték, és az O.1101 szám alá osztották be. Ez a kiemelés a levéltárra is vonatkozott, így került pl. onnan át a híres 1510-es Szapolyai-féle oltáralapítványtevő oklevél másolata is. Így ott 28 okmány gyűlt össze, sajnálatosan azonban kerültek az iratok közé Mohács utániak is, az oklevelekről készült regeszták és leírások pedig meglehetősen pontatlanra sikeredtek.[3]

A nemrég megindult levéltárrendezés során felvetődött, hogy az amúgy is levéltári jellegű anyag kerüljön át oda, és az újonnan előkerült oklevelekkel együtt kapjon új számozást, páncélszekrényes elhelyezést és darabszintű segédletet (pontos szövegű oklevélregesztákat). Az oklevelek így - az országos gyakorlatnak megfelelően - ún. DL (Diplomatikai Levéltár)-számokat kaptak, és ezek növekvő sorrendjében lettek elhelyezve. A segédlet elkészítésekor azonban már az is világos volt, mennyire fontos lenne, hogy ezek az oklevelek teljes szövegükben is nyomtatott formában megjelenjenek, így megindult a publikálás folyamata is.

Most, hogy a munka elkészült, ezt a forrásközlést abban a reményben indítjuk útjára, hogy igen értékes adatokat fog szolgáltatni középkorkutatóink számára, és remélhetőleg elindítója lesz egy olyan nagyobb sza-

bású munkának is, mely a Dunántúli Református Egyházkerület Levéltárában található legértékesebb és legjelentősebb iratok szövegközlését tűzi ki céljául.

---

[1] Borsos 41, 46.

[2] Borsos István: A Pápai ev. ref. Főiskola könyvtárának katalógusa és rövid története. Pápa, 1901. 591-605. Ugyanígy nem említ okleveleket a katalógus bővített kiadása sem. Uő: A Pápai Református Főiskola könyvtárának katalógusa. II. Szaporulat 1900-tól 1911 végéig. Pápa, 1912. 202-210.

[3] Szabó György: A Dunántúli Református Egyházkerület Nagykönyvtárának (Pápa) kéziratkatalógusa (1850 előtti kéziratok). Bp. 1987. 200-202.

RÖVIDÍTÉSJEGYZÉK

AO	=	Anjoukori okmánytár. Szerk. Nagy Imre. I-VII. Bp. 1878-1920.
Aoklt.	=	Anjoukori oklevéltár. VIII. Szerk. Blazovich László. Bp-Szeged, 1993.
Borovszky, Pozsony	=	Pozsony vármegye, Pozsony sz. kir. város, Nagyszombat, Bazin, Modor és Szentgyörgy r. t. városok. In: Magyarország vármegyéi és városai. Szerk. Borovszky Samu. Bp. é. n.
Borsos	=	Borsos István: Széttekintés kollégiumunk könyvtárában. In: A dunántúli ev. ref. egyházkerület Pápai Főiskolájának értesítője az 1903/4. iskolai évről. Kiadta: Thúry Etele, Faragó János. Pápa, 1904. 34-51.
DF	=	Diplomatikai Fényképgyűjtemény.
DL	=	Diplomatikai Levéltár.
DREK	=	Dunántúli Református Egyházkerület Könyvtára, Pápa.
DREL	=	Dunántúli Református Egyházkerület Levéltára, Pápa.
Engel	=	Engel Pál: Magyarország világi archontológiája 1301-1457. I-II. Bp. 1996.
Fejér	=	Fejér, Georgius: Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis. I-XI. Buda, 1829-1844.
Kiss	=	Kiss István: A pápai plébánia története. Veszprém, 1908. (Reprint: Pápa, 1996.)
Liszkay	=	Liszkay József: A pápai ev. ref. egyház levéltára 1510-1811. Pápa, 1875.

Mocsáry	=	Mocsáry Antal: Nemes Nógrád vármegyének históriai, geographiai és statistikai esmértetése. I-IV. Pest, 1820-1826.
MOL	=	Magyar Országos Levéltár, Budapest.
Papp	=	Papp Vilmos: Őrségi iratok. Vasi Szemle 1970, 597-612; 1971, 97-106, 236-251.
Pataky	=	Pataky László: Az Őrség múltja a kercaszomori református egyházközség történetének tükrében. Szombathely, 1990.
SSUA	=	Štatni Ústredny Archív SR, Bratislava. (Szlovák Köztársaság Állami Központi Levéltára, Pozsony)
Stahl	=	Stahl Ferenc: Az Őrség jogállása. Vasi Szemle 1974, 218-236, 390-402, 553-565.
Szabó	=	Szabó Károly: Kun László. Bp. 1886.
Szentpétery	=	Az Árpád-házi királyok okleveleinek kritikai jegyzéke. Szerk. Szentpétery Imre, Borsa Iván. I-II/1-4. Bp. 1923-1987.
ZsO	=	Zsigmondkori oklevéltár. Összeállította Mályusz Elemér. A III-IV. kötet kéziratát kiegészítette és szerkesztette Borsa Iván. (1387-1414) I-IV. Bp. 1951-1994.

OKLEVELEK

1.

1265. -

IV. Béla király néhány padányi királyi tárnoknak azt a kiváltságot adja, hogy hadjárat idején az ország nemesei közé számítsák őket, és csak a király seregében legyenek kötelesek harcba vonulni.

Eredeti: -
Átírás: V. István 1270. - ‹ Esztergomi káptalan 1290. aug. 9. ‹ Esztergomi káptalan 1291. okt. 13. ‹ III. András 1299. júl. 5. ***(10. sz. oklevél)***
Fennmaradási forma: két XVIII. századi egyszerű másolat.
Lelőhely: **A:** DREL DL 4/a.
B: DREL DL 4/b.
Fénykép: MOL DF 285429.
Kiadás: Fejér IV/3. 262.
Regeszta: Szentpétery 1464. sz. (I/3. 446.)

Bela Dei gratia Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Ramae, Serviae, Galliciae, Lodomeriae Cumaniaeque rex omnibus praesens scriptum inspecturis salutem in omnium Salvatore!

Ad universorum notitiam tam praesentium, quam futurorum tenore praesentium volumus pervenire, quod cum Saul et Saulus filii Salomonis de villa Padan, Theber, Elias et Ilareus filii Joka de eadem tavarnici nostri, qui filii Bissenorum dicuntur, fideliter nobis serviverunt, nos consideratis meritoriis servitiis eorumdem[1], quae nobis diligenter impenderunt et impendere poterant in futurum, talem eisdem gratiam duximus faciendam, ut quandocunque nos habere exercitum continget[2], iidem Salomon, Saul et Saulus, filii ipsius ac ipsorum cognati in dicta villa Padan[3] existentes, videlicet dicti filii Joka, Pyrimus, Teke, Chenkeu[4], Jakou et Kopesh ac eorum heredes, necnon posteri inter regni nostri nobiles perpetuo computentur, et nobiscum et non cum aliquo exercituare teneantur.

In cuius rei memoriam et perpetuam firmitatem praesentes eisdem concessimus literas duplicis sigilli nostri munimine roborando.

Datum per manus magistri Farcasii electi Albensis, aulae nostrae vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno Domini millesimo ducentesimo sexagesimo quinto, regni autem nostri anno tricesimo.

---

[1] **B** *eorundem.*
[2] **B** *contingat.*
[3] **B** *Padany.*
[4] **B** *Benkeu.*

2.

1269. -

IV. Béla király Dyco ispán fiainak: Péternek, Eghouchnak és Miklósnak adja a már egyszer apjuknak adományozott Szenna földet, miután az erről szóló korábbi adománylevél elégett.

Eredeti, átírás: -
Fennmaradási forma: **A:** 1747. febr. 23-án kelt egyszerű másolat.
B és **C:** újkori egyszerű másolat.
Lelőhely: **A:** DREL DL 1. Az átírás szövege előtt: *Salutem! Ignosces, lector benevole, quod initium harum territorialium literarum in pargamena scriptarum exacte, propter corrosionem murium tibi describi non potest; tamen in quantum sensus earundem se extendat, haec in paribus quoque presentantur.* Az átírt szöveg végén: *Hae litterae territoriales sunt pariatae anno 1747, mense februario, speciatim die 23.* Mellette egy számítás:

anno 1750
- 1269
sunt 451 anni.

Az összehajtogatott hátlapon: *Paria litterarum territorialium Szenensium.*

[5] **B** helytelenül *provenire.*
[6–6] **B** *Petrus Mikovich et Miko Mikonic.* **C** *Petrus, Eghouch et Dico filii comitis Diconis.*
[7] **C** hibásan *nos.*
[8] **C** hibásan *praesentia.*
[9] **B** hibásan *recto.*
[10–10] Saját kiegészítés. **A** a másoló szerint *hic mures eroserunt, prout ex originalibus patebit.* **B** *castri Neograd Szenatore Parvi eorum.*(!) **C** szintén hiányt jelöl, de a *castri* szó nála már szerepel.
[11] **B** és **C** *scilicet.*
[12] **C** *comiti.*
[13] **A** helytelenül *Diconi.* **B** *Mikoni.* **C** *Diconi.*
[14] **A** a másoló szerint *defectus.* **C** hibásan *nostrum.*
[15] **B** hibásan *habemus.*
[16–16] **B** hibásan *super dicta terra Szenna consignata.* **C** *super dicta [_ _ _] cum.*
[17–17] **B** hibásan *extitisse, praesentes.*
[18] **B** ez a szó tévesen hiányzik.
[19–19] **B. A** a másoló is csak vonalkázással jelölte a hiányt. **C** *et essent.*
[20–20] **B** *si quidem.*
[21] **B** és **C. A** tévesen *servorum.*
[22] **B** *Mikonis.*
[23] **B** tévesen *exmisimus.*
[24–24] **B** tévesen *praefata terra.*
[25] **B** *Szenna.*
[26] **B** *Mikoni.*
[27] **C** tévesen *factae.*
[28] **B** *recordamur.*
[29–29] **B** *ipse comes Petrus Mikonich et Miko.* **C** *ipsi comites Petrus, Eghouch et Dico.*
[30] **B** tévesen *fuerant.*
[31] **B** tévesen *sunt.*
[32] **B** tévesen *filium.*
[33] **B** *iamdictae.* **C** *supradictae.*
[34] **B. A** és **C** tévesen *antiquis.*
[35] **C** tévesen *cui.*
[36–36] **B** *retulit nobis.*
[37—37] **B** pár kezdő szót leszámítva **teljesen más határjárást közöl.** *Prima meta incipit ab aquilone in campo Ztroch, ubi est meta terrea Oprečna, inde vadit ad viam, qua via ostendit ad vallem Strichoviam, ubi est meta in lapide crucesignata. Inde ostendit ad siccam Strigoviam recte per aquam, et per eandem aquam vadit directe usque per vallem siccam, per quam Stregoviam, ubi est meta Studnička Blatna. Inde monstrat per campum, ubi est meta in arbore Sólyfa cruce signata. Inde monstrat metam Stanok Naspek. Inde deinceps vadit per montem, qui vocatur Nemcowa na Studničku. Inde profertur per collem, ubi est meta Studnička na Jamifsách (?). Inde vadit per Kyz Borg lapidosum. Inde vadit per campum, ubi est meta Penazna Lipa. Inde ostendit Racowa Studnyčka. Inde declinat ad*

occidentem, descendendo ad aquam Salatnyam, et ibi incipit ire per aquam Salatnam ad caput fluvii. Inde vadit recte per viam preciosam, ubi est meta Janiov Buk. Inde vadit in aquam, quae vocatur Hluboka, ubi est meta lapis tribus crucibus signata. Inde vadit per aquam nominatam Hluboka usque ad metam Konopna Dolinka. Inde vadit ad Lipovam Dolinkam usque ad verticem Kamenja, qui autem iacet ad superiorem partem, possident Lamenses, qui autem ad inferiorem, possident Lahotka. Aztán a következő megjegyzés szerepel: *(Plura hic non apposita continentur in litteris originalibus.)* Sajnos az eredeti nem maradt fenn, de a másik két kézirat és az itt szereplő, számtalan belejavítástól hemzsegő, ezért olykor bizonytalan olvasatú szlovák helynevek kétségtelenné teszik, hogy az eredeti határjárás pár elemének felhasználásával az újkori állapotokat tükröző **hamisítás**ról van szó. Mivel ez a **B**, valamint az **A**-val majdnem teljesen egyező **C** kézirat egyazon őrzési helyen van, és a **B szövegét is tartalmazó** papíron található egy Lest falu vitatott határairól szóló 1673-as feljegyzés másolata is, feltételezhető, hogy a hamisító az eredeti oklevelet nem is látta, és a **B** kéziratot a **C** alapján szerkesztette, kicserélve a személyneveket, és újraírva a határjárást. **Az itt szereplő szlovák földrajzi nevek feloldásában és a másolat hátlapján szereplő szlovák nyelvű mondat értelmezésében Püspöki Nagy Péter volt segítségemre, akinek ezúton is köszönetet mondok.**

[38] **C** *crucifigatá.*
[39] **C** *iuxta.*
[40] **C** tévesen *aerea.*
[41] **C** *Ztorgova.*
[42–42] **C. A** *[_ _ _] radice eundo inter.*
[43–43] **C** *per siccum.*
[44] **C** *Kuzberch.*
[45] **C** tévesen *consunmatur (!).*
[46] **B** hiányzik.
[47–47] **C. A** hibásan *scilicet comitis Eghouch et Dyconis.* **B** szintén hibásan *petitionis Mikocs*, majd egy-két szónyi helyet üresen hagy.
[48] **B** hibásan *inclinata.*
[49–49] **B** ennek a hét szónak a helyét üresen hagyja.
[50] **C** *Dico.*
[51] **B** *serviverat.* **C** *servierat.*
[52] **B** hiányzik. **C** *etiam.*
[53] **B** tévesen: *habeantur.*
[54–54] **C. A** *eisdem Petro comiti, Eghouch et Dyconi super donationem (!) praemissae terrae nostrae Seynna nostrum.* **B** *eodem Petro comiti Mikocs et Mikoni super donatione erga terram Szenna nobis (!).*
[55] **B** némi jóindulattal *roborat[um].*
[56] **B** utána *domini.*
[57] **B** *Alban (!).* **C** némi jóindulattal *Alban[sis].*
[58–58] **C** tévesen *fidelissimi.*
[59] **B** és **C** *millesimo ducentesimo sexagesimo nono.*
[60] **B** *a (!).* **C** hiányzik.
[61] **B** *trecentesimo (!!!) quarto.* **C** *vicesimo quarto.*

3.

1270. -

V. István király néhány Padány faluból való személy kérésére átírja és megerősíti IV. Béla király 1265-ben részükre kiadott kiváltságlevelét.

Eredeti: -
Átírás: Esztergomi káptalan 1290. aug. 9. ‹ Esztergomi káptalan 1291. okt. 13. ‹ III. András király 1299. júl. 5. ***(10. sz. oklevél)***
Fennmaradási forma: két XVIII. századi egyszerű másolat
Lelőhely: **A:** DREL DL 4/a.
B: DREL DL 4/b.
Fénykép: MOL DF 285429.
Kiadás: Fejér V/1. 47-48.
Regeszta: Szentpétery 2138. (II/1. 94.)

Stephanus Dei gratia Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Ramae, Serviae, Gallitiae, Lodomeriae, Cumaniae Bulgariaeque rex universis Christi fidelibus praesens scriptum inspecturis salutem in omnium Salvatore!

Ad universorum tam praesentium, quam posterorum notitiam tenore praesentium volumus pervenire, quod Saul et Saulus filii Salomonis, Teber et Ilareus filii Joka, Thomas et Petrus filii Pyrimus de villa Padan ad nostram accedentes praesentiam exhibuerunt nobis privilegium domini Belae inclyti regis Hungariae, patris nostri carissimi[1] felicissimae recordationis petens humiliter[2] et devote, ut idem ratum habere et nostro dignaremur privilegio confirmare; cuius quidem privilegii tenor talis est:

1. sz. oklevél

Nos itaque ipsorum iustis petitionibus inclinati ipsum privilegium patris nostri carissimi[1] ratum habentes de verbo ad verbum praesentibus inseri faciendo authoritate praesentium duximus confirmandum, et per apositionem[3] duplicis sigilli nostri roborandum.

Datum per manus magistri Benedicti Orodiensis ecclesiae praepositi, aulae nostrae vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri anno Domini millesimo ducentesimo septuagesimo, regni autem nostri anno primo.

---

[1] **B** *charissimi.*
[2] **B** *humillime.*
[3] **B** *appositionem.*

4.

(1277.) január 7.

A veszprémi káptalan jelenti IV. László királynak, hogy parancsa értelmében kiküldte egyik emberét a királyi ember mellé, aki Köveskáli András fia György 120 holdnyi földjét felmérte, majd birtokába be is vezette.

Eredeti: -
Átírás: IV. László 1277. június 10. *(5. sz. oklevél)*
Lelőhely: DREL DL 2.
Fénykép: MOL DL 40135. és DF 275778.
Kiadás: Borsos 41-43. (sok hibával)
Regeszta: -

Excellentissimo domini suo Ladislao Dei gracia illustri regi Hungarie capitulum Wesprimiensis ecclesie oraciones in Domino tam debitas quam devotas!

Serenitatis vestre precepta exequentes reverenter, ut tenemur, iuxta litterarum nostrarum continenciam cum Saulo filio Myko de Manuzlou

homine vestro unum ex nobis pro testimonio misimus fidedignum, coram quo idem homo vester terram Georgii filii Andree de Kueskal, quem vestra munificencia in regales transtulit servientes, a terris wduornicorum de Kueskal separaret, qui demum ad nos rediens cum eodem nobis retulit, quod cum terra dicti Georgii mixtim cum terris wduornicorum existat, ab eisdem sub certis metis nequivit separari, sed numero centum et viginti iugera continentem terrarum anobilium, quorum octuaginta sunt fymata, de quibus duo iugera existunt in prato magno, et octo in loco, qui dicitur Altholteluch, et duodecim in Huzeuteluc, et iuxta viam, qua itur de ecclesia Sancti Vyti ad monasterium de Almad, octo iugera, que contingunt ipsam viam a parte occidentali ipsa terra remanente, et parumper procedendo iuxta eandem viam et eadem parte in loco, qui dicitur Sukoro, sunt tria iugera ipsam viam similiter contingencia, et eadem iugera contingunt tria iugera veniencia ab aquilone et in eadem terra terminancia, et in fine dictorum trium iugerum ab aquilone sunt duo iugera cum tribus iam dictis iugeribus viam, per quam itur de Heney ad Thopolcha contingencia, et prope virgultum rotundum sunt sex iugera eandem viam contingencia, et ultra ipsam viam tria iugera ab aquilone vineam ipsius Georgii tria iugera continentem contingencia ab occidente, cuius vinee una pars ad aquilonem tendit, altera ad meridiem, et in fine ipsorum trium iugerum ab occidente sunt tria iugera ab oriente vineam monasterii de Almad contingencia et vineam ipsius Georgii, cuius vinee duo iugera continentis una pars a meridie vineam contingit monasterii antedicti; et post hec iuxta viam predictam, qua itur ad monasterium, duo iugera ex occidente vineam ipsius G(eorgii) unum iugerum continentem et ab occidente vineam Michaelis contingentem contingencia. Deinde procedendo ultra viam, qua itur ad monasterium de Almad, iuxta eandem viam sunt tria iugera ab oriente terram Nicolai contingencia, et iuxta eandem[1] unum iugerum contingens viam ex meridie, qua itur ad Heney. Item in loco, qui dicitur Kuesteluk, sunt quatuor iugera ab occidente ipsam[2] contingencia. Item in loco, qui dicitur Thodalya, sunt septem iugera, et in loco Beltu vocato sunt septem iugera contingencia ab oriente fluvium, qui fluit de Heney, et iuxta eundem fluvium supra procedendo sunt tria iugera, et iuxta eandem[1] est molendinum ipsius G(eorgii) iuxta terram ab oriente monasterii de Almad; et post hec iuxta eundem fluvium sunt quinque iugera sub silva eiusdem G(eorgii) quatuordecim iugera continente, et sub eadem silva molendinum et fenetum ipsius G(eorgii) quatuor iugera continens in loco, qui dicitur

Gurdaskuta, et prope ecclesiam Sancti Vyti sunt duo iugera, que ab occidente tendunt ad monticulam Sancti Vyti, ab oriente vero contingunt terram monasterii de Almad. Campestria vero sunt quadraginta iugera, que sita sunt in locis diversis mixtim sita inter terras nobilium et wduornicorum de Kal monasterii de Almad. Habet eciam idem G(eorgius) in loco Mezewmal appellato quandam vineam quatuor iugera continentem. Item in fine loci Huzevhyg vocati habet fenetum duorum iugerum, et in prato magno fenetum quatuor iugerum. Insuper idem G(eorgius) cum populis de Kal nobilibus et innobilibus pascua pecorum et ius seu usum d[ol]abri possidet, sicut quilibet suorum villanorum. Homo vester supradictus convocatis nobilibus ac wduornicis et officiali monasterii de Almad terre ipsius G(eorgii) commetaneis et vicinis sub premissa designacione nullo penitus contradicente, sed pocius ipsis nobilibus, wduornicis et Matheo officiali ipsorum et officiali monasterii plenum ac liberum consensum prestantibus eidem G(eorgio) iure hereditario, emticio et donaticio ipsi debitas (!) assignasset peremniter possidendam.

Datum in crastino Epiphaniarum Domini.

---

[1] A szövegben hibásan: *eadem.*

[2] Ti. *viam.*

5.

1277. június 10.

IV. László király Köveskáli András fia György kérésére átírja és megerősíti a veszprémi káptalan (1277.) január 7-én kelt oklevelét.

Eredeti: lappang. (A fénykép alapján hártya, a hajtás mellett kisebb hiányok. A hátlapról fénykép nem készült.)

Fénykép: DREL DL 2. Erről: MOL DL 40135. és DF 275778.
Kiadás: Borsos 41-43.
Regeszta: Szentpétery 2780. sz. (II/2-3. 184.)

Nos Ladislaus Dei gracia rex Hungarie significamus universis, quibus expedit, presencium per tenorem, quod Georgius filius Andree de Kueskal ad nostram accedens presenciam exhibuit nobis litteras capituli Wesprimiensis ecclesie hunc tenorem continentes:

4. sz. oklevél

Nos igitur ad peticionem eiusdem ipsas litteras presentibus insertas auctoritate regia duximus confirmandas.

Datum in Pest feria quinta ante festum Barnabe apostoli anno Domini M° CC° septuagesimo septimo.

6.

1286. április 16.

IV. László király a Vas megyei Alsóőr kerület felsorolt lakosainak adományoz 18 ottani falut.

HAMIS !!![1]

Eredeti: **A:** Erősen szakadozott, foltos hártya. Alsó széle leszakadt, így az 1805-ös adat szerint[2] rajta lévő függőpecsét már hiányzik.
Másolat: **B:** XVIII-XIX. századi, papíron.
Lelőhely: DREL DL 3. (1850 körül kerülhetett Senyeházára, a református parókia irattárába, majd valószínűleg 1929-ben Pápára.)[3]
Fénykép: MOL DF 285428.
Kiadás: Pataky 188-191. (Nem az eredeti, hanem egy 1814. szeptember 15-én kelt hitelesített másolat alapján.)

Regeszta: Szentpétery 3401. sz. (II/2-3. 366.)

Nos Ladislaus III.[4] Dei gratia Ungariae, Dalmatiae, Croatiae Sclawoniaeque rex memoriae commendamus tenore praesentium significantes quibus expedit universis, quod nos attentis et consideratis fidelitate, multifariorumve serwitiorum[5] meritis fidelium nostrorum nobilium Petri Theöreő, Andreae Csörgeő, Ioannis Latzo, Michaelis Batha, Martini Thamasko, Georgii Balog, Ioannis Lazlo, Andreae Pap, Francisci Zoldos, Georgii Bekes, Georgii Apathy, Ioannis Benkeő, Francisci Keöserű, Michaelis Pazkoncza, Ioannis Balla, Petri Farkas, Andreae Kálmán, Valentini Ziska, Benedicti Thot, Ioannis Zabo, Francisci Horváth, Nicolai Apathy, Petri Kulcsár, Stephani Dáwid, Gregorii Baxa, Petri Balog, Stephani Kosa, Michaelis Gergoth, Thomae Latzo, Matthiae Czigán, Ioannis Galambos, Pauli Babos, Stephani Veöreös, Michaelis Batha, Valentini Nemes, Petri Harcz, Georgii Baraska, Ioannis Sohar, Petri Bitha, Andreae Fodor, Iosephi Bedők, Danielis Zobor, Francisci Pap, Stephani Sáska, Martini Guba, Ioannis Anthal, Petri Baxa, Gregorii Kowach, Ladislai Orban, Samuelis Jenesse, Petri Nemeth, Georgii Bakos, Nicolai Horwath, Stephani Zabo, Francisci Benkeő, Stephani Thot, Andreae Gáll, Nicolai Asok, Michaelis Orban, Stephani Berkes, Georgii Krissa, Nicolai Veőlgy, Ioannis Imre, Petri Ferencz, Ioannis Krissa, Nicolai Baian, Stephani Czipán, Gregorii Keőnie, Samuelis Gieőrky, Francisci Imre, Ioannis Czipán, Stephani Illés, Georgio Boczkay, Michaelis Sania, Petri Roka, Ioannis Biro, Francisci Jánosko, Michaelis Janko, Stephani Dáwid, Martini Tüske, Pauli Keönie, Nicolai Jenesse, Samuelis Teőr, Ioannis Abrahám, Michaelis Farkas, Abrahae Keönie, Petri Forgián, Emerici Zabo, Francisci Thot, Georgii Lukách, Ioannis Dawid, Alexandri Büky, Ioannis Kardos, Michaelis Pongracz, Francisci Zabo, Nicolai Németh, Gregorii Keönie, Petri Czigán, Samuelis Zep, Stephani Kapornaky, Martini Pongracz et Georgii Zép in districtu Also Eőr residentium, quae ipsi ac maiores ipsorum primum regni nostri Ungariae coronae, ac deinde celsitudini nostrae regiae pro temporum diwersitate[6] in occidentali dicti huius regni nostri Ungariae confinio ab antiquis temporibus die ac noctu continuo excubias agentes propriis suis armis et expensis fideliter exhibuerunt et impenderunt, cum igitur ob hoc, tum vero ex gratia speciali et munificentia regia nostra totalem et integrum ex possessionibus decem et octo, videlicet Zalafeő, Eőri Zentpeter, Ispánk,

Külseő Rákos, Szakniér, Belseő Rákos, Pankaz, Zatha, Kerkas Kapolna, Baianháza, Saniaháza, Dawidháza, Kothorman, Hodos, Kapornak, Kercza, Zomorocz et Bikallia constantem districtum Alsó Eőr in comitatu Castriferrei existentem habitum, in cuius pacifico usu et dominio maiores suos iam ab antiquo, scilicet a temporibus ingressus Ungarorum in hocce regnum nostrum Ungariae semper perstitisse, seseque inpraesentiarum quoque persistere, litterasque et litteralia instrumenta superinde sufficientia habuisse, sed partim diuturnitate temporis eadem a tineis blattisque corrasa, partim vero praeteritis disturbiorum temporibus ab iisdem disperdita et abalienata fuisse, totum igitur et omne ius regium, si quid regia [nostra ce]lsitudo[7] in praedicto Also Eőr <in> comitatu Castriferrei existente habitum etiam aliter qu[alitercunque][7] haberet, aut idem nostram ex qui[buscun]que[7] causis, viis, modis et rationi[bus][7] cernerent cel[situdinem regiam, id omne][7] simul cum earundem utilitati[bus ac][7] pertinentiis quibuslibet, te[rris scilicet arabili]bus[7] cultis et incultis, a[gris,][7] pratis, campis, [pascuis, faenetis, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis, v]inearumque[7] promonthoriis, a[quis, item flu]viis[7], piscinis, piscaturis piscium, [molendinis et eorundem][7] locis, generaliter vero [quarumlibe]t[7] utilitatum et pertinen[tiarum integritatibus existentibus][7] [8]quowis n[omi]nis[8] wocabulo[9] wocitatis[10] ad eundem [iure][7] et ab antiquo spectantibus et per[tinent]ibus[7] sub suis veris metis et a[ntiqu]is[7] limitibus existentibus memora[to Pe]tro[7] Theőreő, Andreae Cseorgeő, Ioanni Latzo, Michaeli Batha, Martino Thamáskó, Georgio Balog, [Ioanni][7] Lazlo, Andreae Pap, Francisco Zoldos, Georgio Bekes, Georgio A[pat]hy[7], Ioanni Benkeő, Francisco Keöserű, Michaeli Pazkoncza, Ioanni Balla, Petro Farkas, Andr[eae Kál]mán[7], Valentino Ziska, Benedicto Thot, Ioanni Zabo, Francisco Kowách, Nicolao Apathy, Petro Kulcsár, Stephano Dawid, Gregorio Baxa, Petro Balog, Stephano Kosa, Michaeli Gergoth, Thomae Latzo, Matthiae Czigan, Ioanni Galambos, Paulo Babos, Stephano Veöreös, Michaeli Batha, Valentino Nemes, Petro Harcz, Georgio Baraska, Ioanni Sohár, Petro Bitha, Andreae Fodor, Iosepho Bedők, Danieli Zobor, Francisco Pap, Stephano Sáska, Martino Guba, Ioanni Anthal, Petro Baxa, Gregorio Kowach, Ladislao Orban, Samueli Jenesse, Petro Nemeth, Georgio Bakos, Nicolao Horwath, Stephano Zabo, Francisco Benkeő, Stephano Thót, Andreae Gall, Nicolao Asok, Michaeli Orban, Stephano Berkes, Georgio Krissa, Nicolao Veőlgy, Ioanni Imre, Petro Ferencz, Ioanni Krissa, Nicolao Baián, Stephano Czipán, Gregorio Keönie, Samueli

Gieörky, Francisco Imre, Ioanni Czipán, Stephano Illés, Georgio Boczkay, Michaeli Sania, Petro Roka, Ioanni Biro, Francisco Jánosko, Michaeli Janko, Stephano Dawid, Martino Thüske, Paulo Keönie, Nicolao Jenesse, Samueli Teőr, Ioanni Abraham, Michaeli Farkas, Abrahae Keönie, Petro Forgián, Emerico Zabo, Francisco Thót, Georgio Lukach, Ioanni Dawid, Alexandro Büky, Ioanni Kardos, Michaeli Pongracz, Francisco Zabo, Nicolao Nemeth, Gregorio Keönie, Petro Czigan, Samueli Zép, Stephano Kapornaky, Martino Pongracz et Georgio Zép, eorundemque haeredibus et posteritatibus universis authoritate nostra regia dedimus, donavimus et contulimus, immo damus, donamus et conferimus iure perpetuo et irrevocabiliter tenendum, possidendum pariter et habendum salwo[11] iure alieno sequenti sub conditione, ut ipsi ac haeredes ipsorum a modo imposterum futuris semper temporibus in quowis[12] onerum contributionalium exactione, militum alimentatione ac etiam tempore condescensionum a wecturarum[13] seu praeiuncturarum praestatione immunes et exemptos reddi et conserwari[14], nobilitatisque eorundem praerogativae condignam rationem haberi wolumus[15].

Unde nos praesentes has literas nostras donationales praefatis nobilibus ad instantiam eorundem sub secreto sigillo nostro extradandas duximus et concedendas.

Datum in civitate nostra Buda Ungariae die decimo sexto mensis aprilis, anno Domini millesimo ducentesimo octuagesimo [sexto. Ladislaus manu propria. Locus sigilli.][7]

---

[1] Az oklevél nyelvezete, külalakja egyértelművé teszi, hogy **újkori hamisítvánnyal** van dolgunk, melynek talán valamilyen XVI-XVII. századi adománylevél lehetett a mintája. Először 1796-ban, az őrségieknek a Batthyany család ellen folytatott perében tünik fel ez az oklevél, más, szintén kétséges hitelü későbbi diplomákkal egyetemben. Szép Ábrahám pápai ügyvéd 1805. november 8-án kelt levele szerint látott egy "rongyos diplomát" III. László királytól, mely több okból kifolyólag is hamisnak mondható. Egyrészt III. helyett IV. Lászlónak kellene szerepelni, másrészt a pecsét kétfejü sast ábrázol, harmadrészt javítás van az évszámban, negyedrészt pedig az íráskép egyáltalán nem XIII. század végi. Az 1841 és 1846 között zajló újabb perben már be sem mutatnak eredeti 1286-os oklevelet, csak annak másolatát. Stahl 557-563. A szakirodalomban mutatkozó egyöntetű vélemény ellenére, amely első ránézésre is világos, Pataky az oklevelet hitelesnek tekinti! Pataky 4.

[2] Papp 1970, 600; 1971, 97-99.

[3] Papp 1970, 597, 603.

[4] A XVIII. századi másolaton már *IV^tus* szerepel.
[5] **B** *servitiorum.*
[6] **B** *diversitate.*
[7] A kiegészítések **B** alapján történtek.
[8–8] **B** hibásan *quovisnam in is.*
[9] **B** *vocabulo.*
[10] **B** hibásan *vocitatus.*
[11] **B** *salvo.*
[12] **B** *quovis.*
[13] **B** *vecturarum.*
[14] **B** *conservari.*
[15] **B** *volumus.*

7.

(1286.)[1] június 17.

IV. László király a padányi nemeseknek visszaadja Pozsony megyei Padány birtokukat.

Eredeti: -
Átírás: Esztergomi káptalan 1290. aug. 9. ‹ Esztergomi káptalan 1291. okt. 13. ‹ III. András király 1299. júl. 5. *(10. sz. oklevél)*
Fennmaradási forma: két XVIII. századi egyszerű másolat
Lelőhely: **A:** DREL DL 4/a.
B: DREL DL 4/b.
Fénykép: MOL DF 285429.
Kiadás: Fejér V/3. 407-408. (1288)
Regeszta: Szentpétery 3405. sz. (II/2. 368.)

Nos Ladislaus Dei gratia rex Hungariae memoriae commendantes significamus, quibus expedit, universis, quod nos quandam terram Sauli, Bodou, Thenk et Barnabae ac cognatorum eorundem nobilium de Padan

Bodou, Thenk et Barnabae ac cognatorum eorundem nobilium de Padan Podan vocatam in comitatu Posoniensi existentem reddidimus[2] et restituimus eisdem nobilibus a quolibet illicito detentore auferendo, et specialiter a Petro filio Salomonis possidendam et habendam eo modo et ea plenitudine, quemadmodum ipsa terra ipsorum nobilium haereditaria fuisse dignoscitur ab antiquo.

Datum iuxta Rakus feria secunda proxima post quindenam Pentecostes.

---

[1] Az évszám feloldása: Szentpétery 3405. sz. (Szabó 126. alapján).
[2] **B** *redidimus.*

8.

1290. augusztus 9.

Az esztergomi káptalan néhány csallóközi padányi nemes kérésére átírja V. István 1270-ben és IV. László (1286-ban) kelt kiváltságleveleit. Az átírás azért vált szükségessé, mert ezen oklevelek eredetijeit egyikük kénytelen volt átadni Tót Domonkosnak annak fejében, hogy elengedje túszként fogva tartott fiait.

Eredeti: -
Átírás: Esztergomi káptalan 1291. okt. 13. ‹ III. András király 1299. júl. 5. ***(10. sz. oklevél)***
Fennmaradási forma: két XVIII. századi egyszerű másolat
Lelőhely: **A:** DREL DL 4/a.
B: DREL DL 4/b.
Fénykép: MOL DF 285429.
Kiadás: Fejér VI/1. 171-172.
Regeszta: -

Nos capitulum ecclesie Strigoniensis pro memoria damus praesentes, quod Saulus filius Salomonis, Barlabas filius Latus, Theek[1] filius Pyrimus de Padan de Chollokus nobiles ad nostram praesentiam accedentes sua nobis protestatione et querimonia[2] publice demonstrarunt, quod eundem Saulum Dominicus Sclavus nunc in turre Hedria commorans[3] captivari fecisset et de captivitate sua non remisisset diu detentum, donec duos filios suos Dominico nomine obsidii[4] pro obstagio obligasset ita, ut privilegium Stephani quinti, quarti Belae regis filii quondam illustrium regum Hungariae felicium recordationum super libertate eiusdem Sauli et suorum cognatorum concessum eidem Dominico statueret et pariter assignaret. Cum itaque ipsum privilegium continens in se formam privilegii eiusdem domini Belae regis eidem Dominico tradere pro redimendis suis filiis compellatur, petiit a nobis instanter, ut ob uberiorem cautelam sumptos[5] seu tenores eorundem privilegiorum in tenorem praesentium transferri, transcribi et redigi faceremus; cuius quidem privilegii domini Stephani regis tenor talis est:

3. sz. oklevél

Item patentes literas domini Ladislai quarti quondam illustris regis Hungariae nobis praesentarunt in haec verba:

7. sz. oklevél

Nos autem petitioni eiusdem Sauli et cognatorum suorum satisfacere cupientes sumptos[6] et tenores predictorum privilegiorum regalium necnon patentium literarum in tenorem presentium transferentes sine additamento et diminutione, sicut est praemissum[7], promittimus[8] in publicam formam nostri privilegii inserendos, quandocunque nobis fuerint reportatae.

Datum anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo in vigilia sancti Laurentii martyris.

---

[1] **B** *Teek.*
[2] **B.** **A** hibásan *quaerimonia.*
[3] **B.** **A** hibásan *comorans.*
[4] **A** hibásan *obsidium.* **B** hibásan *obsidum.*
[5] **A** és **B** hibásan *suprascriptos.*
[6] **A** és **B** hibásan *suptus* a 'p' felett rövidítésjellel.
[7] **A** hibásan *promissum.*
[8] **B** hibásan *praemittimus.*

9.

1291. október 13.

Az esztergomi káptalan a csallóközi padányi nemesek kérésére átírja saját 1290. augusztus 9-én kelt oklevelét, hogy a benne foglalt királyi oklevelek szövege, melyek eredetijeit Csák nembeli Péter nádor és Tót Domonkos bitorolják, mégis birtokukban maradjon.

Eredeti: -
Átírás: III. András 1299. júl. 5. ***(10. sz. oklevél)***
Fennmaradási forma: két XVIII. századi egyszerű másolat.
Lelőhely: **A:** DREL DL 4/a.
B: DREL DL 4/b.
Fénykép: MOL DF 285429.
Kiadás: Fejér VI/1. 171-173.
Regeszta: -

Universis praesentes literas inspecturis capitulum ecclesiae Strigoniensis salutem in Domino sempiternam!

Ad universorum notitiam tenore praesentium volumus pervenire, quod Saul et Saulus filii Salamonis, Petrus filius Pyrimus[1], Sandur filius Sauli, Barlabas filius Latus, Borthol, frater eius, Teek filius Sud, Bodou filius Benedicti, Benedictus filius Pynk, Abraham filius Husvét de villa Padan de Chollokus nomine suo et vice totius generationis eorum de eadem villa Padan coram nobis personaliter constituti literas nostras nobis exhibuerunt tenorem huiusmodi continentes:

8. sz. oklevél

Insuper iidem nobiles adiecerunt, quod cum privilegium domini Belae regis per Petrum palatinum filium magistri Mathaei de generatione Chaak et privilegium domini Stephani regis pariter cum literis domini Ladislai regis patentibus praenotatis ipsis nobilibus invitis per violentiam sint recepta per Sclavum scilicet Dominicum memoratum, predictos

sumptos[2] privilegiorum dictorum et patentium literarum in formam nostri privilegii transferemus.

Nos autem petitionem ipsorum considerantes esse iuri consonam et congruam rationi praesentes literas appensione[3] sigilli nostri autentici[4] communitas eisdem duximus pro communi iustitia ad fidem faciendam de praemissis et reddendam certitudinem concedendas.

Datum per manus discreti viri magistri Cypriani[5] ecclesiae nostrae lectoris anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo primo, tertio Idus octobris.

---

[1] **B** *Pyrim.*
[2] **A** és **B** hibásan *suptus* a 'p' felett rövidítésjellel.
[3] **B.** **A** hibásan *apensione.*
[4] **B** *authentici.*
[5] **A** *Cypani.* **B** *Cypani* a 'p' alatt rövidítésjellel.

10.

1299. július 5.

III. András király a padányi nemesek kérésére átírja és megerősíti az esztergomi káptalan 1291. október 13-án kelt, és birtokaikra vonatkozó királyi kiváltságleveleket tartalmazó oklevelét.

Eredeti: lappang. (Fejér szerint a Padányi család levéltárában volt.)
Fennmaradási forma: két XVIII. századi egyszerű másolat. Mindkettő szerint az eredetin függőpecsét volt.
Lelőhely: **A:** DREL DL 4/a.
B: DREL DL 4/b.

Fénykép: MOL DF 285429.
Kiadás: Fejér VI/2. 208-209.
Regeszta: Szentpétery 4249. sz. (II/4. 223.)

Andreas Dei gratia Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Ramae, Serviae, Gallitiae, Lodomeriae, Cumaniae Bulgariaeque rex omnibus Christi fidelibus praesens scriptum inspecturis salutem in Eo, qui regibus dat salutem!

Universorum notitiae declaramus, quod Saulus Sandur, Benedictus filius Pynk[1], Petrus filius Nolcha, Nicolaus filius Chenke nomine suo et vice totius generationis eorum nobilium de villa Padan ad nostram accedentes praesentiam exhibuerunt nobis privilegium capituli Strigoniensis continens tenorem privilegiorum Belae, Stephani et Ladislai illustrium regum Hungariae piarum memoriarum petentes a nobis cum instantia, ut nos ipsum privilegium ratum habere et nostro dignaremur privilegio confirmare; cuius quidem privilegii tenor [2-]talis est[-2]:

9. sz. oklevél

Nos itaque ipsorum Sauli Sandur, Benedicti, Petri et Nicolai iustis et legitimis petitionibus inclinati, quia inspeximus privilegium dicti capituli Strigoniensis non abrasum, non cancellatum, nec in aliqua sui parte viciatum, in quo tenor privilegiorum Belae, Stephani et Ladislai inclitorum[3] regum Hungariae continebatur, tenorem eiusdem de verbo ad verbum praesentibus inseri facientes auctoritate praesentium confirmamus duplicis sigilli nostri munimine roborando.

Datum per manus venerabilis patris fratris Antonii de ordine minorum Dei gratia episcopi Csanadiensis, aulae nostrae vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo nono, tertio Nonas iulii, regni autem nostri anno nono.

---

[1] **B** *Pink.*
[2--2] **B** *est talis.*
[3] **B** *inclytorum.*

11.

1324. október 28.

(Köcski) Sándor országbíró a veszprémi káptalan és a Káliak közt folyó pert december 9-re halasztja. Amennyiben a felek valamelyike a kijelölt fogott bírák által előző nap meghozott ítéletet nem akarná elfogadni, az három márka bírsággal lesz sújtva a tárgyalás kezdetekor.

Eredeti: lappang. (Fényképe alapján szakadt és foltos hártya. A hátlapról nem készült fénykép. A pecsételésre vonatkozóan a fotó nem ad megbízható információt.)
Fénykép: DREL DL 5. Erről: MOL DF 275780.
Kiadás: -
Regeszta: Aoklt. VIII. 339 és 472. sz. (172-173, 238-239. old.)

Nos magister Alexander iudex curie domini regis damus pro memoria, quod causam, quam capitulum ecclesie Vesprimiensis, pro quo Andreas [canonicu]s eiusdem ecclesie cum sufficienti [procuratoria] comparuit, contra Andream filium Andree, Ladyzlaum filium Balasey et Mychaelem filium Dominici de Kaal, qui personaliter adherant (!), iuxta contin[encias litterarum] magistri Lamperti bone memorie [1-][in quin]denis residencie exercitus domini nostri regis[-1] habebat, coram nobis ex voluntate parcium [2-]ad tercium diem octavarum beati Andree apostoli proxime venturarum[-2] ad peremptoriam responsionem faciendam duximus peremptorie prorogandam.

Si medio tempore per arbitrium proborum virorum, videlicet comitis Vyd de Terdemych et Dominici de Wsaa pro parte ipsius capituli, item comitis Laurencii fratris Chaykad et Andree filii Kazmerii per parcium adversam add[uce]ndorum [3-]tercio die festivitatis beati Nycolai[-3] in villa Kal Sancti Benedicti presentibus abbate de Tykonio per ipsum capitulum et abbate de Almaad [per partem] adversam [_ _ _ _ _][4] ipsorum idoneorum visis parcium instrumentibus et de vigore eorundem ipsis

arb[_ _ _ _ _ _ _ _]sencientibus[5] non poterunt concordare, tali pena interiecta, quod si qua parcium de arbitrio predictorum nobil[ium non a]cceptando sentenciam seu discussionem eorundem de vigore litterarum parcium presentarum resilierit, eadem pars cum iudicio trium marcarum in predicto termino contra partem adversam coram nobis comparebit.

Datum in Wyssegrad nono die termini prenotati, anno Domini M° CCC° XX^mo^ quarto.

[1–1] A hadoszlás 1324. október 6-án volt. Ezt egyértelműsíti egy 1324. okt. 27-én Miklós alnádor által kiadott oklevél, mely szerint a királyi sereg feloszlásának quindenája a Tizenegyezer szűz ünnepének vigiliájára esett. Aoklt. VIII. 467. sz. (236. old.) Ez tette lehetővé a dátum helyes feloldását is.

[2–2] 1324. december 9.

[3–3] 1324. december 8.

[4] 3-4 szó olvashatatlan.

[5] 2-3 szó olvashatatlan.

12.

1332. január 25.

I. Károly megparancsolja a tihanyi konventnek, hogy adjon hiteles tanúbizonyságot embere mellé, aki Zala megyében vizsgálatot folytat Pál bajnok és rokonai nemesi mivoltáról.

Eredeti: -
Átírás: Tihanyi konvent 1332. febr. 14. ‹ I. Károly 1332. febr. 27. ***(16. sz. oklevél)***
Lelőhely: DREL DL 6.
Fénykép: MOL DF 275779.
Kiadás: Borsos 44-45.
Regeszta: -

Karolus Dei gracia rex Hungarie fidelibus suis conventui ecclesie de Tykonio salutem et graciam!

Fidelitati vestre precipientes mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Nicolaus de Toty vel Cosmas de Baach altero absente homo noster sciat et inquirat ab omnibus, quibus decuerit, in comitatum Zaladiensem accedendo, specialiter autem a iudicibus nobilium de eodem super eo, in qua et quali condicione seu libertate Paulus et Stephanus filii Gregorii, Ioseph filius Moysa, Iohannes filius Wasard, Nicolaus et Iohannes filii Petri, Dominicus filius Andree, Fabianus et Budur filii Stephani, ac Pethew frater eorundem, item Blasius et Stephanus filii Joba, Petrus filius Iacobi, Iohannes et Pete filii Blalasey(!), Benedictus filius Wosos, Iohannes, Michael et Petrus filii Theodorii, item Nicolaus et Dominicus filii Pauli, Ladislaus filius Thome et Budow filius Marcus nobiles de Kueskaal sint et existant, omnimodam veritatem; et post hec, prout vobis veritas constiterit de premissis, nobis fideliter rescribatis.

Datum in Wyssegrad sabbato proximo post festum beatorum Fabiani et Sebastiani martirum, anno Domini M° CCC° XXX^{mo} secundo.

13.

1332. január 26.

I. Károly király megparancsolja a zalai konventnek, hogy adjon hiteles tanúbizonyságot embere mellé, aki Zala megyében vizsgálatot folytat Pál bajnok és rokonai nemesi mivoltáról.

Eredeti: -
Átírás: Zalai konvent 1332. febr. 6. ‹ I. Károly 1332. febr. 27. ***(16. sz. oklevél)***
Lelőhely: DREL DL 6.
Fénykép: MOL DF 275779.
Kiadás: Borsos 45-46.
Regeszta: -

Karolus Dei gracia rex Hungarie fidelibus suis conventui ecclesie Zaladiensis salutem et graciam!

Fidelitati vestre precipientes mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Thomas filius Pauli de Kueskaal homo noster sciat et inquirat ab omnibus, quibus decuerit, in comitatum Zaladiensem accedendo, specialiter autem a iudicibus nobilium de eodem super eo, in qua et quali condicione seu libertate Paulus pugil et Stephanus filii Gregorii, Ioseph filius Moysa cum filiis suis, Iohannes filius Wasard, Nicolaus et Iohannes filii Petri, Dominicus filius Andree, Fabyanus et Budur filii Stephani ac Pethew frater eorundem, item Blasius et Stephanus filii Joba, Petrus filius Iacobi, Iohannes et Pete filii Balasey, Benedictus filius Wosos, Iohannes, Michael et Petrus filii Theodorii, item Nicolaus et Dominicus filii Pauli, Ladislaus filius Thome et Budow filius Markus nobiles de Kueskaal sint et existant, omnimodam veritatem; et post hec, prout vobis veritas constiterit de premissis, nobis fideliter rescribatis.

Datum in Wyssegrad dominico die proximo post festum conversionis beati Pauli apostoli anno Domini M° CCC° XXX^{mo} secundo.

14.

1332. február 6.

A zalai konvent jelenti I. Károly királynak, hogy parancsára hite les tanúbizonyságot adott a királyi ember mellé, aki Zala megyében vizsgálatot folytatván megállapította, hogy Pál bajnok és rokonai valóban nemesek, és Köveskálon vannak telkeik.

Eredeti: -
Átírás: I. Károly 1332. febr. 27. ***(16. sz. oklevél)***
Lelőhely: DREL DL 6.
Fénykép: MOL DF 275779.
Kiadás: Borsos 45-46.
Regeszta: -

Excellentissimo domino suo Karolo Dei gracia illustri regi Hungarie conventus monasterii sancti Adriani de Zala oraciones ad Dominum pro eodem cum fideli famulatu!

Litteras vestre maiestatis nobis destinatas honore debito recepimus in hec verba:

13. sz. oklevél

Verum cum vestre maiestatis preceptis obedire teneamur, unacum prefato Thoma homine vestro nostrum misimus hominem de premissa vestra mandata exequenda pro testimonio fidedignum, qui demum iidem homo vester et noster ad nos reversi nobis concorditer retulerunt, quod ipsi ad comitatum Zaladiensem accedendo ab huiusmodi provincie nobilibus hominibus et ignobilibus, a quibus decuit et licuit, et specialiter a Cosma filio Briccii de Baach et Abraham filio Buken iudicibus nobilium dicti comitatus diligenti inquisicione prehabita scivissent diligenter inquirendo, quod Paulus pugil et Stephanus filii Gregorii predicti cum aliis prescriptis proximis et generacionibus eorundem a tempore beati regis Stephani sint et fuissent veri nobiles et pariter inter alios regalium serviencium in cetum et numerum a predicto tempore fore scivissent existentes possessionatos et iuxta ecclesiam beati Vyti martiris in eadem Kueskal fore et existere sessionatos.

Datum feria quinta proxima post festum Purificacionis beate Virginis gloriose, anno Domini M° CCC° XXX^{mo} secundo.

15.

1332. február 14.

A tihanyi konvent jelenti I. Károly királynak, hogy parancsára hiteles tanúbizonyságot adott a királyi ember mellé, aki Zala megyében vizsgálatot folytatván megállapította, hogy Pál bajnok és rokonai valóban nemesek, és Köveskálon vannak telkeik.

Eredeti: -
Átírás: I. Károly 1332. febr. 27. *(16. sz. oklevél)*

Lelőhely: DREL DL 6.
Fénykép: MOL DF 275779.
Kiadás: Borsos 44-45.
Regeszta: -

Excellentissimo principi domino ipsorum naturali, domino Karolo illustri regi Hungarie conventus monasterii sancti Aniani de Tykonio oraciones assiduas et devotas in eo, qui regibus dat salutem!

Litteras vestre regie maiestatis nobis preceptorie destinatas honore, quo decuit, recepimus, quarum continencia talis fuit:

12. sz. oklevél

Verum cum vestris regiis preceptis teneamur in omnibus obedire, cum prenotato Nicolao homine maiestatis vestre premissa humili supplicacione cum filiali et subiectibili reverencia dominum Thomam patrem et abbatem nostrum ac custodem ecclesie nostre racione amplioris cautele misimus ad dictum negocium exequendum, qui demum ad nos reversi uniformiter retulerunt, quod ipsi ad comitatum Zaladiensem accedendo et [1]proxima quarta feria post festum beate Scolastice virginis[1] in Topulcha existendo, ubi iudices nobilium unacum multis nobilibus reperierunt, ubi diligenter requirentes tam a magistro Ladislao viceiudice comitis Zaladiensis, quam a Cosma de Baach et Abraham filio Buken iudicibus nobilium et ab omnibus nobilibus et ignobilibus ibidem tunc et alibi in prenotata provincia existentibus, quos interrogari decuit et requiri, veraciter cognovissent, quod Paulus pugil et Stephanus filii Gregorii prescripti cum aliis prescriptis proximis et generacionibus eorundem a tempore beati regis Stephani sint [et fu]issent veri nobiles et pariter inter alios regalium serviencium numerum et cetum nobilium a predicto tempore fore scivissent [existentes possessionatos circum] ecclesiam beati Viti martiris in eadem Kueskal fore et existere sessionatos.

Datum in die beati Vale[ntini] martiris anno Domini M° CCC° XXX^mo^ secundo.

[1-1] 1332. február 12.

16.

1332. február 27.

I. Károly a tihanyi és a zalai konvent jelentése alapján a Köveskálon lakó Pál bajnokot és rokonait nemességükben megerősíti.

Eredeti: lappang. A fénykép alapján foltos, szakadt hártya, a hátlapra nyomott királyi nagypecsét már lepergett. A pecsét helyén egykorú írással: *relatio Thome filii Petri.*
Fénykép: DREL DL 6. A hátlapon újkori írással a régi jelzet: 110. 54. 116. Erről: MOL DF 275779.
Kiadás: Borsos 44-46.
Regeszta: -

Nos Karolus Dei gracia rex Hungarie memorie commendantes tenore presencium quibus expedit significamus universis, quod nos ad instanciam et peticionem Pauli pugilis et Stephani filiorum Gregorii, Ioseph filii Moysa, item Iohannis filii Wasard, Nicolai et Iohannis filiorum Petri, Dominici filii Andree, Fabiani et Budur filiorum Stephani ac Pethew fratris eorundem, item Blasii et Stephani filiorum Joba, Petri filii Iacobi, Iohannis et Pete filiorum Balasey, Benedicti filii Wosos, Iohannis, Michaelis et Petri filiorum Theodorii, item Nicolai et Dominici filiorum Pauli, Ladizlai filii Thome et Budow filii Marci nobilium de Kueskaal, ut ipsi super statu, libertate et condicione eorundem animum nostrum plenius valerent informare, fidelibus nostris, Tykoniensis et Zaladiensis ecclesiarum conventibus, ut ipse conventus Tykoniensis cum Nicolao de Toty vel Cosma de Baach, predictus vero conventus Zaladiensis cum Thoma filio Pauli de Kueskal hominibus nostris homines ipsorum pro testimonio fidedignos transmittere deberent, ab omnibus, quibus deceret et liceret, specialiter autem a iudicibus nobilium comitatus Zaladiensis omnimodam veritatem super premissis inquirentibus, attamen tocius facti seriem nobis seriose fideliter rescribere debentibus scribentes mandassemus.

Tandem dicti conventus fideles nostri, et primo conventus Tykoniensis nobis rescripsit in hec verba:

15. sz. oklevél

Prefatus autem conventus Zaladiensis ecclesie nobis rescripsit in hunc modum:

14. sz. oklevél

Nos itaque ex rescripcione dictorum conventuum Tykoniensis et Zaladiensis ecclesiarum, fidelium nostrorum sic lucide informati cognoscentes prenominatos Paulum pugilem et Stephanum filios Gregorii ac proximos et generaciones eorundem prenominatos a primevis temporibus fore nobiles et possessionatos extitisse ac in predicta villa Kueskaal sessiones habuisse et habere usque modo eatenus, quatenus nobis iidem conventus, fideles nostri rescripserunt, ipsorum libertatem et nobilitatem presencium patrocinio litterarum ratificantes confirmamus promittentes, ut dum nobis presentes fuerint reportate, in formam nostri privilegii redigi faciemus.

Datum in Wyssegrad feria quinta proxima post festum beati Mathie apostoli, anno Domini M° CCC° XXX^{mo} secundo.

17.

1339. április 25.

Az almádi konvent tanúsítja, hogy Orbán fia István, Tamás fia János és Pál fia János szentvidkáli nemesek birtokaikon egyenlő arányban megosztoztak.

Eredeti: hártya. Hátlapra nyomott mandorla alakú pecsét körvonalai (5,3 x 3,4 cm).
Lelőhely: DREL DL 7.
Fénykép: MOL DF 275782.
Kiadás, regeszta: -

Nos conventus monasterii Beate Virginis de Almad memorie commendantes, quibus expedit, tenore presencium universis, quod constituti coram nobis Stephanus filius Urbanus, Iohannes filius Thome et Iohannes filius Pauli nobiles de Kal Sancti Viti asseruerunt viva voce, quod in possessionibus ipsorum in tres partes equaliter dividendo fecissent inter ipsos divisionem.

Primo in sessione ipsorum a parte aquilonis cirqua magnam viam una pars cedit Stephano filio Urbamus, a parte meridionali Iohanni filio Thome, quam inter se ipsos duos equaliter dividendo lapidem pro signo locaverunt; a parte vero occidentali tercia pars cedit Iohanni filio Pauli, de cuius parte eciam lapidem posuerunt, per quem inter ipsos tres iusticia conservatur. Item in vinea ipsorum in Makmal existenti similiter in tres partes dividendo una pars a parte orientis cedit Stephano filio Urbanus, cirqua eandem in medio Iohanni filio Pauli et cirqua eandem a parte occidentis Iohanni filio Thome. Item in Mezeumal in vinea ipsorum existenti similiter in tres partes dividendo una pars a parte orientis cedit Iohanni filio Thome, et cirqua eandem in medio Iohanni filio Pauli et cirqua eandem a parte occidentis Stephano filio Urbanus. Item terram[1], quam habent ante predictas vineas in partes divisas a parte occidentis, prima pars cedit a parte aquilonis Stephano filio Urbani, secunda pars a parte meridionali Iohanni filio Thome, in fine eiusdem terre a parte occidentis Iohanni filio Pauli. Item in feneto apud arborem Mokfa a parte meridionali una pars cedit Iohanni filio Thome et in medio cirqua eandem Stephano filio Urbanus, a parte vero aquilonis Iohanni filio Thome[2]. Terras vero arabiles in tres partes divississe (!), que eisdem de patre et avo relicta extiterant, equam divisionem fecisse unanimiter afirmarunt (!) omnem iusticiam inter ipsos alter alteri plenaliter (!) exhibendo obligacione tali interiecto, quod si quecunque parcium ipsorum trium successivis temporibus de ipsa divisione resilierint (!), extunc ante litis ingressum pena trium marcarum subiaceatur ipso facto.

Datum Dominico die, in crastino festi sancti Georgii martiris anno Domini M° CCC mo XXX mo nono.

---

[1] Helyesebb lenne a *terre.*

[2] Talán *Pauli.*

18.

1341. július 13.

A pozsonyi káptalan jelenti Fülöp mester pozsonyi alispánnak, hogy kiküldött embereik elvégezték bizonyos határjelek vizsgálatát, mely a padányi és a peténYi nemesek között támadt viszály miatt vált szükségessé.

Eredeti: -
Átírás: Ismeretlen káptalan, 1431. augusztus 29. ***(26. sz. oklevél)***. Az átíró oklevél szerint a hátlapon a következő szöveg állt: *Nobili viro magistro Philippo vicecomiti Posoniensi, amico ipsorum honorando pro nobilibus de Padan contra nobiles de [Pe]then super metarum estensionibus et earum cursibus scilicet inter possessiones Padan et Pethen inquisit[orie].*
Lelőhely: DREL DL 13.
Fénykép: MOL DF 285430.
Kiadás, regeszta: -

Nobili viro magistro Philippo vicecomiti Posoniensi amico nostro [_ _ _][1] capitulum ecclesie de eodem amiciciam paratam!

Susceptis litteris vestris cum honore pro nobilibus de Padan et de Petheny providendis metis [_ _ _ _ _ _]bus[2] inter possessiones iam memoratas scilicet Padan et Pethen cum [_ _ _][3] dicto Choka homine vestro et Dominico filio Stephani uno iudicum quatuor pro testimonio misimus homines nostros et socios fidedignos, scilicet magistrum Mychaelem concanonicum nostrum et dominum Ioseph vicarium de Pethen pro utriusque partibus antedictis, qui quidem Mychael homo vester et Dominicus iudex cum dictis nostris hominibus ad nos reversi retulerunt nobis concorditer, quod cum ipsi super locum, ubi inter dictas possessiones Padan et Pethen [_ _ _][4] discordia [ventilatur], accessissent. primo per nobiles de predicta due, ut dicebant, mete estense fuissent [_ _ _][5] locum ipsi nobiles de Padan et eorum testes, qui inferius nominatum exprimentur, Telukcegelm appellassent, sed ipsi nobiles de

Pethen et [eorum tes]tes [inferius _ _][6] expressi eundem locum Pethenhaza vocavissent et [_ _ _ _ _][7] eundem locum, ne ipsis de Padan statueretur, prohibuissent. Item ad secundum locum de illinc accessissent, ubi ipsi de Padan suas metas debere erigi affirmassent [_ _ _ _ _ _ _ _ _][8] eorum testes [_ _ _ _][9] nominassent, sed nobiles de Pethen et eorum testes Pethens[_ _ _ _ _ _][10] se vocavissent et ad se idem de Pethen pertinere dixissent et ob hoc prohibuissent. Item iidem nobiles de Padan ad quendam locum, ubi [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _][11] dicebant esse duas [me]tas, sed nobiles de Pethen hos [_ _ _]ntes[12] dixissent illas salices finibus piscium clausure avorum suorum extitisse. Post que nobiles de Pethen ipsos [_ _ _ _ _][13] alia vero nobilibus de Padan separaret, quas metas ipsi de Padan, ubi quidem metas esse dixissent, sed non sic separantes [_ _][14] quod essent mete ipsorum [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _Pe]then[15] eodem ordine ad alium locum scilicet prescriptum perduxissent [_ _ _][16] metas ostendendo affirmantes eas inter possessiones Pethen et Padan [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _][17] dehinc iidem de Pethen ad alium locum versus occidentem ad [_ _ _ _][18] terre arabilis eundo tres metas ibi fuisse dixissent [_ _ _][19] nobiles de Padan [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _][20] pertineret, quia [_ _ _ _ _ _ _ _][21] per nostros et vestros homines responderint ibi [_ _ _ _ _ _ _ _][22] metas habuisse, sed [_ _ _ _ _ _ _ _ _][23] de Padan [_ _ _ _ _ _][24] iterum nobiles de Pethen circa quendam lacum dixissent fuisse [_ _ _][25] metas ubi nostri et vestri homines dicunt se vidisse [_ _ _ _ _ _][26] nobiles de Padan [_ _ _ _ _][27] illas metas [_ _][28] factas non sua hereditaria possessio ipsorum nobilium de Pethen versus orientem ultra eandem lacum unam metam [o]stenderint, videlicet formam mete habentem, que sic tamen [_ _ _ _ _ _][29] facta sit, in sua possessione esse dixissent [_ _ _ _ _ _ _][30] de Pethen iterum [_ _ _ _ _ _ _][31] quas ambas nobiles de Padan in vera ipsorum hereditaria possessione [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _][32] per seriem testificatas [_ _ _ _ _][33] et commetanei hec sunt [_ _][34] Nicolaus filius Iwanka de Cholthobany, item Matheus filius Mathei de [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _][35] filius Theke ? [_ _ _][36] Nicolaus filius Wyach de Chenkez[ethy], item Paulus filius Galli de eadem, item [_ _ _][37] filius Yleres de eadem, [_ _ _][38] Petrus filius [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _][39] Chenkezethy, item Petrus filius [_ _ _ _][40] de [_ _][41] Myko, item Nicolaus de Zugyaethy, item Iohannes filius Bo[_ _][42] de Mod, item Symon filius V[_ _][43] de eadem, item [_ _ _ _ _ _][44], item Pethe filius Husueth de Staul Superiore, item Jakus filius Bud de Staul, item Chuta de eadem, item Iohannes filius Mark de Nyek, item Nicolaus filius Gyunge de eadem, item

[_ _ _ _ _ _][45] eadem, item Iohannes filius [_ _ _ _ _][46], item Iohannes filius Pauli ibidem, item V[_ _ _][47] filius Iacobi de Inferiori (!) Staul, item Thomas filius Kanda de eadem, item Iacobus filius M[_ _][48] de Bar, item Bek filius [_ _ _ _ _ _ _ _][49], item ex parte nobilium de Padan [_ _][50] Mark filius Georgii de Pethen, item Mauricius de Nyek, item Clemens filius Chutha de Thone, item Nicolaus filius Iacobi de Staul, item Nicolaus filius Th[_ _ _][51], item Petrus filius Myko de villa Myko, item Petrus filius Stephani de Welpryth, item Nicolaus filius Dyonisii de eadem, item Iohannes filius Gekmen de Inferiori (!) Staul, item Nicolaus filius Benedicti de Chenkezethy, item Thomas filius [_ _ _][52], item Stephanus filius Nicolai de Zih, item Iacobus filius Pauli de Mod, item Sebastianus et Paulus de Theyed.

Datum feria sexta, videlicet in festo beate Margarethe virginis et martiris, anno Domini M^mo^ CCC^mo^ XL^mo^ [primo][53].

---

[1] 1 szó olvashatatlan.
[2] 1-2 szó olvashatatlan.
[3] 2-3 szó olvashatatlan.
[4] 1-2 szó olvashatatlan.
[5] 1 szó olvashatatlan.
[6] 1 szó olvashatatlan.
[7] 2-3 szó olvashatatlan.
[8] 4 szó olvashatatlan.
[9] 2-3 szó olvashatatlan.
[10] 2 szó olvashatatlan.
[11] 6-7 szó olvashatatlan.
[12] A szó eleje olvashatatlan.
[13] Kb. 15 szó olvashatatlan.
[14] 1 szó olvashatatlan.
[15] Kb. 15 szó olvashatatlan.
[16] 2 szó olvashatatlan.
[17] Kb. 15 szó olvashatatlan.
[18] 2-3 szó olvashatatlan.
[19] 1-2 szó olvashatatlan.
[20] Kb. 15 szó olvashatatlan.
[21] 6-7 szó olvashatatlan.
[22] 4-5 szó olvashatatlan.
[23] Kb. 8-10 szó olvashatatlan.
[24] 2-3 szó olvashatatlan.

[25] 2 szó olvashatatlan.
[26] 3-4 szó olvashatatlan.
[27] 3-4 szó olvashatatlan.
[28] 1 szó olvashatatlan.
[29] Kb. 8-10 szó olvashatatlan.
[30] 3-4 szó olvashatatlan.
[31] Kb. 6 szó olvashatatlan.
[32] Kb. 15 szó olvashatatlan.
[33] 4-5 szó olvashatatlan.
[34] 1 szó olvashatatlan.
[35] Kb. 20 szó olvashatatlan.
[36] 2 szó olvashatatlan.
[37] 1 szó olvashatatlan.
[38] 2-3 szó olvashatatlan.
[39] Kb. 15 szó olvashatatlan.
[40] 4-5 szó olvashatatlan.
[41] 1 szó olvashatatlan.
[42] A szó második fele olvashatatlan.
[43] A szó többi része olvashatatlan.
[44] 9-10 szó olvashatatlan.
[45] 5-6 szó olvashatatlan.
[46] 3-4 szó olvashatatlan.
[47] A szó többi része olvashatatlan.
[48] A szó többi része olvashatatlan.
[49] 7-8 szó olvashatatlan.
[50] 1 szó olvashatatlan.
[51] 2-3 szó olvashatatlan.
[52] 2-3 szó olvashatatlan.
[53] A negyvenes években Szent Margit ünnepe csak 1341-ben és 1347-ben esett péntekre. Mivel Cabaji Fülöp mester pozsonyi alispán és (al)várnagy, valamint dévényi várnagy 1339 és 1341 között töltötte be bizonyíthatóan tisztét, 1346-ban pedig már más az alispán, az első évszám a helyes. Engel I. 166. Az 1341-es évszámot támasztja alá egy, a pozsonyi káptalan által 1341. június 16-án kiállított ügyvédvalló oklevél is a padányi nemesek részére a petényi nemesek ellen folytatott határperrel kapcsolatban. AO IV. 105-106.

19.

1345. június 17.

A pozsonyi káptalan tanúsítja, hogy bizonyos nagypadányi nemesek elcseréltek egymás közt két földdarabot.

Eredeti, átírás: -
Fennmaradási forma: Újkori egyszerű másolat. A másoló megjegyzése: *Anno 1753. die 27. septembris in Libera Regia Civitate Pestiensi transsumptum per comitem Antonium Grassalkovits Sacrae Maiestatis Suae consiliarium et personalis praesentiae in iudiciis locumtenentem.* A mindkét oldalon teleírt lapon még egy 1408-as oklevél kivonata ***(22. sz. oklevél)*** és egy 1549-es okmány szövegének másolata olvasható.
Lelőhely: DREL DL 8.
Fénykép: MOL DF 285431.
Kiadás, regeszta: -

Nos capitulum ecclesie Posoniensis significamus, quibus expedit, universis, quod [1]Nicolaus et Ioannes filii Sauli de eadem[-1] personalem nostri presentiam adeuntes profitebantur, quod ipsi inter se quendam contractum concambii seriei subsequentis de scitu et notitia dominii[2] seu nationis et commetaneitatis, ex et pro quibus Nicolaus filius Laurentii et Nicolaus filius Iacobi de Padany Magna comparebant[3], ordinassent amicabiliter seu convenissent, ita videlicet, quod Nicolaus et Ioannes filii Petri ipsis Nicolao et Ioanni filii Sauli quandam particulam terrae suae haereditariae ad quantitatem duorum iugerum in ordine villae in locum eis sessionum [_ _ _ _ _ _ _][4], quae particula terrae Benche Hygya dicta, verum Nicolaus et Ioannes filii Sauli e converso de suis terris arabilibus alia duo iugera terrae, quorum unum ante insulam Bűg vocatam, alterum vero seu secundum in fine dictae terrae Benche Hygya vocatae dignoscuntur, per modum concambii inter se in filios filiorum et haeredum per haeredes perpetuo subsistere debentis ipsi Nicolao et Ioanni filiis Petri dederunt, imo coram nobis permutando concambiarunt.

Datum feria sexta proxima post festum martyrum Viti et Modesti beatorum, anno Domini millesimo trecentesimo quadragesimo quinto.

[1–1] A másoló minden bizonnyal több szót kihagyott. Ezen a helyen a következő állhatott: *Nicolaus et Joannes filii Petri de Padan (Magna?), ac Nicolaus et Joannes filii Sauli de eadem.*

[2] A szövegben helytelenül *dominum.*

[3] A szövegben helytelenül *comparebant.*

[4] Ez a rész a másolaton is kivonalkázva szerepel.

20.

13[9]3. - [1]

A veszprémi káptalan tanúsítja, hogy Köveskáli Tamás fia István köveskáli birtokrészét és egy kaszálóját elcserélte Köveskáli Pál fiainak: Ferencnek és Mihálynak két egyholdas földjéért.

Eredeti: hártya. Hátlapra nyomott kör alakú pecsét körvonalai (Ø 4,3 cm). A hártya negyedik sorától kezdve egy darab az elejéből hiányzik, kisebb hiányok több helyen is vannak. Egyes foltos részek csak ultraviola fényben olvashatók.
Lelőhely: DREL DL 9.
Fénykép: MOL DF 275783.
Kiadás, regeszta: -

Nos capitulum ecclesie Wesprimiensis memorie commendamus, quod Stephano filio Thome filii Iohannis filii Pauli de Kweskal ab una, parte vero ex altera Francisco et Mychaele filiis Iohannis filii eiusdem Pauli de dicta Kweskal nostri in presencia personaliter constitutis per

eosdem confessum extitit et relatum ministerio vive vocis in hunc modum, ut quia sessio ipsorum in predicta possessione Kweskal vocata inter sessiones Blasii filii Cosme ab aquilone et Georgii filii Andree de predicta Kweskal a parte meridiei seu inferioris existens, in qua personales facerent residencias, eis ad cohabitandum nimio arta haberetur atque stricta, ideo idem Stephanus filius [Thom]e volens cum dictis Francisco et Mychaele fratribus suis patruelibus vivere sub pacis amenitate et dissidiarum materias, que previa racione inter ipsos [_ _ _][2] familias oriri possent et suscitari, tollere et evitare, porcionem suam totalem in prefata sessione habitam, utpote directam medietatem eiusdem [_ _ _ _ _ _][3] quodam fenili suo in quantitate unius iugeris terre intra metas eiusdem possessionis Kweskal existens Geedzenaya nominatum, cui a parte [_ _ _ _ _ _ feni]le[4] ecclesie beati Viti martiris de ipsa Kweskal continguaretur, iamdictis Francisco et Mychaeli, fratribus suis fraternaliter consenciendo dedisset, [_ _ _ _ _ _ _ _ _]sset[5] et perpetuando ascripsisset se a dominio prescripte sessionis omnino excipiendo per ipsos et eorum heredes ac successores universos [_ _ _ _ _ _ _]ndam[6] pariter et habendum.

E converso autem prenominati Franciscus et Mychael filii Iohannis in recompensam et concambium premisse medietatis [_ _ _ _ _ _ _]s[7] medietatem unius iugeris terre ipsorum arabilis in ordine sessionum ex parte orientis existentem , cui ab aquilone terre arabiles prefate [_ _ _ _ _ _ _ _]e[8] de prescripta Kweskal proximi ipsorum adiacerent, pro loco sessionali, item unum iuger terre eorum similiter in ordine predictarum sessionum [_ _ _ _ _ _ _ _]nitas[9] ad predictam medietatem unius iugeris terre modo quo supra pro loco sessionali deputatam protenderetur, pro premisso fenili annotato [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ T]home[10] fratre ipsorum patrueli modo simili dedissent, donassent et per formam concambialis permutacionis perpetuo iure et irrevocabiliter sedere [_ _ _ _ _ _ _ _ i]psum[11] et suos heredes ac posteritates universas possidendam, tenendam et habendam perpetuo ascripsissent, immo dederunt, donarunt, assignarunt [_ _ _ _ _ _ _ _ _][12] recompensacionis et concambialis permutacionis perpetuando ascripserunt coram nobis testimonio presencium mediante salvo iure alieno [_ _ _ _ _ _ _ pre]dicte[13] partes coram nobis et confitendo astrinxerunt, ut si aliqua parcium eorundem in huiusmodi concambiali permutacione modo quo supra inter [_ _ _ _ _ _ _ _ ali]cuius[14] temporis in processu per sese vellet ipsam infringere [_ _ _ _

_ _][15], extunc talis pars contra partem aliam dictam permutacionem [_ _ _ _ _ _ _ _]nti[16] marcis denariorum gravium ponderum salva porcione iudicis et ante li[tis in]gressum deponend[um] convinceretur et convinci deberet [_ _ _ _ _ _ _ _]late[17] spontanea se obligarunt voluntate coram nobis [presencium] vigore mediante.

Datum sabbato proximo post festum [_ _ _ _ _ _ _][18] eiusdem millesimo CCC^mo [nonagesimo][1] tercio.

---

[1] Az oklevél foltossága miatt a kilencvenes évszám bizonytalan, a napi dátum nem olvasható.
[2] Az oklevél ezen része hiányzik. Valószínű szavak: *et ipsorum.*
[3] Az oklevél hiánya miatt több szó hiányzik. Talán: *sessionis et fenetum.*
[4] 3-4 szó hiányzik.
[5] 3-4 szó hiányzik. Talán *donavisset et perpetuav*isset.
[6] 3-4 szó hiányzik. Talán: *possidendam et possidendum, hab*endam.
[7] 3-4 szó hiányzik. A hiány vége talán: *sessionis.*
[8] 4-5 szó hiányzik.
[9] 4-5 szó hiányzik.
[10] 4-5 szó hiányzik.
[11] 4-5 szó hiányzik.
[12] 4-5 szó hiányzik.
[13] 4-5 szó hiányzik.
[14] 5-6 szó hiányzik.
[15] 2-3 szó hiányzik.
[16] 5-6 szó hiányzik.
[17] 6-7 szó hiányzik.
[18] 7-8 szó hiányzik.

21.

1398. május 26.

Zsigmond király a Szentgál, Horhi és Nempti birtokokon lakó királyi vadászokat megerősíti I. Lajos királytól kapott kiváltságaikban, többek között Bakony és Kab erdőkre vonatkozóan.

Eredeti: hártya, a szöveg alá nyomott nyolcszögletű vörös titkos pecsét töredékeivel (Ø kb. 2,8 cm). Kissé szakadt és hiányos. A jobb felső sarokban kancelláriai jegyzet: *commissio propria domini regis.* A hátlapi felirat elmosódott, halvány, ultraviola fényben sem olvasható. A kezdő 'N' mellett korabelinek tűnő tollpróba nyomai.

Lelőhely: DREL DL 10. (Régebbi jelzete: DREK O.1092/12.) A papíron, melybe csomagolva volt, a következő feljegyzés szerepel: *Nagytiszteletű Gózon Gyula szentgáli lelkész úr ajándéka. 1913. június 17.*

Fénykép: MOL DF-ben nincs!

Kiadás, regeszta: -

Nos Sigismundus Dei gracia rex Hungarie, Dalmacie, Croacie, etc. marchioque Brandenburgensis, etc. memorie commendamus per presentes, quod nos considerantes multipharia serviciorum genera fidelium populorum venatorum seu servitorum nostrorum in possessionibus nostris regalibus Zenthgal, Horh et Nempthy vocatis commorancium, quibus idem (!) nostre maiestati in nonnullis nostris subsequiis, specialiter venacionibus indefesse speciales exhibent famulatus, eosdem et quemlibet ipsorum in hiisdem libertatibus, graciis et prorogativis privilegiatis ac utilitatibus universis, necnon usibus silvarum Bakan et Kab vocatarum, et generaliter cunctis aliis consuetudinibus, quibus iidem tempore condam serenissimi principis domini Lodovici regis felicis reminisscencie, patris nostri carissimi freti fuissent et gavisi iuxta eiusdem domini Lodovici regis litteralium instrumentorum pro eisdem super libertatibus ipsorum confectis series, spondemus et promittimus iugiter pacificos et illesos conservare et per hos, quos decębit, facere conservari presencium nostrarum patrocinio mediante.

Quocirca vobis, fidelibus nostris universis et singulis cuiuscunque status, condicionis et preeminencie regnicolis nostris, et specialiter officialibus in medio dictorum populorum venatorum seu servitorum nostrorum constitutis et in futuris constituendis presencium noticiam habituris firmissimo nostro regio damus sub edicto, quatenus prefatos populos venatores seu servitores nostros in eorum usibus dictarum silvarum Bakon et Kab nuncupatarum ac factis tributariis, necnon solucionibus daciorum censuum, aliorumque exaccionum et generaliter cunctis aliis factis et causis ultra dictas eorum libertates privilegiatas per ipsum condam dominum Lodovicum regem eisdem concessas in nullo inpedire, molestare seu quovismodo perturbare nequaquam presumpmatis, nec sitis ausi modo aliquali, sed serviatis ipsos temporibus semper successivis in prescriptis eorum libertatibus iuxta series dictorum litteralium instrumentorum ipsius condam domini Lodovici regis indempnes et illesos ac pacificos inviolabiliter frui et gaudere; et aliud contra formam nostre gracie facere non ausi presentes quoque post lecturam reddi edicimus iugiter presentanti.

Datum in Wylak in festo Penthecostes, anno Domini M^{mo} CCC^{mo} nonagesimo octavo.

22.

1408. szeptember 5.

A győri káptalan tanúsítja, hogy bizonyos nagypadányi nemesek nagypadányi és kispadányi társaikat eltiltották földjeik és kaszálóik haszonélvezetétől mindaddig, míg a pozsonyi szolgabírák ezeken a földeken közöttük osztályt nem tesznek.

Eredeti, átírás: -

Fennmaradási forma: újkori tartalmi kivonat. A mindkét oldalon teleírt lapon még egy 1345-ös ***(19. sz. oklevél)*** és egy 1549-es okmány szövegének másolata olvasható.

Lelőhely: DREL DL 8.

Fénykép: MOL DF 285431.
Kiadás, regeszta: -

Ex capitulo Iauriensi anno 1408. feria 4ta post festum decollationis[1] sancti Ioannis baptistae emanata incliti comitatus Posoniensis commissio, qua mediante iudicibus nobilium ad instanciam Blasii filii Ladislai, Fabiani filii Nicolai, Petri Thomae, Clementis filii Blasii, Blasii filii Francisci, Petri filii Stephani nobilium de N(agy) Padány praecipitur[2], ut ad possessionem Nagy Padany accedere, ibidemque Paulum [_ _ _ _ _ _][3], Petrum Antonii, Paulum Blasii, Gregorium Thomae, Emericum Benedicti, Andream Martini, Ioannem filium eiusdem Martini, Petrum Antonii, Emericum Thomae, Stephanum Mathiae, Blasium de[4] Jak, Bartholomeum Valentini, Matheum Emerici, Blasium Valentini, Franciscum Blasii, Blasium Blasii filios et Emericum Aranyossy, Ioannem Demetrii, Nicolaum Laurentii, Michaelem Blasii, Antonium Lucae de Nagy Padány, Mathiam Benedicti, Valentinum filium eiusdem Benedicti, Petrum filium eiusdem Benedicti et alios de Kiss Padány nobiles, preterea Antonium, Abrahamum cum filiis suis, Michaelem Gutay de eadem cum filiis suis, Mathiam, Abrahamum, Franciscum, Valentinum de eadem, Lucam filium Clementis de eadem a terrarum, foenilium et aliorum usuum perceptione, et metarum possessionis Nagy Padán usuatione tamdiu, donec divisio peracta fuerit, prohibere[5], factaque prohibitione divisionem comitatui referendam peragere velint.

---

[1] A szövegben hibásan: *decolationis.*
[2] A szövegben hibásan: *percipitur.*
[3] A kéziratban is hiány van jelezve.
[4] A szó után kihúzva egy 'P' betű.
[5] A szövegben hibásan: *perhibere.*

23.

1421. március 16.

Zsigmond király Kisvámosi Kozmának és Imre fiának adományoz két telket a Veszprém megyei (Kis)vámoson.

Eredeti: lappang. A fénykép alapján a hajtásoknál kissé hiányos, egyébként ép hártya. A szöveg alá nyomott titkos pecsét már lepergett. A pecsét helyén és az oklevél jobb felső sarkában a kancelláriai jegyzet: *commissio propria domini regis.* A hátlapon korabeli írással: *Emerici de Wamus et Kozme.*

Magyar fordítása: Az eredetiről készült fénykép mellett, a papír és az írás alapján a XIX. századból. A szöveget változatlan formában közöljük le, csak ott javítjuk lábjegyzetben, ahol értelemzavarás miatt végképp szükséges volt.

Fénykép: DREL DL 11. és MOL DF 275784.

Kiadás, regeszta: -

Nos Sigismundus Dei gracia Romanorum rex semper augustus ac Hungarie, Bohemie, Dalmacie, Croacie etc. rex memorie commendamus significantes tenore presencium, quibus expedit, universis, quod nos, qui ex innata nobis regia benignitate cunctorum nobis fideliter obsequencium merita et actus virtuosos digne retribucionis bravio metiri, eosque exinde premiis solemus decorare donativis, consideratis et in nostri pectoris armario digne premetitis[1], quibus fidelis noster dilectus Emericus filius Cosme de Kyswamus familiaris fidelis nostri dilecti Sebastiani de Solyag vicemagistri ianitorum nostre maiestatis serviciis nostram preveniret maiestatem, nam idem fratribus, sororibus et aliis rebus et bonis suis in predicto regno nostro Hungarie tanquam ad flatum venti derelictis et dimissis se ipsum in ipsum regnum nostrum Bohemie arduitate negociorum nostrorum impresenciarum agitandorum prudenti sagacitate animadversa transferendo et in eodem regno nostro Bohemie persone et rebus suis non parcendo, nostrisque immo pocius tocius orthodoxe fidei emulis utputa

Wiclefistis seu Hussitis, qui fide katholica seu universali, quam tota plebs Christiana tenet derelicta, viam erroneam condam Iohannis Wicleff diu dampnati heretici fere per totum ipsum regnum nostrum Bohemie dogmatizantes innumeras huius regni nostri Bohemie incolarum animas a via veritatis averterunt et declinarunt, toto sui animi conamine resistendo et contra eosdem certamina bellica committendo nostre maiestatis et quamplurium principum et dominorum in conspectu nobis nostroque sacro dyademati regio valde studuit ad sumpmum nostri culminis honorem complacere, pretextu quorum volentes ad presens, prout promptis affectibus largius intendimus in futurum, eundem Emericum regie munificencie antidoto consolari, ut ceteri hoc viso ad similia fidelitatis opera fervencius incitentur, quendam fundum curie condam Iacobi filii Gregorii de predicta Kyswamus in eadem habitum pro eo et ex eo, quod idem condam Iacobus, sicuti asseritur, condam Laurencium filium Fabiani, fratrem suum patruelem et condivisionalem dyabolice consenciens suasioni ad instar Kaim interemisset, ad manus nostras regias, prout perhibetur, rite et legittime devolutum, necnon quendam alium fundum curie ipsorum proprium similiter in eadem Wamus in comitatu Wesprimiensi existenti habitum, in cuius dominio progenitores eorum pacifice perstitissent forentque et ipsi, ut fertur, de presenti, simul cum omnibus suis utilitatibus et pertinenciis et presertim terris arabilibus cultis et incultis, silvis, nemoribus, aquis aquarumque decursibus, pratis, fenetis et generaliter cunctis utilitatum integritatibus quovis nominis vocabulo vocitatis sub suis veris metis et antiquis limitibus, quibus actenus rite tenti fuerunt et possessi, prefatis Cosme et Emerico filio eiusdem ipsorumque heredibus et successoribus universis ex certa nostra sciencia prelatorumque et baronum nostrorum sano ad id accedente consilio denuo et ex novo nove nostre donacionis titulo et omni eo iuri, quo iidem [nostre quomod]olibet incumbunt collacioni, dedimus, donavimus et contulimus, immo damus, donamus et conferimus iure perpetuo et irrevocabiliter possidendos, tenendos pariter et habendos salvo iure alieno harum nostrarum vigore et testimonio litterarum, quas in formam nostri privilegii redigi faciemus, dum nobis in specie fuerint reportate.

Datum in nostra civitate Hradystha in partibus Moravie, in dominica Ramispalmarum anno Domini M° CCCC° XX° primo, regnorum nostrorum anno Hungarie, etc. XXXV^{to}, Romanorum XI^{mo} et Bohemie primo.

Mi, Zsigmond, Isten kegyelméből [2]Rómaiak királya s a birodalom elseje[-2], és Magyar-, Cseh-, Dalmát- Horvátország stb. királya, emlékezetül adjuk e jelen iratunkkal mindnyájoknak, a kiket illet, hogy mi, kik velünk született királyi kegyelemből, mindazoknak, kik nekünk híven engedelmeskednek, érdemeit és jeles tetteit méltó megjutalmazás módjával mérni és őket azoknak folytán adományos jutalmakkal díszesiteni szoktuk, [3]tekintetbe vévén és keblünk érzelmével méltatván, mikép hűséges és kedveltünk Imre, Kisvámosi Kozma fia, hű és kedveltünk, Sólyagi Sebestyén ajtónállóink almesterének familiarisa,[-3] Felségünk iránti szolgálatai által Felségünk előtt feltűnt, mert ő testvéreit, nővéreit és minden egyéb dolgait és javait fenemlített (!) Magyarországunkban mintegy szél gyorsaságával elhagyva, [4]miután minden gonddal és eszéllyel jelenleg ott elintézendő ügyeinknek sulyát (!) értette, Csehországunkba elmenve, és ugyan Csehországunkban sem személyének, sem dolgainak nem engedvén, min (!) saját sőt az összes igaz hit elleneinek, t.i. a wiklefitáknak vagyis huszitáknak, kik a katholika vagyis általános hitet, mellyet az egész keresztyén nép tart, elhagyván néhai Wiklef János régen elítélt eretneknek ártalmas útján csaknem egész Csehországunkban szerte szét a hitet fejtegetvén
(: dogmatizantes :) ugyan Csehországunk lakosainak számnélküli lelkeit az igazság útjáról eltévesztették és félrevezették, lelkülete egész igyekezetével ellentállva, s ellenök harczolva[-4] Felségünk és igen sok fejedelmek és főurak szeme láttára nekünk és királyi szent koronánknak fönségünk legnagyobb díszére különösen iparkodott tetszeni.

[5]Ezeknek tekintetében már jelenleg akarván ezen Imrét a királyi bőkezűség adományában részesíteni, valamint jövendőben is ezt még bővebben szándékozunk, miszerint[-5] mások ezt látván a hűség hasonló tetteire még inkább buzdíttassanak, azon [6]kurialis helyet[-6], mellyet néhai Kisvámosi Jakab, Gergelynek fia ugyan Kisvámoson bírt, s melly annak folytán, hogy ezen Jakab, mint állíttatik, néhai Lőrinczet, Fábiánnak fiát, saját vérrokonát és osztályos testvérét ördögi tanácsnak engedve Káin példájára megölte, királyi kezeinkre, mint mondatik, jogosan és törvényesen háramlott; nem különben [7]más nekik saját kurialis helyet[-7], melly hasonlóképen Veszprém vármegyében fekvő Vámoson létezik, s mellynek birtokában békességesen voltak őseik és vannak jelenleg, mint tudatik, ők is, annak minden tartozékaival és jövedelmeivel, s név szerint szántásra való mívelt és nem mívelt földeivel, erdeivel, berkeivel, vizeivel és vízfolyásaival, réteivel, szénatermő mezeivel, általában pedig bármi néven nevezhető minden haszonvételeivel igaz és régi határai közt, mellyek szerint eddig bírva voltak, az említett Kozmának és az ő fiának, Imrének, s minden örököseiknek és utódaiknak bizonyos tudomásunk szerint s főpapjainknak és főurainknak ehhez járuló tanácsával, ismét és ujra uj adományunk czímje mellett és mindazon joggal, mellyel [8]adományozásunknak tárgyát
teszik[-8], adtuk, adományoztuk és conferáltuk, sőt adjuk, adományozzuk és conferáljuk [9]örök időre való joggal és megmásithatatlanul bírandókat[-9] mások jogainak épségben maradása mellett, ezen levelünknek erejével és tanuságánál

fogva, mellyet ünnepélyes kiváltság (: privilegium :) formájában szerkeszteni fogjuk, ha nekünk mostani alakjában visszahozatik.

Kelt Hradis városunkban, Morvaországban, virágvasárnapján, az Úrnak 1421-dik évében, országlásunknak Magyarországban, stb. 35-dik; a római birodalomban 11-dik, és Csehországban első esztendejében.

---

[1] Talán: *premeritis.*

[2–2] Egy másik kéz belejavításával: *Rómaiak királya s* ***minden időben*** *a birodalom gyarapítója.* Helyesebben: *a rómaiak mindenkor felséges királya ...*

[3–3] Helyesen: *tekintetbe vévén méltó módon szívünk kamrájában is azokat az igen nagy érdemeket, melyek révén szeretett hívünk, Kisvámosi Kozma fia Imre, szeretett hívünknek, Sólyagi Sebestyén alajtónállómesterünknek familiárisa ...*

[4–4] Helyesen: *miután Csehországunkba menvén bölcs éleselméjűséggel észrevette a jelen pillanatban nyugtalanító ügyeink nehézségét, ugyanazon Csehországunkban személyét és dolgait nem kímélve lelke teljes fáradozásával ellenállt ellenségeinknek, sőt az egész igaz hit ellenségeinek, vagyis a wicliffitáknak vagy huszitáknak, akik a katolikus vagyis egyetemes hitet, melyet az egész keresztény nép gyakorol, elhagyván, a néhai Wicliff János téves útját régóta átkos eretnekekként majdnem egész Csehországunkban tanították, és ezen Csehországunk lakosainak számtalan lelkét az igazság útjáról elvonták és letérítették; ellenük harci cselekményeket is hajtott végre, ezzel ...*

[5–5] Helyesen: *Ezekre való tekintettel ugyanezen Imrét bőkezűségünk viszontadományával a jelenben kárpótolni akarjuk, amíg érzéseink kinyilvánításával a jövőben bőkezűbben nem törekedhetünk (őt megvígasztalni), hogy ...*

[6–6] Helyesen: *telket.*

[7–7] Helyesen: *egy másik saját telküket.*

[8–8] Helyesen: *bármi módon is a mi adományozásunk (hatálya) alá tartozik.*

[9–9] Helyesen: *örök jogon és visszavonhatatlanul (történő) birtoklásra, (kézben) tartásra és hasonlóképpen tulajdonlásra.*

24.

1431. április 10.

Zsigmond király megparancsolja Pozsony megyének, hogy vizsgálja ki Bősi Mihály és családja panaszát, miszerint Várkony birtokukról a Nagypadányiak 10 szekér szénát elhurcoltak.

Eredeti: -
Fennmaradási formái: **A:** átírás: Pozsony megye 1431. május 9. *(25. sz. oklevél)*
B: A-ról készült újkori másolat.
Lelőhely: **A:** MOL DL 48636. (Régi jelzet: Amadé cs. lt. 5.1.126.)
B: DREL DL 12. (Régi jelzet: L.8. f.2. N°. 661.)
Fényképe: MOL DF 285432.
Kiadás, regeszta: -
Megjegyzés: Lásd a *25. sz. oklevél*nél.

Sigismundus Dei[1] gracia Romanorum rex semper augustus ac Hungarie, Bohemie, Dalmacie, Croacie, etc. rex fidelibus nostris, comiti vel[2] vicecomiti et iudicibus nobilium comitatus Posoniensis salutem et graciam!

Dicitur nobis in personis Michaelis filii Stephani de Bews, necnon nobilis domine Susanna vocate, consortis ac Stephani et Ladislai filiorum eiusdem, quomodo Iohannes dictus Byky, Laurencius filius Petri Magni, Iohannes filius Nicolai Sartoris, David filius Stephani, Iohannes filius Abrahe, alter Iohannes filius Gregorii, Anthonius filius Mathie, Blasius, Gregorius, Iacobus et Martinus filii Nicolai dicti Bodo, Stephanus filius eiusdem Martini, Iohannes filius Andree, Ladislaus filius Michaelis, Abraham filius Pauli, Mathius[3] filius Stephani, Iohannes filius eiusdem, Michel[4] filius Michaelis, Sebastianus filius eiusdem Michel[4], Gregorius filius Iohannis, Mathias filius Elye, Nicolaus et Ladislaus filii Iohannis, Symon filius Thome, Stephanus et Ladislaus filii Iohannis, Blasius filius Stephani, Clemens filius Andree, Thomas filius Iohannis, Nicolaus filius

Pauli, alter Nicolaus filius Iacobi, Mathius[3] filius Thome, Stephanus filius Gregorii, Gregorius filius Stephani, David filius Benedicti, Mathias et Petrus filii Stephani, Gregorius et Colomanus filii Iohannis, Iacobus et Andreas filii Pauli, Iohannes filius Iacobi ac Michel[4] filius Iohannis dicti Barath de Nogpadan[5] [6]circa festum beati Michelis[7] archangeli[6] authumpnalis, cuius annualis adveniret[8] revolucio, ad possessionem prefati Michelis[7] filii Stephani ac domine consortis et filiorum suorum predictorum Warkon vocatam armatis manibus cum eorum[9] curribus venientes decem plaustra feni eorundem deportassent potencia mediante in eorundem preiudicium et dampnum valdemagnum.

Super quo fidelitati vestre firmiter precipientes mandamus, quatenus unum vel duos ex vobis transmittatis, qui ab omnibus, quibus incumbit, meram de premissis experiatur veritatem, quam[10] tandem nobis fideliter rescribatis.

Datum Bude, feria tercia proxima post dominicam Quasimodo geniti, anno Domini millesimo quadringentesimo tricesimo primo.

---

[1] **A** tévesen kétszer szerepel.
[2] **B** *et.*
[3] **B** *Mathaeus.*
[4] **B** *Michael.*
[5] **B** *Nagy Padany.*
[6–6] 1430. szeptember 29. körül.
[7] **B** *Michaelis.*
[8] **B** *adveniet.*
[9] **B** *certis.*
[10] **B** tévesen *quod.*

25.

1431. május 7.

Pozsony megye jelenti Zsigmond királynak, hogy parancslevelének engedelmeskedve vizsgálatot hajtott végre a megyében Bősi Mihály panasza ügyében, ami mindenben a panaszost igazolta.

Fennmaradási formái: **A:** eredeti: papír, hátlapra nyomott három pecsét töredékeivel (∅ 1,6; 2,2; 1,7 cm).
B: újkori másolat papíron.
Lelőhely: **A:** MOL DL 48636. (Régi jelzet: Amadé cs. lt. 5.1.126. Szerepel egy még korábbi jelzet is: L.8. f.2. N°.661.)
B: DREL DL 12. (Régi jelzete: L.8. f.2. N°. 661.)
Fényképe: MOL DF 285432.
Kiadás, regeszta: -
Megjegyzés: Bősi Mihály és családja majdnem teljesen ugyanezekkel a személyekkel szemben kért vizsgálatot az ügyben is, hogy Malomhely és Szeleste nevű birtokuk területén fekvő erdeiket felgyújtották, ezzel 300 aranyforintnyi kárt okozva. A vizsgálatot ugyanazok a személyek ugyanakkor hajtották végre, a panasz valósnak bizonyult. MOL DL 48637. (Régi jelzet: Amadé cs. lt. 5.1.127. Még régebbi jelzete: L.8. f.2. N°.663.) Az erről az oklevélről készült fénykép lelőhelye: DREL DL 12/a.

Serenissimo principi domino Sigismundo Dei gracia Romanorum regi semper augusto ac Hungarie, Bohemie, Dalmacie, Croacie, etc. regi, domino nostro graciosissimo Stephanus de Rozgon comes et iudices nobilium comitatus Posoniensis obsequium servitutis perpetua cum fidelitate!

Litteras vestre serenitatis inquisitorias omni cum reverencia et obediencia recepimus in hec verba:

24. sz. oklevél

Unde nos mandatis ipsius vestre serenitatis in[1] obedire in omnibus cupientes, ut tenemur ex debito, Anthonium de Karcha, unum ex nobis iudicibus nobilium predictis ad premissa mandata vestra fideliter exequenda

duximus destinandum, qui demum ad nos exinde reversus nobis retulit isto modo, quomodo[2] ipse[3] [4]feria secunda proxima post dominicam Cantate proxime preteritam[5] [4] in dicto comitatu Posoniensi procedendo ab omnibus, quibus decens et opportunum fuisset, nobilibus videlicet et ignobilibus ceterisque[6] cuiusvis status et condicionis eiusdem comitatus hominibus palam et occulte[7] diligenter inquirendo omnia premissa et quevis premissorum singula sic et eatenus facta et perpetrata fuisse et <esse> rescivisset, prout[8] vestre dictum extitit maiestati, et quemadmodum tenor vestrarum litterarum[9] per omnia continet prescriptarum.

Datum Posonii octavo die[10] diei inquisicionis premisse, anno Domini superius expresso.

---

[1] **A** utólag kihúzva. **B** hiányzik.
[2] **B** *quod.*
[3] **B** tévesen *ipsi.*
[4]–[4] 1431. április 30.
[5] **B.** **A** hibásan *praeteritum.*
[6] **B** alapján. **A** hibásan *ceteris.*
[7] **B.** **A** hibásan *oculte.*
[8] **A** tévesen kétszer szerepel.
[9] **A** ez után a szó után tévesen még egyszer szerepel *vestrarum.*
[10] **B** tévesen kimaradt.

26.

1431. augusztus 29.

Egy káptalan több padányi nemes kérésére átírja a pozsonyi káptalan 1341. július 13-án kelt oklevelét.

Eredeti: hártya. Hátlapra nyomott kör alakú pecsét körvonalai (∅ 3,6 cm). Több helyen szakadt, hiányos, az írás 80 %-a elmosódott, a szöveg jelentős része ultraviola megvilágítás mellett is nehezen olvasható.
Lelőhely: DREL DL 13.

Fénykép: MOL DF 285430.
Kiadás, regeszta: -

Nos capitulum ecclesie [_ _ _ _ _ _][1] memorie commendamus,] quod Petrus filius Iohannis, Andreas filius [Briccii, Mychael] filius Iohannis [de Saluspadan et] Matheus filius Iohannis [de Nogpa]dan ad nostram personaliter venientes presenciam exhibuerunt nobis quasdam litteras clausas honorabilis capituli ecclesie [Posoniensis] petentes nos debita cum instancia, ut easdem de verbo ad verbum sine diminuacione [seu augmen]to aliquali transscribi et transs[umi face]re, tenoremque earundem presentibus litteris nostris patentibus inserendo ipsis dare dignaremur ad cautelam iuris [eorundem], quorum tenor talis est:

18. sz. oklevél

Nos [itaque] iustis et legittimis peticionibus prefatorum Petri filii Iohannis, Andree filii Briccii, Mychaelis filii Iohannis de Saluspadan et Mathei filii Iohannis de Nogpadan nobis porrectis annuentes prefatas litteras annotati capituli ecclesie Posoniensis de verbo ad verbum suis [_ _ _ _ _ _ _ _][2] transscribi et transsumpmi [_ _ _ _ _ _][3] presentibus litteris nostris patentibus inseri fecimus et dictis nobilibus duximus concedendas communi iusticia et lege [_ _ _ _ _ _][4].

Datum feria quarta proxima ante festum beati Egidii abbatis, anno Domini M^{mo} CCCC^{mo} tricesimo primo.

---

[1] Talán: *Posoniensis* vagy *Jauriensis*.
[2] 4-5 szó olvashatatlan.
[3] 2-3 szó olvashatatlan.
[4] 2 szó olvashatatlan.

27.

1449. március 6.

Pálóci László országbíró meghagyja a pozsonyi káptalannak, hogy küldjön tanúbizonyságot a név szerint felsorolt királyi emberek valamelyike mellé, aki a nagypadányi nemesek birtokát újra elkülöníti Dénes esztergomi érsek Megyer nevű birtokától, majd az érintetteket újra beiktatja Nagypadány birtokába.

Eredeti: -
Átírás: Pozsonyi káptalan 1449. április 17. *(28. sz. oklevél)*
Fennmaradási forma: újkori másolat.
Lelőhely: DREL DL 14. (Régi jelzet: N° 17.)
Fénykép: MOL DF 285433.
Kiadás, regeszta: -

Amicis suis reverendis capitulo ecclesiae Posoniensis comes Ladislaus de Palocs iudex curiae regiae amicitiam paratam cum honore!

Dicitur nobis in personis Stephani filii Martini ac Blasii filii Iacobi, Ladislai filii Michaelis, Antonii filii Mathiae, Ladislai filii Nicolai, Ioannis filii Gregorii, Laurentii filii Petri, Andreae filii Michaelis, Francisci filii Stephani, alterius Stephani filii Ioannis de Nagy Padany, quomodo dicta possessio eorum Nagy Padány vocata a parte possessionis reverendissimi domini Dionysii cardinalis archyepiscopi Strigoniensis a parte possessionis Megyer vocata legitima reambulatione, metarum consignatione et sibi ipsis statuifactione plurimum indigeret.

Super quo[1] vestram amicitiam praesentibus petimus diligenter, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo praesente Blasius de Alistal aut Marcus filius Petri aut alter Blasius de eadem seu Thomas filius Iacobi de Petheult aliis absentibus homo regius ad faciem praedictae possessionis Nagy Padány vocatae vicinis et commetaneis eiusdem universis inibi convocatis et praesentibus accedendo per suas veras et antiquas metas reambulet eandem, reambulatamque et a metis dictae

possessionis Megyer vocatae metaliter separatam et distinctam novas metas iuxta veteres erigendo statuat eandem eisdem exponentibus perpetuo possidendam, si non fuerit contradictum. Contradictores vero, si qui fuerint, evocet eosdem contra annotatos exponentes regiam in praesentiam ad terminum competentem rationem contradictionis eorum reddituros.

Et post haec[2] ipsius possessionis reambulationis et statutionis seriem cum cursibus metarum inibi erigendarum contradictorumque et evocatorum nominibus terminoque assignato domino regi fideliter rescribatis.

Datum Budae feria quinta proxima ante dominicam Reminiscere, anno Domini 1449.

---

[1] A szövegben hibásan *superque.*
[2] A szövegben hibásan *hac.*

28.

1449. április 17.

A pozsonyi káptalan tudatja, hogy Pálóci László országbíró parancsára tanúbizonyságot küldött a királyi ember mellé, aki a nagypadányi nemesek földjét újra elhatárolta Szécsi Dénes esztergomi érsek és rokonai Megyer nevű birtokától, majd őket ellentmondás nélkül földjük birtokába újra be is iktatta.

Eredeti, átírás: -
Fennmaradási forma: újkori másolat.

Lelőhely: DREL DL 14. (Régi jelzet: N° 17.)
Fénykép: MOL DF 285433.
Kiadás, regeszta: -
Megjegyzés: Fennmaradt eredetiben Pálóci László országbíró ugyanakkor kelt parancslevele Hídvégi Péter és Nagypadányi István részére a Pozsony megyei Hídvég birtokukba való beiktatásról. A káptalan hátlapi feljegyzése szerint a végrehajtás ugyanakkor volt, és Szécsi Miklós megyeri officiálisának ellentmondása miatt perre került sor. SSUA, Bratislava. Arch. regnicol. cap. Poson. Statutoriae 2.9.23. MOL DF 225691. A róla készült fénykép megtalálható DREL DL 14/a. jelzet alatt.

Capitulum ecclesiae Posoniensis omnibus Christi fidelibus tam praesentibus, quam futuris praesens scriptum inspecturis salutem in salutis Auctore!

Ad universorum tam praesentium, quam futurorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod nos literas magnifici <domini> comitis <Ladislai> de Palocs iudicis[1] curiae regiae reambulatorias et statutorias secreto suo sigillo consignatas nobis amicabiliter loquentes debito cum honore accepimus in haec verba:

27. sz. oklevél

Nos igitur petitionibus amicabilibus dicti domini Ladislai comitis et iudicis curiae regiae satisfacere volentes unacum praenominato Thoma filio Iacobi de Pethelt homine scilicet regio nostrum hominem videlicet honorabilem magistrum Ioannem de Val socium et concanonicum nostrum ad praemissas reambulationem et statutionem faciendam[2] nostro pro testimonio transmisimus fidedignum, qui tandem ad nos exinde reversi nobis uniformiter retulerunt, quomodo ipsi [3]-feria quarta proxima ante dominicam Ramispalmarum proxime praeteritam[-3] ad faciem praenominatae possessionis Nagy Padány in comitatu Posoniensi existentis et habitae vicinis et commetaneis suis universis inibi legitime convocatis: Blasio filio Michaelis Misse et Paulo ac Valentino filiis eiusdem Blasii, necnon Andreae filio Ladislai, item Petri filio Ioannis, Blasio et Marco filiis eiusdem Petri de [_ _ _ _][4], Petro filio Ladislai de Hidfark, item Michaele filio Ladislai, Matyus filio Ioannis, Simeone filio Dominici, Andrea filio Petri, Laurentio[5] filio Matyus, Georgio filio Iacobi et Ioanne filio Thomae de Pethen, praesentibus etiam familiaribus

reverendissimi domini nostri, domini Dionisii cardinalis archiepiscopi almae ecclesiae Strigoniensis et magnificorum dominorum Ioannis, Nicolai et Thomae de Zech[6] comitum comitatus[7] Comaromiensis, videlicet Ioanne de Goszlony, Ladislao de Radvány vicecomite et Valentino Kenyeres de Ujjfalu iudice nobilium dicti comitatus Comaromiensis, item Nicolao de Alap castellano castri Comaromiensis et Petro de Szala ac Nicolao dicto Poson de Martzelháza, Andrea de Aranyos et Michaele Buga, Valentino officiali de dicta Megyer, jobbagyionibus eorundem dominorum de eadem Megyer, videlicet [8-]Stephano Iván villico, Ioanne Han[-8], Andrea Jankó, Aegidio[9] Deltsek, Emerico Töltés, Osvaldo Zsombok, Blasio Mórocz, Nicolao filio Clementis et altero Nicolao Kováts, aliisque quampluribus nobilibus comprovincialibus centenarium numerum excedentibus accessissent, ibique dictus homo regius praesente nostro testimonio reambulationem et erectionem metarum inter nobiles de dicta Nagy Padány et possessionis dicti domini nostri archiepiscopi et praelibatorum fratrum suorum Megyer hoc ordine reambulando et erigendo inchoassent.

Et primo incepissent in loco Tormás Erdősség prope fluvium Cseleh penes quamdam publicam viam a parte meridionali, ubi unam et primam metam terream erexissent; abinde declinando inter orientem aestualem et septemtrionales plagas in pratis modicum procedendo secundam metam terream erexissent; abinde plagam eandem servando, in pratisque modicum eundo penes fluvium Tormaszer vocatum tertiam metam terream fecissent et erexissent; abinde in cursu eiusdem aquae Tormaszer, prout cursus eiusdem aquae girat et circuit, per longum et magnum spatium transeundo pervenissent ad locum, ubi ipse fluvius Tormaszer cadit in alium fluvium Sellye Dereka vocatum, ubi quartam metam terream erexissent; abinde in cursu fluvii Sellye Dereka semper versus orientalem partem per longum et magnum spatium eundo pervenissent ad locum Köves Magla vocatum, ubi dictum fluvium Sellye Dereka usque ventum superiorem, hoc est versus possessionem Padány pervenissent, ubi cum Petro filio Ladislai de Hidvégh commetane<a>verant, ubi in rippa quintam et ultimam metam terream fecissent et erexissent, et sic metas et erectiones metarum inter possessionem nobilium de Padány ac dominorum archiepiscopi et fratrum suorum de Zech videlicet Meger finivissent, ubi tribus diebus continuis permansissent, et nullus penitus ipsis contradictione obviasset.

In cuius rei testimonium firmitatemque perpetuam praesentes nostras literas privilegiales pendentis authentici sigilli nostri munimine roboratas perpetuo valituras duximus concedendas.

Datum decimo sextò die diei reambulationis et metarum erectionis ac statutionis praenotatae, anno 1449 suprascripto.

---

[1] A szövegben hibásan *iudicio.*
[2] Talán helyesebb a *faciendas.*
[3--3] 1449. április 2.
[4] A másolatban is kipontozva szerepel ez a rész.
[5] A szövegben hibásan *Laurentii.*
[6] A szövegben hibásan *Zich.*
[7] A szövegben hibásan *comitatuum.*
[8--8] A szövegben hibásan *Stephano Iván, villico Ioanne Han.*
[9] A szövegben hibásan *Aegedio.*

29.

1464. június 12.

A pozsonyi káptalan előtt az alistáli nemesek és a Tönyét birtokló Nyulak szigeti apácák képviselői bevallják a nyolc fogott bíra által egy vitatott földdarab ügyében kialakított egyezséget.

Fennmaradási formái: **A:** eredeti: papír, hátlapra nyomott kör alakú pecsét töredékeivel (Ø 3,5 cm). A hátlapon korabeli írással: *Budoseley metalis ad Thwne.*
B: az aznap kelt kiváltságlevél XVIII. századi magyar fordítása papíron.
Lelőhely: **A:** MOL DL 16007. (Régi jelzete: Mon. Poson. 16.11. Még korábbi jelzete: Cap.11. fasc.3. N°.25.)
B: DREL DL 15. Fényképe: MOL DF 285434.
Kiadás, regeszta: -

Nos capitulum ecclesie Posoniensis memorie commendantes tenore presencium significamus, quibus expedit, universis, quod Matheus filius Iohannis de Pethen in sua ac Ladislai et Simonis Fekethe de Pokatheleke ac Benedicti filii Petri de Legyerthed consociorum suorum pro parte nobilium de Alistal in causa infrascripta electorum et, ut dixit, ex speciali eorundem commissione ex una, parte siquidem ex altera Thomas filius Stephani de Salwspadan similiter in sua ac Thome filii Iacobi de Pethen et Laurencii filii Iohannis de eadem, necnon Ladislai filii Andree de Beneethy modo simili consociorum suorum pro parte religiosarum sanctimonialium de Insula Leporum simili modo, ut dixit, ex commissione eorundem speciali nominibus et personis in nostri presencia personaliter constituti vive vocis oraculo sponte et libere confessi sunt per hunc modum, quod cum ipsi ex peticione dictarum ambarum parcium iuxta continencias litterarum serenissimi principis et domini, domini Mathie Dei gracia regis Hungarie etc. domini nostri naturalis super id confectarum [1]decima die festi Penthecostes novissime preteriti[1] unacum honorabili viro domino Iohanne de Wep socio et concanonico nostro per nos ad id ex mandato regio specialiter transmisso in facie dicte possessionis Alistal presentibus ambarum parcium procuratoribus fuissent congregati, tunc productis pro parte dictorum nobilium de ipsa Alistal litteris et litteralibus instrumentis ac iuribus ipsorum et parte altera admissis, licet pro se nil productis ex utraque[2] in eosdem scilicet octo predictos electos consensissent et sese arbitramentis eorundem in facto scilicet certarum terrarum arabilium contenciosarum Budoseleye vocatarum intra metas eiusdem possessionis Alistal adiacencium, pro quibus inter ipsos nobiles et possessionem Thwnye dictarum sanctimonialium litis materia mota et diucius practicata extitisset, penitus et omnino submisissent, arbitranda et tandem inter ipsas partes discussa et ordinata inviolabiliter perpetuis temporibus grata et rata habere compromittendo, quibus scilicet octo electis hominibus prescriptis in presencia dicti nostri testimonii visis litteris et litteralibus instrumentis[3] ac iuribus dictorum nobilium, auditisque ambarum parcium proposicionibus iidem electi multis sudoribus et laboribus talem tandem inter ipsas partes perpetue unionis et concordie fecissent ordinacionem perpetuis temporibus duraturam.

Primo videlicet, quod totam terram Budoseleye pretactis nobilibus de Alistal perpetuo reliquissent, quam scilicet terram Budoseleye eisdem nobilibus eo modo sequestrando, reambulando consignassent videlicet,

quod una pars eiusdem terre Budoseleye a parte meatus aque Faytha appellate tendendo versus orientem yemalem et exinde quasi de medietate eiusdem Budoseleye et Faytha tendentem versus plagam meridionalem procedendo ad quendam specum Kewwetheverem vocatum contingeret ipsum meatum aque Faytha, deinde versus eandem plagam meridionalem procedendo usque ad unam publicam et communem regni viam, quam scilicet viam pertranseundo et per parvum spacium terre quasi ad unum iactum lapidis perveniret usque ad unam aliam viam vulgo Budosramenewvth vocatam, deinde per arundineta versus occidentem procedendo et certas terras arabiles pertranseundo et unum lacum perveniet[4] ad antiquam et perpetuam metam predicte possessionis Thwnye, et ibi terminaretur.

Meta nobilium dicte terre Budoseleye remanente tota terra Budos cum omnibus et singulis pertinenciis suis et quibusvis utilitatibus predictis dominabus sanctimonialibus ad ipsarum possessionem Thwnye perpetuis temporibus tenenda, possidenda et habenda preterita consencientibus partibus iidem scilicet compositores ordinassent, quod omnis et singule littere causales de et super premissis sub quacunque forma verborum precedenter emanate ad omnes et singulas earundem continencias sint decetero penitus et omnino viribus cariture et per amplius exhibenti nociture demptis tamen litteris et litteralibus instrumentis ac privilegiis factum possessionis utrarumque parcium concernentibus, quas et que eisdem partibus in viribus stare permisissent.

Super huiusmodi autem dictorum electorum et compositorum fassione presentes nostras litteras petentibus duximus concedendas, quas dum nobis in specie reportate fuerint, in formam nostri privilegii redigi faciemus.

Datum secundo die festi beati Barnabe apostoli, anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo quarto.

Magyarra valo Fordítás

Mi Posonyi Ecclesianak Kaptalanya adván értésre jelentyük mindeneknek az kiknek illik, Hogy mi előttünk lévén Máttyás Petheny Jánosnak Fia tulajdon magha; és Társai ugy mind Pokateleki Fekete Lászlónak és Simonak (!), Nem külömben Benedeknek, Legyeresedy[5] Peter Fianak úgy mind Alistali nemessek részire az aláb meghirt dologban valasztot személyeknek /: az kiknek tudnillik ezen dologh

kiválképpen committaltatott :/ nevekben egy részrül; más részrül pedigh Tamás Saluspadányi Istvánnak Fia, hasonlóképpen tulajdon maga és Tamásnak Pethenyi Jakab Fiának, Pethenyi Janos Fianak, nem külömben Lászlonak Bencesy[6] András Fianak közös Társainak Nevekben, az Szerzetes Nyul Szigethi Apacza Szűzek kiválkeppen valo Commissiojabul tulajdon maghok Szája vallásabul, önként s maghok szabad akaratyokbul illyetén vallást tettenek. Hogy midőn ők mindaz Ket Félnek lett kérésébül, s az Fölséges Fejedelem Istennek kegyelmébül Magyar Országnak Kiralyának Mátyásnak termeszeti Uroknak ezen dologh véget nekiek szollo Parancsolatyábul [1]ez legh közeleb elmult Pünkösd Innepének tizedik napján[1] amaz Tisztelendő Férfiúval Vép Janossal ugy mint Kaptalanbéli közös Társunkkal és Kanonokkal az Kiis ezen dologh véget az Kiralynak hozzánk jött specialis és kiválkeppen valo Parancsolatyábul tölünk ki küldetett megh irt Alistáli Helységnek szinén, mind az két rész Prokatori jelen létében öszve gyültenek volna; s Akkoron megh irt Alistali Nemesek részirül minden levelek s Levélbeli Instrumentumok s Igasságok produkaltatvan s az más fél által is admittaltatván s helyt adván, jollehet ezek semmit sem producaltanak, mindazon altal mint ket részrül azon megh nevezet nyolcz választott Személyekben megh egyeztenek s önnön maghok el szánt akaratyábul bizonyos Darab Pörös Szantoföldek iránt mellyek Alistali Falu Harján[7] belöl vadnak es Bodosellyejenek neveznek; mely iránt azon Nemesek és az Apacza Szűzek Tönye névü Helységhe között régtül fogva allo villongas volt, egészben és mindenképpen igasságos elintézesek ala önnön magakat ajanlottak, megh fogadván mint két részrül, hogy valamint altatak el intéztetik a szerint örök idökre megh tartyak és megh allyak. Mely nyolcz választot Személyek is megh irt Káptalanbeli Bizonságunk előtt megh nevezet Nemeseknek minden némü Leveleiket megh visgalván és mind az két fel propositioját s Argumentumat erősségét megh halván, azon választott Szemelyek sok kérések s munkájok után az Parsok vagyis Felek között ilyeten örökké tarto megh egyező Szép békességes rendelest tettenek. Elsőben tudnillik hogy azon egész Darab földet, melyet Budosellyejének hívnak, örökös jussal megh irt Alistali Nemeseknek hagytanak, mely Budoselejenek Földe azon Nemeseknek illyetén moddal sequestraltatott, kiválasztatott s reambulaltatott hogy tudnillik egy része azon Budoselejének az viz folyas vagy is ér felöl, mellyet Fanthának neveznek menvén Nyári napkelet felé és onnénd azután mintegy az fele részirül azon Budoselejének menvén Dél felé [8]egy kis Tisztásra mely Köves veremnek hivatatik ez mely is eppen azon Fantha névü Érhez megyen és elhat s onnénd Dél felöl valo részre egy Közönséges Országh Uttyára, melyen is altal menvén és egy kevés Tisztás földün tul mint egy hajtásnyira megh ismét más utigh mellyet Budosra menő utnak hívnak érvén[8], s az után az Nádasokon által Nap nyugott fele, bizonyos Szántoföldeken altal menvén és egy Tónn, értenek megh irt Tönye Helységnek réghi és örökös Hatarjahoz az holott vegezödik megh irt Nemesek Budoseleje Földenek Hatara; az egész Budos földe pedigh minden némü hozza tartozando Appertinentiajaval s hasznaval megh nevezet Apacza Szűzek Tonyei Helységekhez örökössen birni hagyatatván. Ezen fölyül mind az két Fél akaratyábul azon megh egyeztetö Szemelyek rendelése szerint mindenféle

Levelek s Irasok akar mi modon és formán költenek légyen ezen dologban, mind azok s annak continentiai ezentul minden erő nélkül valok sött az mely Fél jövendöben véle élne s producalna annak ártására legyenek; Ki vévén mindazonáltal mind két rész Helységehez tartozo s azt illetö Leveleket s Privilegiumokat melyeket mind ket reszrül önön erejekben levőknek igertettek. Melynek örökös emlekezetire s erejere adtuk ezen Privilegiumos s függö hiteles pecsetünkkel megh erösitet Levelünket. Költ masodik napján Sz. Barnabás Apostol Innepenek Ezer négyszáz hatvan negyedik esztendöben.

Hátlapján: Alistal és Tönye Határ Levélnek magyarra valo fordítása. 1464.

[1–1] 1464. május 29.
[2] Ti. *parte.*
[3] Ez a szó utólagosan lett beszúrva.
[4] Helyesen: *perveniret.*
[5] A fordító a helységnevet rosszul olvasta ki. A középkori *Legyerthed* a mai Lidértejed. Borovszky, Pozsony 83.
[6] Ez a helységnév is rosszul lett kiolvasva. Az oklevélben szereplő *Beneethy* a mai (Hegy)benéte. Borovszky, Pozsony 70.
[7] Nyilván egy szótagot kihagyott, helyesen: *Hatarján.*
[8–8] Az eredeti szöveg helyes fordítása: *egy Kővetőverem nevű barlanghoz, eljut ugyanehhez a Fajta (nevű) vízfolyáshoz, innét ugyanazon déli irányba tartván egészen egy országos közútig, ezt átszelvén a földön egy kis távolságra, mintegy kőhajításnyira eljut egy másik úthoz, melynek neve Budosra menő út ...*

30.

1469. -[1]

Mátyás király Sokszarvi Pálnak és rokonainak adja új adomány címén a Veszprém megyei Sokszarv birtokot.

Eredeti: lappang. A róla készült fénykép alapján a hajtások mentén megrongálódott hártya, szöveg alá nyomott pecséttel. A jobb felső sarokban

kancelláriai jegyzet: *commissio propria domini regis.* A jobb alsó sarokban: *Lecta et correcta M. T. d. rasis (?).* A hátlapon a királyi könyvbe való bejegyzés : *folio CC LXXXXIX.*

Magyar fordítás: az eredetiről készült fénykép mellett, papíron, kézírása a ***23. sz. oklevél*** mellett található magyar fordítást készítő kéz írásával azonos.

Lelőhely: DREL DL 16.

Fénykép: (az eredeti fényképéről és a fordításról:) MOL DF 275785.

Kiadás, regeszta: -

Nos Mathias Dei gracia rex Hungarie, Bohemie, etc. memorie commendamus tenore presencium significantes, quibus expedit, universis, quod nos attentis et consideratis fidelibus serviciis fidelium nostrorum Pauli filii Iohannis et Stephani filii Francisci ac Gregorii filii Benedicti de Sokzarw per eos primum sacre dicti regni nostri Hungarie corone tandemque maiestati nostre sub [locorum] et temporum varietate exhibitis et impensis possessionem Sokzarw predictam in comitatu Wesprimiensi existentem, in cuius pacifico dominio iidem Paulus, Stephanus [ac] Gregorius progenitores suos ab antiquo perstitisse seque persistere asserunt eciam de presenti, simulcum cum cunctis suis utilitatibus et pertinenciis quibuslibet, terris [scilicet] arabilibus cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, fenetis, campis, silvis, nemoribus, virgultis, rubetis, montibus, vallibus, vineis vinearumque promo[ntoriis], aquis, fluviis, piscinis, piscaturis aquarumque decursibus, molendinis molendinorumque locis et generaliter quarumlibet utilitatum et pertinenciarum suarum [inte]gritatibus quovis nominis vocabulo vocitatis sub suis veris metis et antiquis premissis sic, ut prefertur, stantibus et se habentibus memoratis Paulo, Stephano et [Grego]rio ipsorumque heredibus et posteritatibus universis nove nostre donacionis titulo dedimus, donavimus et contulimus, immo damus, donamus et confe[rimus iu]re perpetuo et irrevocabiliter tenendam, possidendam, pariter et habendam salvo iure al[ieno] harum nostrarum vigore et testimonio litterarum medi[ante, quas in formam nostri privilegii] redigi faciemus, dum nobis in specie fuerint reportate.

Datum Bude feria quinta proxima post festum beati [_ _ _ _][1] episcopi et confessoris, anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo no[no], regni nostri anno duodecimo, coronacionis vero sexto.

Mi Mátyás Isten kegyelméből Magyar-, Csehország stb. királya adjuk emlékezetül e jelen levelünkkel mindnyájoknak, kiket illet, hogy mi Sokzarwi Pálnak, János fiának, és Istvánnak, Ferencz fiának, úgy szinte Gergelynek, Benedek fiának, híveinknek hű szolgálatait megtekintvén és figyelembe vévén, mellyeket Magyarországunk szent koronájának s ennek folytán Felségünknek is a hely és idő különféleségéhez képest tettek, fenn nevezett Sokzarw (: Sokszarv :) helységét Veszprém vármegyében, mellyről ezen Pál, István és Gergely állítják, hogy annak békességes birtokában régi időtől fogva őseik voltak, s ők vannak jelenleg is, annak minden járulékaival és jövedelmeivel együtt, úgymint szántásra való mívelt és nem mívelt földeivel, szántóföldeivel, réteivel, legelőivel, szénatermő mezeivel, mezeivel, erdeivel, berkeivel, bokraival, hegyeivel, völgyeivel, szőleivel s szőlőhegyeivel, vizeivel, folyóival, halasaival, vizfolyásaival, malmaival és malomra való helyeivel s általában minden bármi néven nevezhető haszonvételeivel és járulékaival igaz és régi határai közt, ha az előrebocsátottak úgy vannak, mint mondatott, említett Pálnak, Istvánnak és Gergelynek s minden örököseiknek és utódjaiknak uj adományunk czímje mellett adtuk, adományoztuk és conferaltuk sőt adjuk, adományozzuk és conferáljuk örök időre való joggal és megmásíthatatlanul bírandót, mások jogainak épségben maradása mellett, ezen levelünk ereje és tanuságánál fogva, mellyet ünnepélyes kiváltság formájában szerkesztetni fogjuk, ha nekünk mostani alakjában visszahozatik. Kelt Budán szent _ _ _ _ püspök ünnepe utáni csötörtökén az Úr 1469. évében, országlásunk 12-dik, koronázásunk 6-ik esztendejében.

---

[1] A napi dátum nem megállapítható, mert éppen a hitvalló püspök neve olvashatatlan. A Magyar Országos Levéltárban található nyilvántartás szerint az oklevél 1469. december 7-én kelt, ebben az esetben a *Nicolai* szót feltételezték. December 7-ét azonban valószínűbb, hogy *vigilia Conceptionis beatae Mariae virginis*-ként adták volna meg. Talán *Brictii* vagy *Martini* szerepel, ekkor a dátum feloldása: 1469. november 16.

31.

1486. április 24.

Mátyás király Gellei Péternek és rokonainak adományozza új adomány címén a Pozsony megyei Alistál birtokon lévő telküket.

Eredeti: hártya. Szöveg alá nyomott vörös viaszpecsét töredékei (∅ 6,7 cm). A jobb felső sarokban kancelláriai jegyzet: *commissio propria domini regis.*

Lelőhely: DREL DL 17. Régi jelzete a hátlapon vörös tintával: L.11. f.3. N°.1024.NB. Még régebbi jelzete: N°.14. f.26.

Fénykép: MOL DF 275786.

Megjegyzés: A pozsonyi káptalanhoz e napon intézett parancslevelet lásd a *32. sz.* alatt.

Nos Mathias Dei gracia rex Hungarie, Bohemie, etc. memorie commendamus tenore presencium significantes, quibus expedit, universis, quod nos attentis et consideratis fidelitate et serviciis fidelis nostri egregii Petri filii Petri de Gele per eum imprimis sacre dicti regni nostri Hungarie corone deindeque maiestati nostre iuxta suum posse cum omni fidelitatis perseverancia exhibitis quandam unam sessionem in possessione Alystal vocata in comitatu Posoniensi existenti habitam, in cuius pacifico dominio idem Petrus se et genitorem suum prefatum ab antiquo perstitisse et persistere asserit eciam de presenti, nove nostre donacionis titulo, item totum et omne ius nostrum regium, si quod in totali porcione possessionaria in eadem possessione Alystal qualitercumque haberemus aut nostram ex quibuscumque causis, viis, modis et racionibus concerneret[1] maiestatem, simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinenciis quibuslibet, puta terris arabilibus cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, fenetis, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis vinearumque promontoriis, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis aquarumque decursibus, molendinis et molendinorum locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinenciarum suarum integritatibus quovis nominis vocabulo vocitatis sub suis veris metis et antiquis premissis sic, ut prefertur, stantibus et se

habentibus memorato Petro et per eum similiter Petro de Gele genitori ac Clementi et Benedicto de eadem Gele, item Francisco filio Ladislai de Kondoros, fratribus suis ipsorumque heredibus et posteritatibus universis dedimus, donavimus et contulimus, immo damus, donamus et conferimus iure perpetuo et irrevocabiliter tenendam, possidendam pariter et habendum salvo iure alieno harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante, quas in formam nostri privilegii redigi faciemus, dum nobis in specie fuerint reportate.

Datum Bude in festo beati Georgii martiris, anno Domini millesimo quadringentesimo octogesimo sexto, regnorum nostrorum Hungarie, etc. anno vigesimo nono, Bohemie vero decimo septimo.

---

[1] A szövegben hibásan *concernerent.*

32.

1486. április 24.

Mátyás király meghagyja a pozsonyi káptalannak, hogy küldjön hiteles tanúbizonyságot a királyi ember mellé, aki be fogja iktatni Gellei Pétert és rokonait a Pozsony megyei Alistálon lévő telek birtokába.

Eredeti: papír, rányomott zárópecsétként használt királyi titkos pecsét töredékeivel. A hátlapon a címzés: *Fidelibus nostris capitulo ecclesie Posoniensis pro egregio Petro filio Petri de Gele et aliis intrascriptis introductoria et statutoria.* A hátlapon olvasható a végrehajtás eredménye: *Execucio huius facta est [1]feria tercia proxima post festum beate Zophie virginis et martiris[1]. Homo regius Benedictus*

Bewlch de Bodofalwa, capituli dominus Iohannes de Weep canonicus. Vicinis et commetaneis universis inibi convocatis et presentibus introduxerunt intrascriptos etc. Contradictores: Iohannes filius Mauricii de Alystal, item Matheus filius Iohannis, Michael filius Benedicti, Paulus filius Gregorii, Gregorius filius Dominici, Augustinus filius Laurencii, alter Augustinus filius Blasii, Emericus filius Ladislai, Bartholomeus filius Blasii, domina Margareta consors Mathei Farkas, Iacobus filius Blasii, Briccius filius Petri, domina Elyzabeth consors Iohannis filii Michaelis, domina Agnes consors Nicolai filii Petri, Petrus filius Iohannis, Iohannes filius Pauli et Paulus filius Michaelis, omnes de predicta Alystal. Evocati sunt [2]ad octavas festi beati Michaelis archangeli nunc venturas[2]. Eszerint perre került sor, így kiváltságlevél az adományról (legalábbis egyelőre) nem született.

Lelőhely: SSUA, Bratislava. Arch. regnicol. cap. Poson. Statutoriae 1.1.4.
Fénykép: MOL DF 225423. és DREL DL 17/a.
Kiadás, regeszta: -
Megjegyzés: az ugyanezzel az üggyel kapcsolatos adománylevél a ***31. sz.*** alatt olvasható.

Mathias Dei gracia rex Hungarie, Bohemie, etc. fidelibus nostris, capitulo e[cclesie] Posoniensis salutem et graciam!

Cum nos attentis et consideratis fidelitate et serviciis fidelis nostri egregii Petri filii Petri de Gele per eum in primis sacre dicti regni nostri Hungarie corone, deindeque maiestati nostre iuxta suum posse cum omni fidelitatis perseverancia exhibitis quandam unam sessionem in possessione Alystal vocata in comitatu Posoniensi existenti habitam, in cuius pacifico dominio idem Petrus se et genitorem suum prefatum ab antiquo perstitisse et persistere asserit eciam de presenti, nove nostre donacionis titulo, item totum et omne ius nostrum regium, si quod in totali porcione possessionaria in eadem possessione Alystal qualitercunque haberemus aut nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et racionibus concerneret maiestatem, simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinenciis quibuslibet memorato Petro et per eum similiter Petro de dicta Gele genitori ac Nicolao et Petro carnalibus, necnon Clementi et Benedicto de eadem Gele, item Francisco filio Ladislai de Kondoros, preterea Paulo filio Michaelis Thekews de Alystal ac Alberto filio Benedicti Kosar de Kyspadan, fratribus suis, ipsorumque heredibus et posteritatibus universis [3]vigore aliarum litterarum nostrarum

donacionalium superinde confectarum[-3] imperpetuum contulerimus, volumusque eosdem in dominium eorundem per nostrum et vestrum homines legittime facere introduci.

Super quo fidelitati vestre harum serie firmiter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Benedictus Bewlczt de Bodofalwa, aut Osvaldus Wayda de Gewczeka, vel Iohannes Laky, sin Franciscus Kozma de Baar, seu Bartholomeus de Kysfalwd, sive Michael[4] Konya de Bekasbaar alliis absentibus homo noster ad facies predictarum sessionis ac totalis porcionis possessionarie in possessione Alystal habitarum vicinis et commetaneis eorundem universis inibi legittime convocatis et presentibus accedendo introducat prefatum Petrum et alios prenominatos in dominium earundem[5], statuatque easdem eisdem premisse nostre donacionis titulo ipsis incumbentis perpetuo possidendas, si non fuerit contradictum. Contradictores vero, si qui fuerint, evocet eosdem contra annotatum Petrum et alios prefatos ad terminum competentem nostram personalem in presenciam racionem contradiccionis eorundem reddituros.

Et post hec huiusmodi introduccionis et statucionis seriem cum contradictorum et evocatorum, si qui fuerint vicinorumque et commetaneorum, qui premisse statucioni intererunt[6], nominibus, terminoque assignato, ut fuerit expediens, dicte nostre personali presencie fideliter rescribatis.

Datum Bude in festo beati Georgii martiris, anno Domini millesimo quadringentesimo octogesimo sexto, regnorum nostrorum Hungar[ie etc. an]no vigesimo nono, Bohemie vero decimo septimo.

[1--1] 1486. május 16.
[2--2] 1486. október 6.
[3--3] Ez a *31. sz.* alatt szereplő oklevél.
[4] A szó után kihúzva: *de.*
[5] A szövegben helytelenül *eorundem.*
[6] A szövegben helytelenül *interunt.*

33.

1488. május 1. előtt[1]

A budai káptalan jelenti Mátyás királynak, hogy parancsára tanúbizonyságot adott a királyi ember mellé, aki a királyi személyes jelenlét elé idézte a Gellei Péterrel és társaival Alistál birtokügyében pereskedőket, mivel a helyszínen rokoni viszonyaikról nem tudtak pontosan beszámolni.

Eredeti: szakadt, hiányos papír, hátlapján zárópecsétként használt mandorla alakú fehér viaszpecsét töredékei (5,0 x 2,8 cm). Hátlapi címzése: *Personali presencie regie maiestatis pro egregio Petro filio Petri de Gele et aliis infrascriptis contra Iohannem filium Mauricii de Alysthal et alios infrascriptos super quadam possessionaria divisione et statucione per vestrum et nostrum homines modo infrascripto factis; [2]-ad octavas festi beati Georgii martiris nunc venturas-[2]; reportacionalis; relacio.* Más kéz írásával a lap szélén, keresztben: *procurator actorum Stephanus Ledeczy de Buda cum nostris*[3]. Ismét más korabeli kéz írásával a lap alján: *Alystal.*

Lelőhely: DREL DL 18. Régi jelzete vörös tintával: L.11. f.2. N°.1003. Még régebbi jelzete: N°.17. f.26.

Fénykép: MOL DF 275787.

Kiadás, regeszta: -

Serenissimo principi domino Mathie Dei gracia Hungarie, Bohemie, etc. regi ducique Austrie, domino ipsorum gracioso capitulum ecclesie Budensis oracionum suffragia devotarum!

Vestra noverit serenitas nos litteras eiusdem serenitatis vestre adiudicatorias modum et formam sue iudiciarie deliberacionis super facto cuiusdam possessionis divisionis in se exprimentes pro parte Petri filii Petri de Gele, Pauli filii[4] Michaelis Thewkes de Alysthal et Alberti filii Benedicti Kosar de Kys[pad]an ut actorum ab una contra Iohannem filium Mauricii de predicta Alysthal, item Matheum filium Iohannis, Michaelem filium Benedicti, Paulum filium Gregorii, Gregorium filium Dominici, Augustinum filium Laurencii, alterum Augustinum filium Blasii,

[E]mericum filium Ladislai, Bartholomeum filium Blasii, dominam Margaretham consortem Mathei Farkas, Iacobum filium Blasii, Briccium filium Petri, dominam Elizabeth consortem Iohannis[5] filii Michaelis, dominam Agnetem consortem Nicolai filii Petri, Petrum filium Iohannis, Iohannem filium Pauli et Paulum filium Michaelis de dicta Alysthal uti in causam attractos partibus ab altera ema[nat]as nobis preceptorie loquentes et [dire]ctas summa[6] cum reverencia recepisse, iuxta quarum continenciam unacum magistro Paulo de Ormand [homi]ne eiusdem serenitatis vestre de curia vestra regia per vestram serenitatem ad id specialiter transmisso nostrum hominem videlicet honorabilem magistrum Michaelem de Peleske socium et concanonicum nostrum ad contenta earundem litterarum adiudicatoriarum eiusdem serenitatis vestre perficienda nostro pro testimonio fidedignum duximus destinandum, qui tandem exinde [ad] nos reversi nobis conformiter retulerunt, quod cum ipsi ad facies prescripte possessionis Alysthal vicinis et commetaneis eiusdem universis inibi legittime convocatis partibus eciam predictis presentibus accessissent, easdem litteras serenitatis vestre adiudicatorias inibi debite execucioni demandare nequivissent, et eo, quia partes prescripte genealogiam et generaciones ipsorum iuxta eorum propagaciones exprimere et discernere minime valuissent, ob hoc idem homo vestre serenitatis dicto nostro testimonio presente eosdem ibidem et eodem die super eo amonuisset (!), ut ipsi [2-]in octavis festi beati Georgii martiris nunc venturis[-2] coram ipsa vestra personali presencia compareant, et quelibet iura ipsorum, necnon litteras et litteralia ipsorum instrumenta coram eadem producere et exhibere debeant et teneantur.

Seriem itaque premissorum, uti nobis recitata extiterit, [2-]ad dictas octavas festi beati Georgii martiris nunc venturas[-2] eidem vestre personali presencie fideliter duximus rescribendam.

Datum [1-]decimo die diei execucionis prenotate[-1], anno Domini millesimo[4] quadringentesimo octoagesimo octavo.

[1–1] Miután a vizsgálat napja tollban maradt, az oklevél napi kelte nem megállapítható.
[2–2] 1488. május 1.
[3] Ti. *procuratoriis litteris.*
[4] Utólagos sorközi beszúrás.
[5] A szó után a következő szavak: *Iohannem filium Pauli* ki lettek húzva.
[6] A szövegben helytelenül *suma.*

34.

1492. május 12.

II. Ulászló király meghagyja Pozsony megyének, hogy a Gelleiek és Felistáli Mátyus közt zajló birtokpert, mivel abban nem illetékesek, tegyék át a királyi személyes jelenlét bírósága elé.

Eredeti: szakadt papír, a szöveg alá nyomott vörös viaszpecsét töredékeivel (Ø 6,0 cm). A jobb felső sarokban kancelláriai jegyzet: *de commissione domini regis.* A hátlapon nincs korabeli feljegyzés.
Lelőhely: DREL DL 19. Régi jelzete: L.11. f.3. N°.1018.
Fénykép: MOL DF 275788.
Kiadás, regeszta: -

Wladislaus Dei gracia rex Hungarie, Bohemie, etc. fidelibus nostris, comiti vel vicecomiti et iudicibus nobilium comitatus Posoniensis salutem et graciam!

Exponitur nobis in personis fidelium nostrorum nobilium Petri ac Clementis et Francisci de Gele, quomodo inter ipsos exponentes ab una, ac quendam Mathyws de Felysthal ab alia partibus racione et pretextu quorundam iurium possessionariorum quedam causa coram vobis mota haberetur, in qua vos iudicium facere nitteremini et velletis, et quia cause in facto iurium possessionariorum mote non in presenciis comitum parochialium, sed in curia nostra regia coram iudicibus eiusdem ordinariis verti solent et adiudicari, ideo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus receptis presentibus et premissis suo modo se habentibus causam premissam partes inter prefatas statu in eodem, in quo nunc existit, simulcum tota sua serie absque omni gravamine dictorum exponencium et sine difficultate aliquali in dictam curiam nostram regiam, nostram scilicet personalem in presenciam ad terminum per litteras vestras ipsis partibus prefigendum transmittere debeatis discuciendam. Secus non facturi presentibus perlectis exhibenti restitutis.

Datum Bude sabbato proximo ante festum beate Sophie vi[rginis], anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo secundo.

35.

1510. augusztus 24.

Szapolyai János a pápai plébániatemplom Szűz Mária-oltár-igazgatóságának adományoz egy városbeli telket, és felmenti mindennemű földesúri adózás alól.

Eredeti: lappang.
Fennmaradási forma: **A:** 1755. augusztus 13-án kelt hitelesített másolat, papíron.
B: Az 1730-as években készült egyszerű másolat.
Lelőhely: **A:** DREL DL 20. Korábban: DREL, 62. Pápai református egyházközség iratai, e. igazgatási és ügyviteli iratok; Liszkay-féle kigyűjtött anyag, N°.1.
B: Pápai Szent István vértanú-plébánia, Historia domus I. kötet, 11. lap (27-28. old.)
Fénykép: **A:** MOL DF 285435.
B: DREL DL 20.
Kiadás: 1. Bakacs Imre pápai káplán közlése alapján a "Tárcza" rovatban. = Magyar Sion 1863, 877-878.
2. Kiss 169-170.
Regeszta: Liszkay 9. (1. sz.)

Nos Ioannes de Zápola comes perpetuus terrae Scepusiensis[1], etc. memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit, universis, quod nos ex devotione nostra singulari, quam erga intemeratam Dei genitricem, virginem Mariam gerimus specialem, cupientes denique ecclesiam parochialem beati Stephani prothomartyris in oppido nostro

Pápa habitam personis Deo iugiter famulantibus decorari cultusque Divinos adaugeri, quemdam locum sive fundum unius sessionis jobbágyonalis[2] in dicto oppido nostro Papa in portu sive littore piscinae nostrae retro domum et curiam praenotatae ecclesiae parochialis habitum ad praesens habitatore et aedificiis penitus destitutum dedimus, donavimus et contulimus ad altare intemeratae et gloriosissimae virginis Dei genitricis Mariae in praenotata ecclesia parochiali constructum, in quo videlicet altari honorabilis Petrus presbyter, plebanus eiusdem ecclesiae parochialis modernus rectoratum altaris et missas perpetuas suis sumptibus ordinare rectorique[3] altaris pro tempore constituto in loco et sessione praenotata domum et habitationem construere et aedificare habet, imo damus, donamus et conferimus, eandemque sessionem a solutionibus quorumcunque censuum, taxarum, datiarum[4] ordinariarum et extraordinariarum, aliarumque universarum quarumlibet solutionum quomodocunque exinde nobis debentium, necnon servitiorum fiendorum in perpetuum libertando et eximendo.

Quocirca castellanis, vobis, castri nostri Papa, ac iudicibus et iuratis praefati oppidi nostri similiter Papa nunc constitutis et pro tempore constituendis serie praesentium firmiter committimus et mandamus, quatenus habita praesentium notitia rectores altaris praenominatae Virginis gloriosae pro tempore constitutos perpetuis semper successivis temporibus in pacifico dominio libertatum et exemptionum per nos ad praefatam sessionem ad altare antedictum modo praemisso donatam[5], collatam eosdem contra formam earundem libertatum in nullo turbando aut molestando tenere et conservare debeatis et teneamini, secus non facturi. Praesentibus perlectis exhibenti semper restitutis.

Datum in praenominato castro nostro Papa in die beati Bartholomaei apostoli, anno Domini[6] 1510. Locus sigilli.

---

[1] **B** *Sepusiensis.*
[2] **B** *jobbagionalis.*
[3] **B** hibásan *rectoremque.*
[4] **B** hibásan *domorum.*
[5] Mindkét példányban, talán az eredetiben is kimaradt: *et.*
[6] **B. A** tollban maradt.

36.

1513. április 20 vagy 27.[1]

A győri káptalan írásba foglalja azt az egyezséget, melyet a Kispadányiak közt a Kispadány birtokon lévő prédium miatt kialakult viszály elsimítására nyolc fogott bíra hozott létre.

Eredeti: papír. Szakadt, erősen hiányos. Valamikor egy másik papírra ragasztották, emiatt hátlapja nem látható. A hátlapra nyomott pecsétet kivágták.
Lelőhely: DREL DL 21.
Fénykép: MOL DF 275789.
Kiadás, regeszta: -

[Nos capitulum ecclesi]e Iauriensis memorie comm[endamus,] quod nobiles Elias [Lewrinczffya, Geo]rgius Isthwanffya de Kyspodan a[b u]na, [parte vero] ex altera Anthimus Thamasfya ac [_____][2] de eadem Kyspodan, item [___ Lewrync]zffya[3], Ladislai similiter Lewrynczffya [__][4] Georgius vero Isthwanffya, alter [Georgius La]zlofya modo simili fratris carnalis, prefatus siquidem [____]us[5] Thamasfya Andree et Matth[___][6] Michael Lazlofya Petri filii ipsorum onera [____]libet[7] gravamina in subscriptis [_____c]oram[8] nobis personaliter constituti sponte et [libere su]nt confessi in hunc modum, quod quamvis [__ pre]textu[9] cuiusdam predii et suarum pertinenciarum in dicta possessione Kyspodan vocata in comita[tu Posoniensi] existentis et habiti, quod alias nobilis condam Urban[us ___]lffy[10] de prefata Kyspodan prefuisset [_____][11] differencie per ipsos partes mote et suscitate [_____][12] regia, quam eciam in pre[_____][13] peracte et ventillate [_____]es[14] contra se ex [_____][15] partes [_____][16] funditus [_____][17] racione [_____]mo[18] ad id inducti consilio [_____][19] octo proborum et nobilium [_____][20] Sygmond de Enyed [_____][21] de eadem Naghpodan [_____][22] suscitata [_____][23]

et arbitrarentur, id per [_ _ _ _ _ _ inviol]abiliter[24] tenere et observare de[berent] et tenerentur, quiquidem octo pr[_ _ _ _ _ _ _ _][25] nobis relatum est, visis premit[_ _ _ _ _ _int]ellectis[26] parcium iuribus litterisque [_ _ _ _ _ _ _ _][27] causas et differencias [_ _ _][28] partes inter eosdem taliter composuisse[_ _ _ _ _ _ _][29] easdemque partes ad talem pacis [et conc]ordie [u]nionem reduxissent [_ _ _ _ _ _ _ _][30] simulcum prescriptis suis pertinenciis [_ _ _ _ _ _ _][31] Elie Lewrynczffya, Georgio [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ here]dibus[32] et posteritatibus universis perpe[tuo iure] possidendum et habendum reliquissent [_ _ _ _ _ _ _ _][33] eciam litteras et [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _][34] materiam huiusmodi [_ _ _ _ _ _ _ _][35] et concernentes ubicunque [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _][36] cassas et inanes virib[usque carituras _ _ _ _ _ _ e]arundem[37] nocituras [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _][38] partes predicte [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _][39] commisisse censeantur [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _][40] mediante, quod [_ _ _ _ _ _ _ _ com]posicioni[41] prefatorum octo [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _][42] eamque infringere attempt[averint _ _ _ _ _ _][43] disposicionem [_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _][44] alteram in premissa disposicione [_ _ _ _ _ _][45] convincetur et convicta [_ _ _ _ _ _][46] harum nostrarum vigore et testimo[nio mediante.

Da]tum feria quarta prox[ima _ _ _ festum][47] beati Georgii martiris, anno Domini [millesimo quingentesim]o tredecimo.

---

[1] Attól függően, hogy a hiányzó szó *ante* vagy *post*. Lásd a 47. jegyzetet.
[2] 2 szó olvashatatlan.
[3] 2-3 szó olvashatatlan.
[4] 1 szó olvashatatlan.
[5] A szó eleje olvashatatlan.
[6] 1-2 szó olvashatatlan.
[7] 1-2 szó olvashatatlan.
[8] 2-3 szó olvashatatlan.
[9] 1-2 szó olvashatatlan.
[10] A szó eleje olvashatatlan.
[11] 2-3 szó olvashatatlan.

[12] 3-4 szó olvashatatlan.
[13] 4-5 szó olvashatatlan.
[14] 4-5 szó olvashatatlan.
[15] 4-6 szó olvashatatlan.
[16] Másfél sor olvashatatlan.
[17] Háromnegyed sor olvashatatlan.
[18] Háromnegyed sor olvashatatlan.
[19] Háromnegyed sor olvashatatlan.
[20] Háromnegyed sor olvashatatlan.
[21] Háromnegyed sor olvashatatlan.
[22] Két és fél sor olvashatatlan.
[23] Fél sor olvashatatlan.
[24] 6-8 szó olvashatatlan.
[25] 3-4 szó olvashatatlan.
[26] Az első szó vége és a második eleje olvashatatlan.
[27] 3-4 szó olvashatatlan.
[28] 1 szó olvashatatlan.
[29] 3-4 szó olvashatatlan.
[30] 3-4 szó olvashatatlan.
[31] 2-3 szó olvashatatlan.
[32] 2-3 szó olvashatatlan.
[33] 3-4 szó olvashatatlan.
[34] 4-5 szó olvashatatlan.
[35] 2-3 szó olvashatatlan.
[36] 5-6 szó olvashatatlan.
[37] 2-3 szó olvashatatlan.
[38] Fél sor olvashatatlan.
[39] 3-4 szó olvashatatlan.
[40] Fél sor olvashatatlan.
[41] 2-3 szó olvashatatlan.
[42] 4-5 szó olvashatatlan.
[43] 2-3 szó olvashatatlan.
[44] 4-5 szó olvashatatlan.
[45] 2-3 szó olvashatatlan.
[46] 3-4 szó olvashatatlan.
[47] Az *ante* vagy a *post* szó a hiány miatt nem kiolvasható.

37.

1517. augusztus 28.

II. Lajos király Nagypadányi Burja Ferencnek adományozza a magvaszakadt Gellei Kelemen nagypadányi birtokrészét és Karáp nevű szigetét.

Eredeti: lappang. A róla készült fénykép alapján papír, a szöveg alá nyomott papírfelzetes királyi titkos pecsét. A szöveg alatt jobb oldalon kancelláriai jegyzet: *relacio magnifici domini Ioannis Bornemyzza comitis Posoniensis.* A jobb alsó sarokban más kéz írásával: *relacio magnifici domini Iohannis Bornemiza etc. Franciscus Aczel.* A hátlapon jobbra alul: *Burya.* Középen a királyi könyvbe történő bejegyzés: *folio I^ XXVIIII anno etc. 1517.*

Lelőhely: DREL DL 22. (fénykép). Régi jelzet: L.11. f.3. N°.1020. Még korábbi jelzet: N°.9. f.24. A korábban megvolt eredetiről készült másik fénykép: MOL DF 275790.

Kiadás, regeszta: -

Nos Lodovicus Dei gracia rex Hungarie et Bohemie, etc. memorie commendamus tenore presencium significantes, quibus expedit, universis, quod nos cum ad nonnullorum fidelium nostrorum supplicacionem nobis pro parte fidelis nostri nobilis Francisci Bwrya de Naghpadan factam, tum vero attentis et consideratis fidelitate et serviciis eiusdem Francisci Bwrya per eum sacre imprimis huius regni nostri Hungarie corone ac deinde maiestati nostre iuxta sue possibilitatis exigenciam exhibitis et impensis totalem porcionem possessionariam nobilis condam Clementis de Gelye in dicta possessione Naghpadan habitam ac quandam insulam Karap vocatam omnino in comitatu Posoniensi existentes et adiacentes, que per mortem et defectum seminis predicti condam Clementis de Gelye ad nos consequenterque collacionem nostram regiam iuxta antiquam et approbatam dicti regni nostri Hungarie consuetudinem atque legem rite et legittime devolute esse perhibentur et redacte, simulcum omni iure nostro regio, si quod in eadem porcione possessionaria ac dicta insula haberemus, aut

nostram ex quibuscunque viis, modis et racionibus concernerent maiestatem, ac pariter cum cunctis suis utilitatibus et pertinenciis quibuslibet, terris scilicet arabilibus cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, fenetis, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis vinearumque promontoriis, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis aquarumque decursibus, molendinis et molendinorum locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinenciarum suarum integritatibus quovis nominis vocabulo vocitatis sub suis veris metis et antiquis existentibus premissis sic, ut prefertur, stantibus et se habentibus memorato Francisco Bwrya ipsiusque heredibus et posteritatibus universis dedimus, donavimus et contulimus, immo damus, donamus et conferimus iure perpetuo et irrevocabiliter tenendas, possidendas pariter et habendas salvo iure alieno harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante, quas in formam nostri privilegii redigi faciemus, dum nobis in specie fuerint reportate.

Datum Bude in festo beati Augustini episcopi, anno Domini millesimo quingentesimo decimo septimo, regnorum nostrorum Hungarie et Bohemie, etc. anno secundo.

38.

1520. április 7.

Tassó János döbrési birtokrészét húsz évre elzálogosítja Kazai Ignácnak és feleségének.

Eredeti: -

Fennmaradási forma: újkori egyszerű másolat papíron, 4 lapos füzetben. Mellette két 1525-ből *(42. és 43. sz. oklevél)*, egy 1540-ből, egy 1594-ből, egy 1597-ből, egy 1598-ból és egy 1612-ből való irat másolata. A hátlapon korabeli írással: *Döbrésről szollo levelek.* Más kézzel: *Döbrisi Régi birtokosokról osztály Levelek.*

Lelöhely: DREL DL 23. A hátlapon az adományozó feljegyzése: *A pápai ev. ref. főiskola könyvtárának. Vikár Vincze tapolczafői ev. ref. lelkész. 1904.*
Fénykép: MOL DF-ben nincs!
Kiadás, regeszta: -

Anno ezer öttszáz husz die 7. Aprylis én Tasso János adom tuttára akiknek illik ezen írásomnak rendiben, hogy bizonyos el kerülhetetlen szükségem-tül viseltetvén kénteleníttettem írt Döbrisi Kuriámat hozzá tartozandó szánto földeimet, retjeimet, a proportzionalén léendö juss portziomat el adni zálogban Kazai Ignátznak, Feleségének, Bogáts Ilonának 20 esztendeig valo szabad bírások alá Száz Hws Tallérokért az fönt írt Kuriámnak Félsö Szomszédja Döbrisi Vetsei Gábor Uram, Also penig Bogáts Mártonnak Kuriája az Szomszéd és mindén Evictziótis magamra fél válalván, hogy azon Joszágban ő kegyelméket az Háborgato s Impeditorok ellen még fogom oltalmazni, Hogy ha meg nem oltalmazhatnám[1], Ingo vagy Ingatlan Javaimbol magamat még eligithesse. Az mélyröl is adom az én Irásomat suscriptziommal még erösítve. Anno 1520.

Én. Tasso János m.p.

Én elöttem Tasso Bálint m.p.
Én Bogáts Márton m.p.
Én Szabo Ferentz m.p.
Én elöttem Molnár Tamás m.p.

Ha én az én még irt Juss portziomat Örökben el akarnám adni másnak, adig el ne adhassam, ö kégyelmeké légyen az Prientzia[2].

[1] A szó végének olvasata bizonytalan.
[2] Ti. elsöbbség. (Vö. *principalitas*.)

39.

1524. november 24.

Bátori István nádor előtt Padányi Burja Benedek bevallja, hogy 200 magyar forintért elzálogosította Várkonyi Amadé Istvánnak a Nagypadány birtokon és Karáp-szigeten lévő birtokrészeit.

Eredeti: -
Fennmaradási forma: 1792. március 26-i hitelesített másolat papíron.
Lelőhely: DREL DL 24. Hátlapján régi jelzete: Lad.11. Fasc.3. N°.1022.
Fénykép: MOL DF 285436.
Kiadás, regeszta: -

Stephanus de Bathor regni Hungariae palatinus et iudex Cumanorum memoriae commendamus[1] per praesentes, quod nobilis Benedictus filius condam Francisci Bwrya de Podan coram nobis personaliter constitutus[2] omnia et quaelibet gravamina quorumlibet haeredum, fratrum, proximorum et consanguineorum suorum super se assumens proposuit et sponte confessus est in hunc modum, quomodo ipse pro quibusdam suis necessitatibus ipsum ad praesens summe urgentibus evitandis totales portiones suas possessionarias in possessione Nagy Padán et insula Karáb vocatas in comitatu Posoniensi omnino existentibus habitas, quae utpote ipsum iure successorio concerenerent, simul cum cunctis ipsarum utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, terris scilicet arabilibus cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, foenetis, silvis, nemoribus, aquis, fluviis, piscaturis, piscinis, molendinis et eorum locis, montibus, vallibus, vineis vinearumque promont[oriis,] generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus quovis nominis vocabulo vocitatis ad easdem portiones suas possessionarias de iure et ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus egregio Stephano Amade de Várkón pro ducentis florenis in monetis Hungaricalibus plene iam levatis et receptis infra tempus redemptionis earundem pignori obligasset, immo obligavit et

impignoravit coram nobis tali modo, quod dum et quando praefatus Benedictus easdem portiones suas possessionarias a praenominato Stephano Amade ad se redimere voluerit, extunc idem Stephanus Amade rehabitis prius et receptis praescriptis ducentis florenis similiter in monetis Hungaricalibus, verum scilicet quarumlibet aestimatione seclusa easdem eidem plenarie et integre absque omni litigionario processu remittere et resignare debeat et teneatur.

Assumens nihilominus praefatus Benedictus oneribus modo praemisso in se assumptis memoratum Stephanum Amade in pacifico dominio praescriptarum portionum suarum possessionariarum infra praemissum tempus redemptionis earundem contra quoslibet causidicos, impetitores et actores tueri, protegere et conservare propriis suis laboribus et expensis harum nostrarum vigore et testimonio literarum mediante.

Datum Bude feria quinta proxima post festum beatae Ceciliae virginis et martiris, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo quarto. Locus sigilli. Lecta.

---

[1] A szövegben hibásan *comendamus.*
[2] A szövegben hibásan *constitus.*

40.

1525. február 23.

Bátori István nádor meghagyja a pozsonyi káptalannak, hogy kiküldöttje idézze meg rövid perbehívással eléje Bögellői Vas Pétert és társait, akik ellen Nagypadányi Burja Benedek és Bíró Máté azt a vádat hozta fel, hogy hatalmaskodtak Karáp-szigeti, illetve nagypadányi birtokaikon.

Eredeti: -
Átírás: Pozsonyi káptalan 1525. március 12. után ***(41. sz. oklevél)***
Lelőhely: DREL DL 25.

Fénykép: MOL DF 275791.
Kiadás, regeszta: -

Stephanus de Bathor regni Hungarie palatinus et iudex Comanorum etc. honorabili capitulo ecclesie Posoniensis amiciciam paratam cum honore!

Dicitur nobis in personis nobilium Benedicti Bwrya de Naghpadan et Mathei Byro de eadem Naghpadan, quod [1]circa festum beati Nicolai episcopi et confessoris proxime preteritum[-1] nobilis Petrus Was de Begelew, alter Petrus Bodo de Padan, Ambrosius ac Iohannes filii Thome de Ethe, Iacobus Sala de dicta Padan, Albertus Weg de Pethen, Benedictus Barthalyws de eadem Pethen, Paulus Gergel de dicta Ethe, Iohannes Mora de Balasfalwa et Thomas Mysel de Alysthal, nescitur, unde moti, manibus armatis potenciariis ad silvam prefati Benedicti Bwrya exponentis in insula Knap (!) vocata in comitatu Posoniensi existenti habitam irruissent, ibique quamplurima ligna eiusdem silve quasi in valore sexaginta florenorum succidissent, succisaque et desecata abduxissent et asportassent, et quo eorum placuisset voluntati, fecissent potencia mediante.

Ceterum [2]circa festum beati Michaelis archangeli similiter noviter transactum[-2] nobilis Nicolaus Demyenfya alias Mathwsfya dictus de Alysthal, nescitur, quorum consilio fretus, ad domum et curiam nobilitarem prenominati Mathei Byro exponentis in porcione sua possessionaria in possessione Naghpadan predicta in predicto comitatu Posoniensi modo simili existenti habitam manibus armatis et potenciariis irruissent, ibique eundem Matheum nullis penitus culpis suis et demeritis exigentibus primum diversis enormibus vituperiis, tandem vero crudelissimis verberibus affecisset se minimum [_ _ _ _][3] ibidem re[_ _ _]endo[4] potencia mediante in preiudicium et dampnum prefatorum exponencium manifestum.

Quia autem iuxta constitucionem universorum dominorum prelatorum et baronum ac regni nobilium in dieta et conventu eorum generali [5]pro festo beati Georgii martiris in anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tercio preterito[-5] factam ac per maiestatem regiam approbatam et ratificatam universi actus potenciarii [6]a festo beate Margarethe virginis et martiris in anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo primo preterito[-6] hactenus per quoscunque et contra quoslibet illati et commissi decetero quoque durante huiusmodi expedicione generali

contra Thurcos suscepti qualitercunque inferendi atque committendi infra exitum ipsius generalis expedicionis more et instar brevis brevium iudiciorum pro quintodecimo die diei exhibicionis presencium computando per regiam maiestatem discuti debent et adiudicari, pro eo amiciciam vestram harum serie petimus diligenter, quatinus presentes litteras nostras prefatis Petro Was de Begelew, altero Petro Bodo de Padan, Ambrosio ac Iohanni filiis Thome de Ethe, Iacobo Sala de dicta Padan, Alberto Wegh de Pethen, Benedicto Barthalyws de eadem Pethen, Paulo Gergel de dicta Ethe, Iohanni Mora de Balasfalwa et Thome Mysel de Alysthal, premissorum scilicet actuum potenciariorum patratoribus per vestrum testimonium fidedignum exhiberi et presentari faciatis, qui si personaliter reperiri poterint, bene quidem, alioquin autem de domibus habitacionum sive solitis eorundem residenciis amoneat eosdem, dicatque et committat eisdem verbo regio, ut ipsi prescripto quintodecimo die a die exhibicionis presencium computando personaliter vel per procuratores ipsorum legittimos coram nobis, ubicunque Deo duce tunc constituemur, ad contenta querimoniarum p[rescript]orum exponencium de iure responsuri, aliasque a nobis finalem deliberacionem, debiteque iusticie complementum recepturi modis omnibus comparere debent et teneantur, [certificando eosdem] ibidem, ut sive ipsi termino in prescripto coram nobis comp[are]ant, sive [non, ad parcium] comparencium instanciam id faciemus in premissis, quod dictaver[it ordo iuris.

Et post hec huiusmodi] ammonicionis et certificacionis seriem, ut fuerit [expediens, nobis fideliter rescribatis.

Datum] Bude, in vigilia festi beati Mathie apostoli, anno [Domini] millesimo [quingentesimo] vig[esimo] quinto.

[1--1] 1524. december 6. körül.
[2--2] 1524. szeptember 29. körül.
[3] Egy szó a szakadás miatt olvashatatlan.
[4] A szó közepe a szakadás miatt olvashatatlan.
[5--5] 1523. április 24.
[6--6] 1521. július 13.

41.

1525. március 12. után

A pozsonyi káptalan jelenti Bátori István nádornak, hogy parancslevele értelmében végrehajtotta Bögellői Vas Péter és megnevezett társai perbehívását.

Eredeti: papír, a hátlapon természetes színű viasz zárópecsét darabkái (∅ kb. 3,6 cm). A címzés a hátlapon: *domino palatino pro nobilibus Benedicto Bwrya de Naghpadan et Matheo Byro de eadem Naghpadan contra nobiles Petrum Was de Begelew et alterum Petrum Bodo de Padan ac alios intranominatos ad terminum intrascriptum exhibicionis, amonicionis et certificacionis [relacio].*
Lelőhely: DREL DL 25. A hátlapon a korábbi jelzet: L.11. f.2. N°.1008. Egy még korábbi jelzet: N°.128.
Fénykép: MOL DF 275791.
Kiadás, regeszta: -

Spectabili et magnifico domino Stephano de Bathor regni Hungarie palatino et iudici Comanorum, etc. domino et amico eorum honorando capitulum ecclesie Posoniensis amicicie et honoris continuum incrementum!

Vestra noverit magnificencia nos litteras eiusdem magnificencie exhibitorias, ammonitorias et certificatorias patenter emanatas nobisque amicabiliter loquentes et directas omni honore et reverencia, quibus decuit, recepisse in hec verba:

40. sz. oklevél

Unde nos amicabilibus peticionibus vestre magnificencie in omnibus satisfacere volentes, ut tenemur, honorabilem magistrum Thomam de [Z]enthes socium et concanonicum nostrum, nostrum scilicet testimonium fidedignum ad premissa fideliter peragenda duximus transmittendum, qui tandem exinde ad nos reversus nobis suo iuramento in decreto contento retulit in hunc modum, quod ipse [1]in dominica Reminiscere proxime preterita[-1] ad prescriptas possessiones Begelew,

Padan, Ethe, Pethen, Balasfalwa et Alysthal omnino in dicto comitatu Posoniensi existentes consequenterque domos habitacionum sive solitas residencias prefatorum Petri Was in dicta Begelew, alterius Petri Bodo in prefata Padan, Ambrosii et Iohannis filiorum Thome in prefata Ethe, Iacobi Sala in pretacta Padan, Alberti Wegh in prescripta Pethen, Benedicti Barthalyws in eadem Pethen, Pauli Gergel in dicta Ethe, Iohannis Mora in pretacta Balasfalwa et Thome Mysel in prenotata Alysthal habitas personaliter accessisset, [ib]ique preinsertas litteras vestre magnificencie prefatis Petro Was de Begelew, alteri Petro Bodo de Padan, Ambrosio ac Iohanni filiis Thome de Ethe, Iacobo Sala de dicta Padan, Alberto Wegh de Pethen, Benedicto Barthalyws de eadem Pethen, Paulo Gergel de dicta Ethe, Iohanni Mora de Balasfalwa et Thome Mysel de Alysthal, [pre]missorum scilicet actuum potenciariorum patratoribus in eisdem domibus habitacionum eorum personaliter repertis exhibuisset et presentasset amonuissetque nichilominus eas ibidem et eodem die personaliter ac facie ad faciem dixissetque et commisisset eisdem verbo regio, ut ipso quintodecimo die a die huiusmodi exhibicionis preinsertarum litter[arum vestre] magnificencie computando personaliter[2]

[1] 1525. március 12.
[2] Itt a szöveg megszakad.

42.

1525. május 5.

Döbrési birtokosok közt létrejött megegyezés földjeik tizennégy részre osztásáról.

Eredeti: -
Fennmaradási forma: újkori egyszerű másolat papíron, 4 lapos füzetben. Mellette egy 1520-ból *(38. sz. oklevél)*, egy másik 1525-ből *(43. sz. okle-*

vél), egy 1540-ből, egy 1594-ből, egy 1597-ből, egy 1598-ból és egy 1612-ből való irat másolata. A hátlapon korabeli írással: *Döbrisről szollo levelek.* Más kézzel: *Döbrisi Régi birtokosokról osztály Levelek.*

Lelőhely: DREL DL 23. A hátlapon az adományozó feljegyzése: *A pápai ev. ref. főiskola könyvtárának. Vikár Vincze tapolczafői ev. ref. lelkész. 1904.*

Fénykép: MOL DF-ben nincs!

Kiadás, regeszta: -

Anno Domini Ezer Ött Száz Huszon Ött Die Zengothárt mi Döbrisi Kompossessorok presentibus recognoskáljuk, Hogy mi még edjezet akaratunkbol és Szándékunkbol ezt végeztük minnyájan, Hogy az mély Közös földink még vagyon az boltos Zuggotol fogva nevezetessen az Nyár kutig, az mely Tapolczafői Földet az Döbrisi földtől még külömbözteti, által vágván az Fekete érén az Attyai Határig Törvényés Gyepü Hosszában, ezen Darab földünket tizen négy Ház Helekre vagy sessiokra tizen négy felé fel mértük és ki jelöltük, mivel az Kúriák is égy érányu mértékkel Harmintz ölekre vagynak égy érányu ostotva séléssségében, és Hossában pedig Száz Hus ölekre az Visztöl fogva végében lévö Szánto Kertig, és igy Kompromissium (!) szérént Tizen négy fele Ki jelöltük elsöben viz felől szőlő alá, Utánna végében Szánto Földeknek, Utánna végében Fekete érén által Attyai Határig két Darabban Réteknek minden sessiohoz esétt égy végiben Viztől fogva által az Fekete érén az Attyai Határig. Először is botos Zuggonál első Kúriához esett maga sessioja mellet Döbrisi Szabo Ferentznek Szölö föld, Szánto Föld és Rétek, az Utánna Döbrisi Aliter Bogáts Ferentz Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek, az Utánna Döbrisi Csillag Tamásnak Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek, az Utánna Döbrisi Szabo Nagy Mihálnak Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek, az Utánna Némés Familiák Kuriájukhoz Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek, az Utánna Döbrisi Molnár Tamásnak Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek, az Utánna Döbrisi Bogáts Mártonnak Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek, az Utánna Kazai Ignátznak esétt Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek, az Utánna Döbrisi Vetsei Gábornak Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek, az Utánna Tsajtai Mihálnak Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek, az Utánna Döbrisi Tompa Tamásnak Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek, az Utánna Bogáts Döbrisi áliter Döbröntei Fassionális Sándornak Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek, az

Utánna Döbrisi Kanto Balásnak Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek, az Utánna Döbrisi aliter Orosi Pálnak Tapoltzaföi Föld Hossában esét Szölö Föld, Szánto Föld és Rétek.

Ezen Kompromissionálisi égyeségrül Költ Levelünket petsetünkel és még erösitjük. Költ Anno ezér Ött Száz Huson Ött Die Sentgothárt.

Locus sigilli.

43.

1525. május 5.

*A döbrési földek felosztásáról szóló osztálylevél **(42. sz.)** megerősítése azzal a záradékkal, hogy aki az egyezséget felbontaná, 1000 talléros bírságot fizessen.*

Eredeti: -

Fennmaradási forma: újkori egyszerű másolat papíron, 4 lapos füzetben. Mellette egy 1520-ból *(**38. sz. oklevél**)*, egy másik 1525-ből *(**42. sz. oklevél**)*, egy 1540-ből, egy 1594-ből, egy 1597-ből, egy 1598-ból és egy 1612-ből való irat másolata. A hátlapon korabeli írással: *Döbrisről szollo levelek.* Más kézzel: *Döbrisi Régi birtokosokról osztály Levelek.*

Lelőhely: DREL DL 23. A hátlapon az adományozó feljegyzése: *A pápai ev. ref. főiskola könyvtárának. Vikár Vincze tapolczaföi ev. ref. lelkész. 1904.*

Fénykép: MOL DF-ben nincs!

Kiadás, regeszta: -

In Anno Ezer Ött Száz Huszon Ött Die Szent Gothár az mély közös Földünket boltos Zuggotol fogva fél mértük az Nyár Kutig Ugy nevezét Tapoltzaföi Határig, most ezén Kompromissiomi Végzésünket mind égyenlö képpen a Karatunkkal (!) mindénekben még álván és még nyugodván öszve gyöltünk evéget, Hogy kik most[1] tudunk, kezünkel nevün-

ket fel irván, akik írást ném tudunk, ezén Dolgot nevék után még suscribálván, ezután aki ezén Kompromissionkat s Igazságos tizen négy felé lett Fassio szérént való fél mérésönket Háborgatni, bontani is akarná, Ezer Tallérok alatt fél ne bonthassa. Suscriptzio tételünk nagyobb eröségnek Hitelére Igy következnek:

Én Döbrisi Szabo Ferentz m. p.
Én Döbrisi Szabo György m. p.
Én Döbrisi Bogáts Ferentz m. p.
Én Döbrisi Bogáts Péter m. p.
Én Bogáts Ilona Asszonság m. p.
Én Döbrisi Csillag Tamás m. p.
Én Csillag Örse +
Én Döbrisi Nagy Mihál m. p.
Én Döbrisi Nagy Tamás m. p.
Én Nemés Josef m. p.
Én Nemés Tamás m. p.
Én Döbrisi Molnár Tamás m. p.
Én Nemés Örse +
Én Döbrisi Molnár Tamás m. p.
Én Döbrisi Molnár Ferentz +
Én Döbrisi Bogáts Márton +
Én Döbrisi Bogáts Josef +
Én Kazai Zigmond m. p.
Én Kazai Katalin +
Én Ura, Vasárhelyi Tamás m. p.
Én Vetsei Gábor m. p.
Én Vetsei Zsigmond m. p.
Én Vetsei Ferentz +
Én Vetsei Susanna +
Én Cajtai Mihál m. p.
Én Cajtai Katalin +
Én Döbrisi Tompa Tamás +
Én Döbrisi Vetsei Sándor[2]
Én Döbrisi Vetsei Susánna +
Én Döbrisi Kanto Ilona +
Én Döbrisi Oroszi Zigmond +

Én Döbrisi Tompa Katalin +
Én Döbrisi Vetsei Rébeka +
Én Döbrisi Kanto Balás m. p.
Én Döbrisi Oroszi Pál m. p.
Én Döbrisi Oroszi Gábor +

Anno [3]Ezer Ött Száz Huszon Ött Die Aldozo Tsötörtökön[3]
Nagyobb erösségnek okáért Usuális Petsetünkel is még erösitve.

Locus sigillorum.

---

[1] Az eredetiben valószínűleg *írást* szerepelt.
[2] Hiányzik a *m. p.* vagy a + jel.
[3–3] 1525. május 25.

44.

1265-1525

Regeszták a László család birtokában lévő oklevelekről

Fennmaradási forma: 14 lapos füzet XVIII. századi írással készült regesztaszövegekkel az 1265 és 1730 közti időszakból (itt csak a Mohácsig terjedő rész van közölve). A füzetben található 9 különböző nagyságú kisebb jegyzetlap oklevelek regesztáival, melyek közül a Mohács előtti szövegeket tartalmazókat szintén közlöm.

Lelőhely: DREL DL 26. Régi jelzete: DREK O 794/411. Még régebbi jelzete a füzet hátsó borítóján: 203. Familiam László tangentia. 61-84.
Fénykép: MOL DF-ben nincs!
Kiadás: -
Megjegyzés: A regeszták évszámai közül azokat szedtem vastaggal, melyek dokumentumai megtalálhatók a DREL DL oklevelei között. Ezek azonosítását lábjegyzetben közlöm. A zárójeles arab számokat én adtam az egyes regesztáknak, hogy a névmutatóban hivatkozni lehessen rájuk. Ezek közül az 57-62. számok alatt lettek közölve a cédulákon található regeszták, szövegüket más betűtípussal is szedtem.

Anno

(1)

1265[1] Bela 4[us] Hungariae rex: quod cum Saul et Saulus filii Salamonis de villa Padan, Theber, Elias et Hareus filii de Joka tavarnici nostri, qui filii Bissenorum dicuntur, fideliter serviverint, eosdem et haeredes nobilitat, cum adjecta hac gratia, ut quandocunque exercitum suum habere contingat, Salamonem cum Saul et Saulo filiis ac ipsorum cognati, videlicet dicti de Joka Pyrimus, Jeke, Cseten, Jakon et Kopech ac eorum haeredes cum rege dumtaxat militare teneantur.

(2)

1270[2] Stephanus 5[us] rex Hungariae peradjacens privilegium confirmat patris sui pro Saulo, Salamonis filio emanatum de villa Padan.

(3)

1290[3] Ladislaus 4[us] terram Sauli, Bodon, Thenk de Padan restituit et Petro filio Salamonis possidendam et habendam commisit.

(4)

1291[4] Ablata privilegia violenter per Sclavum signanter Belae et Stephani regis eadem rex Andreas 3[ius] in formam privilegii transtulit et

(5)

1299[5] Andreas rex praemissa privilegia confirmat.

(6)

1323 Confirmationales Caroli regis super definitiva sententia cassationis sententiae magistri Nicolai comitis Posoniensis et iudicum nobilium eiusdem comitatus, ac restitutionis seu reoccupationis possessionis Padan pro parte Nicolai filii Sauli contra Rubinum emanatae.

(7)

1326 Sententiae contextus in foro octavali contra Rubinum pro parte hominum de Padan favorabiliter latae.

(8)

1328 Id ipsum continens.

(9)

1356 Horum confirmatio per Ludovicum regem pro Nicolao filio Sauli.

(10)

1332[6] Metales inter possessiones Nagy Padan et Pethen pro parte Petri filii Ioannis, Andreae filii [_ _ _ _][7] Ioannis de [_ _ _][7] Padan, Mathaei filii Ioannis de Nagy Padan et nobilium de Pethen.

(11)

1382 Fassio perennalis Ioannis filii Ladislai, Bartholomaei et Petri filiorum Georgii de Babna super possessione eorum Karap comitatui Posoniensi adiacenti Nicolao filio Albus de Erdőhat Kartsa pro 76 marcis[8]

(12)

1394 Laurentius filius Michaelis de Nagy Padan Eliae filio Ioannis restituit portiones, pro quo actu idem Elias dat iugerum retro.

(13)

1400 Quartalitium Elisabethae consortis Ioannis filii Andreae, filiae videlicet Nicolai filii Pauli de eadem Nagy Padan quietatur[9] de Margarethe matris filiae Petri de Theny in portione possessionaria Nicolai, patris sui ipsam iuxta consuetudinem regni concernens.

(14)

1402 Metalis reambulatio inter possessiones Padány et Pathas pro parte Iacobi filii Laurentii, Demetrii filii Abrahae,[10] Michaelis filii Peteő, Stephani filii Ioannis, Clementis filii Andreae,[10] Pauli filii Petri et Ioanis (!) filii Petri nobilium de Nagy Padan et inter religiosas dominas sanctimoniales. Duplex exemplar, copia et originale.

(15)

1408[11] Michael filius Martini de Nagy Padan in villa Ikrin residens cum filio suo Ioanne tum propter sincerum proximitatis amorem erga Thomam et Fabianum et Andream filios Demetrii[10] de Nagy Padan, tum vero pro iuribus quartalitiis Elisabeth matris ac dote et rebus paraphernalibus aviae ipsorum perceptis ab iisdem 16 marcis denariorum novorum, marcam quamlibet 10 pensis denariorum novorum computando, totalem suam portionem possessionariam in Nagy Padan habitam cum omnibus appertinentiis memoratis Thomae, Fabiano et Andreae filiis Demetrii de Nagy Padan perenaliter (!) vendit. Originale.

(16)

1409 Donatio Sigismundi regis Hungariae super possessione Staal pro Ioanne Magno filio Nicolai de Stal, necnon Michaele, fratri eiusdem uterino, ac Petro filio Stephani, Nicolao filio Petri, Mauritio filio Ioannis filii Thomae filii Lotharti, Benedicto filio Pauli filii eiusdem Thomae et Sebastiano filio ipsius Thomae filii Lotharti, Iacobo filio Nicolai, Ioanne filio Pauli, Michaele filio Ioannis, Michaele filio Stephani, Ioanne et Petro filiis, Stephano Bartha filio Nicolai, Ioanne filio Nicolai, Ioanne filio Andreae, Petro filio Clementis de eadem Stal, Clemente et Simone filiis Andreae de Padan[10].

(17)

1411 Divisionales possessionis Kis Padan in quinque partes pro parte Iacobi filii Laurentii, Stephani filii Petri, Pauli filii Abrahae, item Petri filii Joka, Pauli et Nicolai filiorum[12] Petri de Kis Padan ab una parte, vero ab altera Blasii filii Andreae de eadem Kis Padan.

(18)

1415 Controversia inter Ioanem (!) filium Ioannis parte altera Stephanum filium alterius Abrahae, qua sopita Ioanni sex iugera terrarum assignatur in Nagy Padan.

(19)

1420 Ioannes filius Benedicti filii Salamonis de Legertejed Stephanum filium Abrahae, Petrum et Mathiam filios eiusdem de Nagy Padan super dote et iuribus aliis Elisabethae filiae praefati Benedicti, consortis Demetrii filii praefati Abrahae de Nagy Padan quietat.

(20)

1421 Andreas filius Brici (!), Mathias filius Stephani, Emericus filius Pauli, Ioannes filius Nicolai, Martinus filius alterius Nicolai et Clemens filius Andreae nobiles de Padan coram capitulo Iauriensi comparent.[13]

(21)

1424 Divisio inter Ioannem de Nagy Padan, Antonium filium praefati Ioannis ac Colomannum et Gregorium fratres[14], necnon Ladislaum, Michaelem et Ioannem filios praefati Antonii ab una, item Mathaeum filium Elyae de eadem ac Antonium et Gallum fratres uterinos ex altera, praeterea Petrum filium Stephani de dicta Nagy Padan a tertia parte super duabus sessionibus in possessione Nagy Padan inclyto comitatui Posoniensi ingremiata inter sessiones Thomae dicti Berchy ab una, et Gregorii filii Ioannis in dicta Nagy Padan.

(22)

1430 Elisabeth relicta vidua Emerici Aranyos Simonem et Albertum filios Thomae de Nagy Padan, eorumque haeredes super iuribus dotalitiis

et rebus paraphernalibus Scholasticae filiae suae, consortis praedicti condam Thomae filii Demetrii de dicta Nagy Padan ex portionibus eiusdem Thomae provenire debentibus expeditos reddit. Originale.

(23)

1433 Causa, quam Michael filius Stephani de Beus contra Nicolaum filium Ioannis de Nagy Padan, alios item quamplurimos Nagy Padan homines promoverat, prorogatur.

(24)

1435 Quartalitium ex iuribus Colomanni filii Pauli de Nagy Padan per Nicolaum et Andream filios Pauli et Ioannem filium Petri de Nagy Padan exolutum.

(25)

1436 Stephanus de Bathor iudex curiae regiae universa iudiciorum gravamina portionem suam iudiciariam concernentia, in quibus Bodoiani et alii, uti Ladislaus filius Michaelis, Ioannes filius Stephani, Michael filius Michaelis, Sebastianus filius eiusdem, Gregorius filius Ioannis, Mathias filius Eliae, Simon filius Thomae, Stephanus et Ladislaus filii Ioannis, Nicolaus filius Pauli, alter Nicolaus filius Iacobi, Mathias filius Thomae, Stephanus filius Georgii, Georgius filius Stephani, Mathias filius Stephani, Colomannus filius Ioannis, Andreas filius Pauli et Ioannes filius Iacobi de Nagy Padan contra Michaelem filium Stephani de Beus convicti sunt, relaxat. Originale.

(26)

1449[15] Metales possessionis Nagy Padan ex parte Nagy Megyeriensium pro parte Stephani filii Martini ac Blasii filii Iacobi, Ladislai filii Michaelis, Antonii filii Mathiae, Ladislai filii Nicolai, Ioannis filii Gregorii, Laurentii et Stephani filiorum[16] Ioannis de Nagy Padan.

(27)

1453 Benedictus filius Thomae Fekete de Ujerkő pro 8 florenis auri portionem suam possessionariam in insula Karap, quartam scilicet

partem eius Stephano et Antonio Balas Ethy ad 15 annos impignorat. Originale.

(28)

1457 Elena consors Andreae filii Lucae de Komarom assumendo onera dominarum Annae et Anastasiae filiarum suarum, Benedicti item de Erkő, aliorumque consanguineorum suorum ab una, parte vero ab altera Thomas filius Simonis de Nagy Padan assumendo itidem onera Nicolai et Pauli uterinorum suorum medietatem possessionis Karap ipsos ex donatione et statutione Sigismundi regis concernentem aequaliter dividunt. Originale.

(29)

1464[17] Metales inter possessiones Alistal et Tönye.[18]

(30)

1468 Expeditoriae super solutione dotalitii Elenae filiae Andreae de Pethen, consortis vero Stephani filii Antonii de Nagy Padan per Ladislaum filium[19] Antonii, Simonem filium Colomanni, necnon Blasium, Mathaeum et Ioannem filios eiusdem Ladislai ex bonis Nagy Padaniensibus[20].

(31)

1469 Quartalitium ex iuribus Ioannis et Colomanni de Padan per Ladislaum et Iacobum filios Ioannis et Simonem filium Colomanni in una medietate per filios Ioannis, in altera vero per Simonem filium Colomanni exolutum.

(32)

1473 Introductoriae statutionis donatarii nobilis Blasii filii Georgii de Nagy Padan in portionibus possessionariis in possessionibus Nagy Padan [21]in Posoniensi[21], ac utrisque Giler Comaromiensi comitatibus, contradicentibus Paulo filio Matyus et Andrea, necnon Georgio filio Thomae, ac Ioanne[22] filio eiusdem Andreae de Also Gyler, Laurentio filio alterius Ioannis de Padan, item Stephano filio Antonii et Bruto filio Nicolai de Felső Gyler, qui ad octavas Epiphaniarum sunt evocati.

(33)

1475 Thomas et Paulus filii Simonis de Nagy Padan regem Mathiam a collatione et qualibet alienatione portionum suarum haereditariarum et pignoratitiarum in eadem Nagy Padán habitarum, Blasium autem filium Georgii de Nagy Padan, Emericum filium eiusdem Georgii[23], Michaelem et Ioannem filios ipsius Blasii, Thomam filium[24] Ioannis, Paulum filium Blasii, Barnabam filium Laurentii de eadem Nagy Padan ab impetratione reinhibent.

(34)

1485 Ioannes filius Michaelis Padan de Nagy Padan in Zon commorans medietatem sessionis suae in Nagy Padan penes sessionem Laurentii filii Petri Both de ipsa Nagy Padan ab aquilone existentem habitam cum omnibus utilitatibus Simoni filio Colomanni de Nagy Padan, partim vero Iacobo filio Ioannis et Blasio filio Ladislai[10] de ipsa Nagy Padan perennaliter fatetur.

(35)

1486 Donatio Mathiae regis super universis bonis Thomae Kereky filii Simonis de Nagy Padan, signanter etiam medietate insulae Karap Petro filio Petri de Gelle et Clementi, eius fratri per deffectum (!) dicti Thomae Kereky cum adnexo iure regio facta. Originale.

(36)

1486 Statutio pura super praemissa donatione. Originale.
NOTA BENE: Huc pertinent adiudicatoriae de anno 1489.
Sub N° [25]

(37)

1486[26] Donatio Mathiae regis super una sessione in Alistál Petro et per eum Petro, eius genitori, Nicolao et Petro carnalibus, necnon Clementi et Benedicto de eadem Gelle, Francisco item filio Ladislai de Kondorus, praeterea Paulo filio Michaelis Teukes de Alistál, Alberto item filio Benedicti Kosár de Kis Padán titulo novae donationis facta.

(38)

1487 Petrus filius Aegidii de Gelle pro se personaliter, et Petro ac itidem Petro et Nicolao filiis suis, Clemens item filius Aegidii de Gelle nomine etiam filii sui Benedicti ut actores[27] ab una, parte vero ab altera Michael filius Barnabae Zomor de Poka Teleke et alii Zomoriani ratione insulae Karap cassata lite eatenus habita coram capitulo Posoniensi transigunt, eandemque insulam bifariam dividunt.

(39)

1488[28] Relatoriae capituli Budensis super eo, quod dum unacum homine regio vigore adiudicatoriarum regiae maiestatis in facto possessionariae divisionis pro parte Petri filii Petri de Gelle, Pauli item filii Michaelis Teukes de Alistal et Alberti filii Benedicti Kosar de Kis Padan ut actorum contra Ioannem filium Mauritii de Alistal, aliosque quamplurimos in litera denotatos familiae de Alistal homines emanatarum ad faciem possessionis Alistál perventum fuisset, adiudicatoriae eaedem executioni mancipari nequiverint, si quidem praescriptae partes genealogiam et cognationem suam iuxta propagationem suam discernere non valuissent, ac ideo fine huius probandae ad octavas evocati exstiterint. Originale.

(40)

1488 Petrus filius Petri de Gelle, Paulus filius Michaelis Teukes de Alistal, Albertus Benedicti Kosar de Kis Padan ut actores cum reliquis longa serie enumeratis hominibus familiae de Alistal ut in causam attractis ratione divisionis in Alistal accordant ita, ut praemissis actoribus et Elisabetae consorti Ioannis filii Michaelis de eadem Alistál una et media sessio cum appertinentiis exscindatur, cuiusmodi accorda per capitulum Budense effectuatur.

(41)

1489 Penes adiudicatorias Petrus de Gellje et alter Petrus, filius eiusdem, ac alii complures homines de familia Padan in quibusdam portionibus Padanyiensibus et insula Karap statuendi percipiuntur. Originale.

(42)

1489 Penes mandatum introductorium Mathiae regis cum [29]clausula Dicitur nobis[29] Andreas et Mathaeus filii Domiani de Padan in vicinitatibus domorum Ladislai filii Nicolai, necnon Nicolai filii condam Stephani de Padan sita cum appertinentiis pluribus contradicentibus statuuntur[30]. Originale.

(43)

1489 Pro parte Petri et Clementis de Gelle capitulo Posoniensi inquisitio super eo peragenda demandatur, an verum sit, quod Mathaeus Ördögh et Andreas de Pinke Kartsa foenilia ipsorum in Karap defalcaverint. Originale.

(44)

1489 Relatio praemissae inquisitionis per capitulum peractae, ex qua defalcatio foenilium in Karap evenit. Originale.

(45)

1489 Expeditoriae super dote et quarta puellari Margarethae filiae Ioanis (!) de Nagy Padan, attaviae Andreae filii Domiani de Pinke Kartsa per Blasium filium Ladislai, Iacobum filium Ioannis et Simonem filium Colomanni[31]. Idem Andreas assumpsit[32] etiam onera Mathaei et Alberti[33].

(46)

1491 Iacobus filius Petri de Nagy Padan assumendo onera Sebastiani, filii sui 3[es] partes duarum sessionum in Nagy Padán cum omnibus appertinentiis Blasio filio Ladislai et Iacobo filio Ioannis de praedicta Nagy Padan, fratribus condivisionalibus ipsius Iacobi perennaliter vendit.

(47)

1492 Mathaeus filius Domiani de Nagy Padan, Franciscus filius Ladislai de Kondorus, Clemens item Gelle, Petrus item filius Petri de eadem Gelle ratione universarum suarum causarum in udicium octo virorum compromittunt. Originale.

(48)

1492[34] Transmissionale mandatum, cuius tenore causa Petri et Clementis Gelle contra Matyus de Filistal ad curiam regiam transmittenda ordinatur. Originale.

(49)

1494 Solutio dotis Catharinae consortis Ladislai filii Nicolai de Nagy Padan de iuribus eiusdem per Blasium filium eiusdem Ladislai facta.

(50)

1495 Mathaeus filius Domiani de Nagy Padan assumens onera filiae suae Ursulae ac aliorum omnium proximorum ab una, parte vero ab altera Petrus filius Petri condam Gelle et Franciscus filius Ladislai Kondorus de praedicta Nagy Padan, Petrus quidem onera etiam Nicolai ac Petri filiorum ac Clementis, Franciscus autem onera etiam filiarum Dorotheae et Margarethae assumendo, recedendo a lite coram arbitris ventilata ratione unius sessionis in Padan et medietatis insulae Karap transigunt et divisionem ineunt. Originale. 2 exemplaria.

(51)

1508 Comissio comitum comitatus Posoniensis usque instituendam inter familiae de Padan ratam divisionem nonnullorum prohibitionem precipiens (!) ad instantiam nobilium Blasii filii Ladislai, Fabiani filii Nicolai, Petri filii Thomae, Clementis filii Blasii, Blasii filii Francisci, Petri filii Stephani nobilium de Nagy Padan contra Paulum Fab[_ _ _ _ _][35], Petrum Antonii, Paulum Blasii, Gregorium Thomae, Emericum Benedicti, Andream Martini, Ioannem filium eiusdem Martini, Petrum Antonii, Laurentium, Emericum Thomae, Stephanum Mathiae, Blasium Deják, Bartholomaeum Valentini, Mathaeum Emerici, Blasium Martini, Franciscum Blasii, Blasium Blasii, Emericum Aranyosi, Ioannem Demetrii, Nicolaum Laurentii, Michaelem Blasii, Antonium Lucae de Nagy Padan, Mathiam Benedicti, Valentinum filium eiusdem Benedicti, Petrum filium eiusdem Benedicti et alios de Kis Padan

[36-][_ _ _ _ _] in eadem meta Nagy Padan[-36], item Antonium Abraham cum filiis suis similiter Michaele[37], Mathaeum de eadem cum filiis suis Ioanne,[38-]Abraham et Francisco[-38], Valentinum de eadem, Lucam filium Clementis de eadem.

(52)

1513[39] Divisionales praedii Kis Padan nobilium ab una Eliae Lőrinczfia et Georgii[40] Istvanfia de Kis Padan, parte vero ex altera Antonii Tamasfia, Ladislai item Lőrinczfia fratrum[41], Georgii vero Istvanfia, alterius Michaelis Laszlofia [42-]modo insinuati[-42] fratrum[41] carnalium[43], interque hos respectivae (?) compositionales respectu praedii Kis Padan.

(53)

1517[44] Donatio Ludovici regis super portione possessionaria Clementis de Gelle in Nagy Padan et insula Karap per eiusdem deffectum Francisco Burja de Nagy Padan facta cum adnexo iure regio. Originale.

(54)

1517 Statutio super praemissa donatione contradicente Mathaeo Demjen de Nagy Padan.

(55)

1519 Transactio inter Mathaeum filium Domiani de Nagy Padan alias Mathaeum Demjen ab una, parte vero ab altera Benedictum filium Francisci Burja de Nagy Padan ratione certae curiae in Nagy Padan et insula Karap interventa. Originale.

(56)

1525[45] Petrus Vas de Beügülő, Petrus Bodo de Padan et alii plures ob invasionem sylvae in insula Karap habitae pro parte Benedicti Burjan (!) de Nagy Padan et Mathaei Biro de eadem Nagy Padan in ius vocantur.

(57)[46]

Anno 1452. Nos capitulum ecclesiae Iaurinensis etc., quod nobilis domina Ursula vocata, relicta quondam Iacobi filii Pauli de Nagy Padan coram nobis

personaliter constituta confessa est in hunc modum, quod quia Michael, Andreas, Ioannes, Clemens et Benedictus filii Nicolai, necnon Petrus, Blasius et Ioannes filii Andreae Szabo de praedicta Nagy Padán super iuribus suis dotalitiis, paraphernalibus etc. convictos reddit etc. Datum in dominica festi nativitatis beatae virginis Mariae, anno 1452[47].

(58)[48]

Nos capitulum ecclesiae Posoniensis etc., quod nobilis Blasius Zabo, filius similiter Blasii filii Andreae de Nagy Padán. Datum in festo sancti Michaelis archangeli 1519[49].

(59)[50]

Bánn Gregorii, Pauli et alterius Pauli, Benedicti filii, et Francisci similiter Ban protestatio <et> inhibitio intuitu portionum in Versegd comitatui Pestiensi. Anno 1511. f.7.

(60)[50]

Nagy Padan Mathaei impignoratio super 7 1/2 iugeribus terrarum in Pinke Kartsa. 1519. f.141.

(61)[50]

Padanyi Nicolai impignoratio. 1426. f.123. p.5.

(62)[51]

Relatoriae capituli Budensis super eo, quod dum unacum homine regio vigore adiudicatoriarum regiae maiestatis in facto possessionariae divisionis pro parte Petri filii Petri de Gelle, Pauli item filii[52] *Michaelis Teukes de Alistal et Alberti filii Benedicti Kosar de Kis Padan ut actorum contra Ioannem filium Mauritii*[53] *Pauli, necnon alterius filii Mauritii, Matheum (!) filium Iohannis, Michaelem filium Benedicti, Paulum filium*[54] *Gregorii, Gregorium filium Dominici, Augustinum filium Laurentii, alterum*[55] *Augustinum*[56] *filium*[54] *Blasii, Emericum filium Ladislai, Bartholomeum (!) filium Blasii, Iacobum filium alterius Blasii, Bric(c)ium*[57] *filium Petri, Nicolaum filium Petri, Petrum filium Ioannis de praedicta Alistal ac* [58]*nobiles dominas*[58] *Agnetem praefati Nicolai filii*[59] *Petri, Petrum*[60] *et Margaretham Mathiae Fazekas de eadem Alistal consortes in una integra et dimidia sessione in eadem possessione in vicinitatibus sessionum Petri filii Ioannis* [61]*ab orientali*[61]*, Brici (!) et Emerici filiorum ab aquilone, Bartholomei (!) filii Blasii a meridionali et Mathei (!) filii Farkas ab occidentali*[62] *plagis.*

[1] *1. sz. oklevél.*
[2] *3. sz. oklevél.*
[3] *7. sz. oklevél.* Az évszám helyesen: *1286.*
[4] *8. sz. oklevél.* Az évszám helyesen: *1290,* az oklevél kiadója pedig *az esztergomi káptalan.*
[5] *10. sz. oklevél.*
[6] Az utolsó számjegyet más kéz javította *1*-ből. Az itt szereplő regeszta tulajdonképpen a *24. sz. oklevél* tartalmi kivonata, évszáma helyesen: *1431.*
[7] A szövegben egy szónyi rész üresen hagyva.
[8] A szöveg megszakad.
[9] A szövegben hibásan: *quietantur.*
[10] Az aláhúzásokat valaki minden bizonnyal genealógiai vonatkozások kijegyzése miatt készítette.
[11] Alatta halványabb tintával: *confertur 1420.*
[12] A szövegben hibásan: *filii.*
[13] Ennyi!
[14] Helyesen javítva *fratribus*ból.
[15] *27-28. sz. oklevél.*
[16] A szövegben hibásan: *filiis.*
[17] *29. sz. oklevél.*
[18] Három kikapart sor fölé. Eredetileg a kettővel későbbi, 1469-es regeszta szerepelt itt.
[19] A szó tévesen kétszer szerepel, az első kihúzva.
[20] Utólag halványabb tintával beírva: *exoluti.*
[21--21] Utóbb tévesen kihúzva.
[22] A szövegben tévesen: *Ioannae.*
[23] Piros ceruzával aláhúzva. Lásd még a 10. jegyzetet.
[24] A szövegben hibásan: *filios.*
[25] A szám hiányzik.
[26] *31. sz. oklevél.*
[27] A szövegben hibásan: *actoreus.*
[28] *33. sz. oklevél.* Erre a dokumentumra emlékeztet a dátum nélküli **4. lapocska** szövege **(62. sz.)** is.
[29--29] A három szó aláhúzva.
[30] A szövegben hibásan: *statuitur.*
[31] A szövegben hibásan: *Cololomanni.* Ide kívánkozik az a szó, melyet a mondat legvége után írtak be halványabb tintával: *exolutis.*
[32] A szövegben hibásan: *assumdo.* Így értelmetlen. Az oklevél szövegében itt nyilván *assumendo* szerepelt.
[33] A szövegben hibásan: *Aberti.*
[34] *34. sz. oklevél.*
[35] A szövegben kihagyás van jelölve. Nyilván *Fabiani.*
[36--36] A szöveg vonalkázással kihagyást jelöl, az utána következő néhány szó értelme zavaros.

[37] Itt az eredeti szövegben nyilván több keresztnév is szerepelt.
[38–38] A szövegben *Abraham, Franciscum* szerepel, úgy zavaros. Talán a fenti megoldás a helyes.
[39] ***36. sz. oklevél.***
[40] A szövegben hibásan: *Georgium.*
[41] A szövegben hibásan: */ratres.*
[42–42] Zavaros rész. Talán az eredeti oklevélben szereplő *modo simili* szókapcsolat torzítása és felesleges ide illesztése.
[43] A szövegben hibásan: *carnales.*
[44] ***37. sz. oklevél.***
[45] ***39-40. sz. oklevél.***
[46] A füzetben található **1. sz. lap.**
[47] 1452. szeptember 10.
[48] A füzetben található **2. sz. lap.**
[49] 1519. szeptember 29.
[50] Ez a három regesztaszöveg a füzetben található **3. sz. lapon** van.
[51] A füzetben található **4. sz. lap.** Szövege az egyik 1488-as bejegyzésre emlékeztet (lásd a 28. jegyzetet).
[52] A szövegben e helyett a szó helyett *et* szerepel. A javítást a **39. sz. szöveg** alapján végeztem.
[53] Ez a szó kihúzva.
[54] A szövegben hibásan: */ilii.*
[55] A szövegben hibásan: *alterius.*
[56] A szövegben hibásan: *Augustini.*
[57] A szövegben hibásan: *Brici.*
[58–58] A szövegben hibásan: *nobilium dominarum.*
[59] A szövegben hibásan: */ilium.*
[60] Valószínűleg tévedésből idekerült szó.
[61–61] A szövegben ez a kifejezés tévesen kétszer szerepel.
[62] A szövegben hibásan: *orientali.*

NÉVMUTATÓ

Itt szerepel az oklevelekben előforduló valamennyi falu-, város- és megyenév, azok is, melyek "vezetéknevekben" (helyesebben személyek származási helyeként) szerepelnek, kivéve az országos világi méltóságokat és hivatalokat betöltő személyek nevében előforduló helységneveket. Falvaknál kisebb földrajzi alakulatok neveit nem szerepeltetem.

Alap (Győr m.) 28
Alistál l. Stál
Almád (Zala m.)
- apát 11
- konvent 17
- monostor 4

Arad (Arad m.)
- prépost 3

Babna (Bábolna? Komárom m.) 44/11
Bács (Zala m.) 12, 14, 15, 16
Bajánháza (Vas m.) 6
Balaséte l. Ete
Balásfalva (Pozsony m.) 40, 41
Bár (Pozsony m.) 18, 32
(**Békás-**; Pozsony m.) 32
Belsőrákos l. Rákos
Benéte l. Ete
Bodófalva (Pozsony m. ?) 32
Bögellő (Pozsony m.) 40, 41, 44/56

Bős (Pozsony m.) 24, 44/23, 44/25
Buda (Pilis m.)
- város 6, 24, 27, 30, 31, 32, 34, 37, 39, 40
- káptalan 33, 44/39, 44/40, 44/62
Bükkalja (Vas m.) 6

Csajta (Veszprém m.) 42, 43
Csanád (Csanád m.)
- püspök 10
Csenkeszéte l. Ete
Csoltobány ? (Pozsony m.?) 18

Dávidháza (Vas m.) 6
Döbrés (Veszprém m.) 38, 42, 43
Döbrönte (Veszprém m.) 42

Enyed (Pozsony m.?) 36
Erdőhátkarcsa l. Karcsa
Esztergom (Esztergom m.)
- érsek 27
- káptalan 8, 9
Ete (Pozsony m.) 40, 41
(**Balaséte** ?; Pozsony m.) 44/27
(**Benéte**; Pozsony m.) 29
(**Csenkeszéte** ?; Pozsony m. 18
(**Zugyaéte** ? ; Pozsony m.) 18

Felistál l. Stál

Gelle (Pozsony m.) 31, 32, 33, 34, 37, 44/35, 44/37, 44/38, 44/39, 44/40, 44/41, 44/43, 44/47, 44/48, 44/50, 44/53, 44/54, 44/62
Gellyér (Alsó-, Felső-; Komárom m.) 44/32
Göncölkarcsa l. Karcsa
Goszlony ? 28

Győr (Győr m)
- káptalan 22, 36, 44/20, 44/57

Henye (Zala m.) 4
Hidfark (Pozsony m.) 28
Hidvég (Pozsony m.) 28
Hodos (Vas m.) 6
Horhi (Veszprém m.) 21
Hradiště (Morvaország) 23

Ikrény (Győr m.) 44/15
Ispánk (Vas m.) 6

Kapornak (Vas m.) 6
Karcsa (Pozsony m.) 25
(**Erdőhát-**; Pozsony m.) 44/11
(Gewczeka = **Göncöl-** ?; Pozsony m.) 32
(**Pinke-**; Pozsony m.) 44/43, 44/45, 44/60
Kaza (Veszprém m. ?) 38, 42, 43
Kál (Zala m.) 11
(**Köves-**; Zala m.) 4, 5, 12, 13, 14, 15, 16, 20
(**Szentvid-**; Zala m.) 17
Kerca (Vas m.) 6
Kerkáskápolna (Vas m.) 6
Kisfalud (Pozsony m. ?) 32
Kispadány l. Padány
Kisvámos l. Vámos
Komárom (Komárom m.) 44/28
Komárom megye 28
Kondoros (Pozsony m.) 31, 32, 44/37, 44/47, 44/50
Kotormány (Vas m.) 6
Köveskál l. Kál
Külsőrákos l. Rákos

Lidértejed l. Tejed

Mad (Pozsony m.) 18
Marcelháza (Komárom m.) 28
Megyer (Komárom m.) 27
(**Nagy-**; Komárom m.) 44/26
Mikó ? (Pozsony m. ?) 18

Nempti (Veszprém m.) 21
Nagymegyer l. Megyer
Nagypadány l. Padány

Nyék (Pozsony m. ?) 18

Ormánd (Zala m.) 33
Oroszi (Veszprém m.) 42, 43

Örke (Komárom m.) 44/28
(**Új-**; Komárom m.) 44/27
Őriszentpéter (Vas m.) 6

Padány (Pozsony m.) 1, 3, 7, 8, 9, 10, 18, 40, 41, 44/1, 44/2, 44/3, 44/6, 44/20, 44/31, 44/32, 44/41, 44/42, 44/56, 44/61
(**Kis-**; Pozsony m.) 22, 32, 33, 36, 44/17, 44/37, 44/39, 44/40, 44/51, 44/52, 44/62
(**Nagy-**; Pozsony m.) 19, 22, 24, 26, 27, 36, 37, 39, 40, 41, 44/10, 44/12, 44/13, 44/14, 44/15, 44/18, 44/19, 44/21, 44/22, 44/23, 44/24, 44/25, 44/26, 44/28, 44/30, 44/32, 44/33, 44/34, 44/35, 44/45, 44/46, 44/47, 44/49, 44/50, 44/51, 44/53, 44/54, 44/55, 44/56, 44/57, 44/58, 44/60
(**Sarlós-** ?; Pozsony m.) 26, 29
Pankasz (Vas m.) 6
Patas (Győr m.) 44/14
Pápa (Veszprém m.) 35
Pest (Pest m.) 5
Petény (Pozsony m.) 18, 29, 40, 41, 44/10, 44/30
Petőc ? 27, 28
Pinkekarcsa l. Karcsa

Pókatelke (Pozsony m. ?) 29, 44/38
Pozsony (Pozsony m.)
- káptalan 19, 26, 27, 28, 29, 32, 40, 41, 44/43, 44/58
- város 25
Pozsony megye 18, 24, 25, 34, 44/6, 44/51
Pölöske (Zala m.) 33

Radvány (Komárom m.) 28
Rákos (**Külső-**, **Belső-**; Vas m.) 6
Rákos (Pest m.) 7

Sarlóspadány l. Padány
Senyeháza (Vas m.) 6
Sokszarv ? (Veszprém m.) 30
Stál (Pozsony m.) 44/16
(**Alistál**; Pozsony m.) 18, 27, 29, 31, 32, 33, 40, 41, 44/29, 44/37, 44/39, 44/40, 44/62
(**Felistál**; Pozsony m.) 18, 34, 44/48

Szaknyér (Vas m.) 6
Szala ? 28
Szalafő (Vas m.) 6
Szany (Sopron m.) 44/34
Szatta (Vas m.) 6
Szentvidkál l. Kál
Székesfehérvár (Fejér m.)
- prépost 1, 2
Szenna (Nógrád m.) 2
Szentes (Zemplén m.) 41
Szentgál (Veszprém m.) 21
Szomoróc (Vas m.) 6

Tapolca (Zala m.) 4, 15
Tapolcafő (Veszprém m.) 42, 43
Tejed (Pozsony m.) 18
(**Lidér-**; Pozsony m.) 29, 44/19

Tihany (Zala m.)
- apát 11
- konvent 12, 15, 16
Tóti (Zala m.) 12, 16
Tönye (Pozsony m.) 18, 29, 44/13, 44/29
Tördemic (Zala m.) 11

Uzsa (Zala m.) 11
Újfalu (Komárom m.) 28.
Újörke l. Örke

Vály (Gömör m.) 28
Vámos (**Kis-**; Veszprém m.) 23
Várkony (Pozsony m.) 24, 39
Vecse (Veszprém m.) 43
Velperét ? (Pozsony m.?) 18
Vép (Vas m.) 29, 32
Versegd (Pest m.) 44/59
Veszprém (Veszprém m.)
- káptalan 4, 5, 20
Visegrád (Pilis m.) 11, 12, 13, 16

Zalavár (Zala m.)
- konvent 13, 14, 16
Zih ? (Pozsony m. ?) 18
Zugyaéte l. Ete

AZ OKLEVELEK SZÁRMAZÁSI HELYE

I. Padányi László család hagyatékából kiemelt anyag:

DL 4 (1, 3, 7, 8, 9, 10. sz.), 8 (19, 22. sz.), 12 (24-25. sz.), 13 (18, 26. sz.), 14 (27-28. sz.), 15 (29. sz.), 17 (31. sz.), 18 (33. sz.), 19 (34. sz.), 21 (36. sz.), 22. (37. sz.), 24 (39. sz.), 25 (40-41. sz.), 26 (44/1-62. sz.).

- összesen 14 irat, benne 84 okmány

II. Köveskáli Györffy család hagyatékából kiemelt anyag:

DL 2 (4-5. sz.), 5 (11. sz.), 6 (12-16. sz.), 7 (17. sz.), 9 (20.sz).

- összesen 5 irat, benne 10 okmány

III. Gózon Gyula ajándéka:

DL 10 (21. sz.)

IV. Vikár Vince ajándéka:

DL 23 (38, 42-43. sz.)

V. A pápai egyházközség levéltárának legrégibb kigyűjtött irataiból (ún. Liszkay-féle anyag) kiemelt oklevél:

DL 20 (35. sz.)

VI. Ismeretlen eredetű oklevelek:

DL 1 (2.sz), 3 (6. sz.), 11 (23. sz.), 16 (30. sz).

KÉPEK JEGYZÉKE

Kép száma	Oklevélkiadó	Oklevél kelte	Oklevél jelzete	Oklevél kötetbeli sorszáma
1.	IV. Béla király	1269. -	DREL DL 1.	**2. A**
2.	IV. Béla király	1269.-	MOL DL 70125/1.	**2. B**
3.	IV. Béla király	1269. -	MOL DL 70125/2.	**2. C**
4.	IV. László király	1277. jún. 10.	DREL DL 2.	**4-5.**
5.	IV. László király	1286. ápr. 16.	DREL DL 3.	**6. A**
6.	(Köcski) Sándor országbíró	1324. okt. 28.	DREL DL 5.	**11.**
7.	I. Károly király	1332. febr. 27.	DREL DL 6.	**12-16.**
8.	Almádi konvent	1339. ápr. 25.	DREL DL 7.	**17.**
9.	Veszprémi káptalan	13[9]3. -	DREL DL 9.	**20.**
10.	Zsigmond király	1398. máj. 26.	DREL DL 10.	**21.**
11.	Zsigmond király	1421. márc. 16.	DREL DL 11.	**23.**
12.	Pozsony megye	1431. máj. 7.	MOL DL 48636.	**24-25.**
13.	Ismeretlen káptalan	1431. aug. 29.	DREL DL 13.	**18, 26.**
14.	Pozsonyi káptalan	1464. jún. 12.	MOL DL 16007.	**29. A**
15.	Pozsonyi káptalan	1464. jún. 12.	DREL DL 15.	**29. B**
16.	I. Mátyás király	1469. -	DREL DL 16.	**30.**
17.	I. Mátyás király	1486. ápr. 24.	MOL DF 225423.	**32.**
18.	I. Mátyás király	1486. ápr. 24.	DREL DL 17.	**31.**
19.	Budai káptalan	1488. máj. 1. előtt	DREL DL 18.	**33.**

20.	II. Ulászló király	1492. máj. 12.	DREL DL 19.	**34.**
21.	Szapolyai János szepességi ispán	1510. aug. 24.	DREL DL 20.	**35. A**
22.	Győri káptalan	1513. ápr. 20. vagy 27.	DREL DL 21.	**36.**
23.	II. Lajos király	1517. aug. 28.	DREL DL 22.	**37.**
24.	Tassó János	1520. ápr. 7.	DREL DL 23.	**38.**
	Döbrési birtokosok	1525. máj. 5.	DREL DL 23.	**42.**
	Döbrési birtokosok	1525. máj. 5.	DREL DL 23.	**43.**
25.	Pozsonyi káptalan	1525. márc. 12. után	DREL DL 25.	**41-42.**

KÉPEK